tevhid

Zilkâde 1436

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık İslamî Eğitim Dergisi | EYLÜL 2015 | YIL: 4 | SAYI: 41 | FİYATI: 5 ₺ | ISSN: 2148-4635

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْۙ اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ

"Bak işte, tuzaklarının âkıbeti nice oldu: Onları da, kendilerine uyan kavimlerini de nasıl toptan helâk ettik!"

27/Neml, 51

"Onlar Tuzak Kurdu Allah da Tuzak Kurdu. Allah Tuzak Kuranların En Hayırlısıdır."



Tevhid Dersleri
YouTube Kanalımız Yenilendi
Takip Etmeyi Unutmayın!

https://www.youtube.com/c/tevhiddersleriebuhanzalahoca





İç ve Dış Operasyonların Değerlendirilmesi

ZİLKÂDE 1436
EYLÜL '15 SAYI: 41

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun…

Yoğun gündemi olan bir ayı geride bıraktık. Suruç patlaması ardından başlayan ve Türkiye'nin rengini ve siyasetini bir anda değiştiren olaylar yaşandı. Ülke içinde peşpeşe yapılan operasyonlar, PKK'nin başta doğu ve güneydoğu illerinde olmak üzere ülke genelinde düzenlediği eylemler, T.C'nin Suriye'de İslam Devleti'ne, Irak'ta PKK'ye yönelik başlattığı hava saldırıları…

Ülke içinde yapılan operasyonlarda başta camiamız olmak üzere, farklı illerde birçok İslami yapıya operasyon yapıldı. Operasyonlar sonucunda birçok müslüman tutuklandı. Müslümanlara *'IŞİD'* veya *'DEAŞ'* adı altında operasyonlar yapıldı. Gözaltıların yaşandığı dört gün boyunca gerek hükümete yakın medya, gerekse de muhalif basın, Hocamız (Halis Bayancuk/Ebu Hanzala) ile alakalı *'IŞİD'in Türkiye Lideri yakalandı!'* şeklinde haber yaptı. Fakat işin ilginç tarafı; kardeşlerimiz gözaltına alındığında emniyet, savcılık ve mahkeme sorgularında kendilerine *'El Kaide'* terör örgütü adına faaliyet göstermek suçundan şüpheli oldukları söylendi ve tüm tutanaklara da bu şekilde geçti.

Bu süreç, bizlere tek dostumuzun Allah olduğunu hatırlatmalı ve tağutların yeryüzünde böbürlenmeleri, müstekbirleşmeleri bizleri aldatmamalı, korkutmamalıdır. Biz müslümanlar, peygamberlerin mesajlarına tabi olmuş ve insanları *'Allah'a kulluk edin, tağutlardan sakının'* ilkesine davet eden Rabbanileriz. Peygamberlere yâren olmuş sadıklar kendilerine isabet eden o sıkıntılarda gevşemez, zayıflık göstermez, işlerini yarım bırakmazlar. Bilakis onlar ellerinden geleni yaparlar. İstemedikleri bir imtihanla karşılaşınca '*Allah'ım! Günahlarımız ve işlerimizdeki aşırılıklarımızı bağışla! Ayaklarımızı sabit kıl! Bize kafir topluluğa karşı yardım et!'* derler.

"Onlar bir tuzak kurdular. Farkında değillerken Allah da bir tuzak kurdu. Bak onların tuzaklarının sonucu nasıl oldu: Biz onları ve kavimlerini topyekün helak ettik. İşte zulümleri yüzünden harabeye dönmüş evleri! Şüphesiz bunda bilen bir kavim için bir ibret vardır. İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınmakta olanları ise kurtardık." [1]

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun" duamız ile…

Editör

1. *27/Neml 48-53*

İÇİNDEKİLER

teuhid

Aylık Dergi
Zilkâde 1436
Eylül 2015
Sayı: 41
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Abdullah DEMİR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com
Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No: 21/A
34210 Bağcılar/İSTANBUL
Abonelik için: 0 545 762 15 15

Yazışma Adresi: Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul
Basım: Step Matbaacılık
Göztepe Mah. Bosna Cad. No: 11
Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul
Tel : 0 (212) 446 88 46
Dergi İçerisinde Yer Alan Yazılardan İlgili Yazar Mesûldür.
Kaynak Gösterilerek Alıntı Yapılabilir.

Satış Noktaları

İstanbul: Tevhid Kitabevi, Hürriyet Mh. Cumhuriyet Cd. No: 3 Bağcılar/İSTANBUL | 0 (545) 762 15 15
Bursa: İkra Kitabevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/BURSA | 0 (532) 138 02 42
Diyarbakır: Tevhid Kitabevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A Bağlar/DİYARBAKIR | 0 (541) 857 34 20
Konya: Tevhid Kitabevi, Şükran Mh. Fıçıcılar Sk. No: 37 Meram/KONYA | 0 (553) 513 48 48

İrtibat Büroları

MERKEZ: Kirazlı Mh. 1. Sk. No: 21/A Bağcılar/İSTANBUL
Büro 1: Güvercin Tepe Mh. Fatih Cd. No: 209 Başakşehir/İSTANBUL
Büro 2: İsmetpaşa Mh. 90. Sk. No: 4 Sultangazi/İSTANBUL
Büro 3: 5 Nisan Mh. 749. Sk. No: 5 Bağlar/DİYARBAKIR
Büro 4: Sarıyakup Mh. Karaman Cd. No: 81 Karatay/KONYA
Büro 5: Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 (Erçek Durağı Karşısı) Tuşba/VAN

EBU HANZALA

Tasavvuf Ehlinin Yanında Tasavvufun Menşei

Bizlerin eleştirdiği bir müessese olarak tasavvuf ya da tasavvufun öncü şahsiyetleri değildir. Küfür milletlerinin itikadi ve ameli sapkınlıklarını tasavvuf adı altında İslam'a sokmaya çalışanlardır.

Allah'ın Adıyla...

Allah'a *subhanehu ve teala* hamd, Rasûlüne salât ve selam olsun.

Tasavvufun menşei/kaynağı bahsinde hayli söz sarf ettik. Genel itibariyle tasavvuf karşıtlarının tasavvufun kaynağı hakkındaki görüşlerini inceledik. Tasavvuf hakkında inceleme yapan araştırmacıların iki kısma ayrıldığını göz önünde bulundurursak; tasavvufu destekleyenlerle, ona karşı olanların bu soruya genelde farklı cevaplar verdiğini görürüz. Karşıt olanlar; onun İslam dışı olduğunu, Hristiyanlıkta var olan ruhbanlıktan, Hint Dinleri -özellikle de Budizm'den-, Yahudilik tesiriyle olmuş aşırı/Rafizi Şiilik'ten veya Yeni Eflatunculuk'tan etkilendiğini söylerler.

Yazı dizimizin buraya kadar olan bölümünde bu görüşleri ve görüşlere dayanak olarak kullanılan rivayetleri inceledik. Bu yazımızda aynı soruyu tasavvufu destekleyen veya bizzat mutasavvıf olan tasavvuf araştırmacılarına yani ikinci gruba yönelteceğiz. Adaleti gözetmek ve araştırmanın faydasını genellemek adına bu yöntemin faydalı olacağına kanaat ettik. Çaba bizden, başarı Allah'tandır.

Tasavvuf ehlinin bu soruya cevap sadedinde söylediklerine baktığımızda iki farklı eğilimin olduğunu görüyoruz:

1. Tasavvufun başlangıcını Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* dayandıranlar

2. Tasavvufun sonradan oluştuğunu kabul edip, onu Kur'an'ın ve Sünnet'in bazı kavramlarına dayandıranlar

1. Tasavvuf, Allah Rasûlü ﷺ Döneminde de Vardı

Tasavvuf ehlinden bir güruh bu görüşü dillendirmiş ve farklı yollarla bunu ispat etmeye çalışmışlardır. Tasavvuf ekolünde en yaygın olan görüş; Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* Ebubekir'e bu ilmi öğrettiği, ashabın daha sonra bunu Ebubekir *radıyallahu anh* yoluyla öğrendiğidir.

Nakşibendiler arasında Rabbani'nin Mektubu'ndan sonra en önemli kitaplardan sayılan ve Mektubat'ın hülasası kabul edilen *'Risale-i Kudsiyye'* isimli eser vardır. Bu eseri Şeyh Mahmud

Ustaosmanoğlu şerh etmiştir. Kitabın 294. beytinde şöyle denmektedir:

'Ebubekir ve Ali sair ashab,

Nakşibende tecemmu'etti ahbab.'

Şeyh Mahmud Ustaosmanoğlu bu beyti şöyle açıklar:

'Sahabe-i Kiram'ın hepsi Rasûlullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem tarikat dersi aldılar. Peygamberimiz'in vefatı sonunda Ebubekir halife olunca Sahabe-i Kiram'ın hepsi Ebubekir'den radıyallahu anh tekrar ders aldı. Bu durumda Nakşi Tarikatı ne oldu? Ebubekir'in radıyallahu anh ve ashabın cem olduğu bir tarikat oldu.' [1]

Kitabın ilgili bölümünde bu iddiaya dair hiçbir delil zikredilmemiştir.

İkinci bir görüş ise tasavvufun aslının Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem damadı Ali'ye radıyallahu anh dayandırılmasıdır. Bu inanç bazı tarikatlarda şeyhliğin damada geçmesi geleneği olarak sembolleştirilmiştir.

Cüneyd-i Bağdadi'den;

'Asıllarda ve imtihanlarda şeyhimiz Ali Mur-teza'dır' sözü nakledilir. Bu sözü aktaran Hicviri şöyle izah eder: 'Yani Ali radıyallahu anh ilim ve muamelede bu tarikatın imamıdır. Çünkü tarikat ehli, tarikat ilmine usul; bu uğurda imtihan/belaya uğramayı da muamelat diye isimlendirirler.' [2]

'Ali radıyallahu anh ilmin şehridir, yolun biatını ilk -evliya biatını- alandır. Rasûl tarafından ilk defa sır ve zikir kendisine telkin edilendir.' [3]

Ali'den radıyallahu anh şöyle naklettiler:

'Benim yanımda Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem sır olarak bana verdiği, ne Cibril'de ne de Mikail'de olan ilim vardır.' [4] [5]

Tasavvufun Allah Rasûlü'ne sallallahu aleyhi ve sellem ya da onun ashabına dayandırılması hiçbir delile dayanmadığı gibi; içerisinde itikadi problemler barındırmaktadır. Şöyle ki; Tasavvuf şayet dini bir şeyse -ki tasavvufçular dinin özü olduğuna inanıyorlar- Rasûl'ün sallallahu aleyhi ve sellem bunu Allah'tan vahiy yoluyla almış olması gerekir. Vahye dayalı bilgiye gelince; kim Nebi'nin sallallahu aleyhi ve sellem bunu insanlardan gizleyip, sadece bazısına sır olarak verdiğine inanırsa Rasûl'e iftira etmiş olur.

Allah subhanehu ve teala Nebi'ye şöyle buyurmaktadır;

"Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O'nun verdiği peygamberlik görevini yerine getirmemiş olursun. Allah, seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hidayete erdirmeyecektir." [6]

Kaldı ki Nebi'nin sallallahu aleyhi ve sellem vazifesi bununla da sınırlı değildir. İnsanlara ulaştırdığı/tebliğ ayetleri açıklamak ve anlaşılır kılmak durumundadır.

"(O peygamberleri) apaçık belgeler ve kitaplarla gönderdik. İnsanlara, kendilerine indirileni açıklaman ve onların da (üzerinde) düşünmeleri için sana bu Kur'an'ı indirdik." [7]

Tasavvufa dair Nebi'den tek bir izah ve açıklama gelmemiştir. Bundan olsa gerek tasavvuf ehli yollarının dinden olduğunu delillendirmek için nasları zorlama tevillere tabi tutmuşlardır.

Oysa tasavvufa dair Nebi'd-en tek bir izah ve açıklama gelmemiştir. Bundan olsa gerek tasavvuf ehli yollarının dinden olduğunu delillendirmek için nasları zorlama tevillere tabi tutmuşlardır.

Aişe radıyallahu anha annemiz konu sadedine şöyle söyler;

"Kim sana Muhammed'in Allah'ın indirdiklerinden bir şey gizlediğini söylerse yalan söylemiştir. Allah subhanehu ve teala O'na sallallahu aleyhi ve sellem: 'Sana indirileni insanlara tebliğ et.' buyurmaktadır." [8]

Bir rivayette de şöyle geçer:

---

1. *Risale-i Kudsiyye Şerhi ve İzahı 2/314*
2. *Keşfu'l Mahcub 274*
3. *Cemheretu'l Evliya 1/122*
4. *Dureru'l Ğavvas 73*
5. *Daha fazla nakil için bknz: El-Tasavvuf Menşe ve Mesadir 147-153*
6. *5/Maide, 67*
7. *16/Nahl, 44*
8. *Buhari, 4855; Müslim, 177.*

"Kim Muhammed'in Allah'ın subhanehu ve teala kitabından bir şey gizlediğini söylerse Allah'a subhanehu ve teala iftira etmiştir."

Burada tarihi bir gerçeğe işaret etmekte fayda vardır. Üzerinde bulundukları yolun İslam olduğunu iddia eden ve İslam'la ilgisi olmayan fırkalar genellikle *'gizli ilim'* iddiasında bulunmuşlardır. Öyle ki bu iddia daha sahabe hayattayken ortaya atılmıştır.

Ebu Cuheyfe anlatıyor;

"Ben Ali'ye sordum. Allah'ın kitabında olmayan bir vahiy sizde var mıdır? 'Hayır' diye cevapladı. Sadece Müslümana Allah'ın bahşettiği anlayış ve şu sayfada yazanlar vardır. O sayfada diyetler, esirlerin kurtarılması ve Müslümanın kafire karşı kısas olarak öldürülmeyeceği yazıyordu." [9]

Ebu Tufeyl anlatıyor;

"Ali'ye soruldu: 'Nebi sallallahu aleyhi ve sellem size özel bir şey kıldı mı?'Ali: 'İnsanların tamamına vermediği (bilgide) bize özel bir şey vermedi; şu kılıcımın kabzasında olan sahife müstesna' dedi. Kılıcının kabzasından bir sayfa çıkardı, onda şöyle yazılıydı: 'Allah, O'ndan subhanehu ve teala başkasına kurban kesene, yol gösteren (levha, lamba vb.) şeyleri çalanlara, ebeveynine lanet edenlere ve bidatçileri barındıranlara lanet etsin.' " [10]

Bir rivayette: *"Nebi, kimseye vermediği bir sırrı size verdi mi?"* [11] diye sorulur.

Ali'nin radıyallahu anh böyle konuşmasının bir nedeni vardı. Hafız ibni Hacer rahimehullah şöyle der;

"Ebu Cuheyfe'nin bu soruyu sormasının nedeni; Şia'dan bir grubun, Ehl-i beytin yanında, hususen de Ali'nin yanında onlara has olup, insanlara Nebi'nin göndermediği bir vahyin olduğuna inanmalarıdır." [12]

Kadı İyaz rahimehullah:

"…Bu cevapla: Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem irşad ve tebliğ hususunda bir kavme ayrıcalık tanımadığı, risaleti herkese ulaştırdığını ifade etmek istemiştir. Farklılık; anlayış, hüküm çıkarma ve ehliyet hususunda vaki olmuştur…" [13]



İslam'ın fetihleri karşısında mağlup olmuş kavimlerden bazısı -özellikle din mensupları- bunu bir türlü hazmedemediler. Ölümü hayattan daha çok seven bir ümmetle savaşmanın, meydanlarda hesaplaşmanın akıllıca olmadığını anladılar. İslam'a içerden zarar verip, İslam'ı aziz kılan değerlere savaş açtılar. İslami bir toplumun önüne *'dine karşı din'* projesiyle geldiler. Bu getirdikleri yeni öğretilerin dinde dayanağı olmayınca *'gizli ilimler', 'ledunni bilgi', 'keşif ve ilham yoluyla kalbin haber verdikleri', 'seyr-i sülük'* gibi bilgi kaynakları oluşturmaya başladılar.

Yahudi İbni Sebe intikam ve kin duygusuyla İslam'a zarar vermek istiyordu. Bu ümmetin güç kaynağının tevhid olduğunu fark etti ve faziletleri naslarla sabit olan; sevgileri iman, buğzları nifak olan Ehl-i beyti aşırı övüp, onları yüceltmeye başladı. Onlara dayandırdığı dini öğretiler Kur'an ve Sünnette yoktu. Bu durumu *'Nebi onlara gizli bilgiler verdi'* diyerek de halka sundu. Bu iddia birinci ağız olan Ali radıyallahu anh tarafından yalanlanmış oldu.

Ali'nin radıyallahu anh İbni Sebe'yi yalanlaması dolaylı olarak tasavvuf ehlinden olup bu iddiayı dillendirenlere de bir yalanlamadır. Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem sair insanlardan gizlediği hiçbir bilgiyi ne Ali'ye ne de Ehl-i beytten kimseye vermiştir.

Benzer sorular İbni Abbas'a da radıyallahu anh sorulmuştur. Harun bin Antere babasından nakleder:

"Biz İbni Abbas'ın yanında otururken bir adam geldi. 'Bazı insanlar bize gelip şöyle haber veriyorlar: Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem insanlara açık

9. *Buhari, 111, 3047.*
10. *Müslim, 1978.*
11. *Müslim*
12. *Fethu'l-Bari, Kitabu'l İlim 111 numaralı hadis şerhi.*
13. *Tuhfetu'l Ahvezi 1412. hadis şerhi.*

etmediği bazı bilgiler sizde varmış' dedi. İbn Abbas: 'Sen Allah'ın, Rasûlü'ne şöyle dediğini bilmiyor musun: "Allah'tan sana indirileni insanlara ulaştır." (yazılı kağıdı kast ederek) Vallahi Allah Rasûlü beyaz üstünde siyah bir şey bize bırakmamıştır.' " [14]

Bir başka konu da; dinî olmayan bir şeyin sahabeye ve onlar üzerinden Nebi'ye dayandırılması, yalan hadis rivayeti kapsamına girmektedir. Tek bir hadisi dahi, söylemediği halde Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* söyletmek İslam'da en büyük günahlardan kabul edilmiştir. Hatta Cuveyni gibi bazı alimler yalan hadis uyduranı tekfir etmişlerdir. Acaba koca bir söz ve ameller silsilesini, bir hayat tarzını Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* nispet etmek ve ona söylettirmek nasıl bir cürümdür? Bu iddiayı dillendirenlerin Allah'tan korkması ve söyledikleri sözün akıbetini düşünmeleri gerekir. Tasavvufu kendilerine nispet ettikleri sahabeler muayyen olarak *'gizli ilim'*, *'sır'*, *'kimseye verilmeyen özel bilgi'* iddiasını reddetmişken, bu yanlışta ısrarın anlamı yoktur.

2. Tasavvuf, Kur'an ve Sünnetten Bazı Kavramların Yaşanmasını Sağlayan Bir Disiplindir

İlkine göre daha anlaşılır ve tutarlı olan bu görüşün dayanağı şudur: İslam'ın ve imanın farklı şubeleri vardır; ibadet, ahlak, inanç, cihad vs… İslam toplumunda yozlaşmayı engellemek, ibadetleri ihlas ve ihsan üzere yapmak, dünyanın afetlerinden korunmak için İslam ahlakını ve bazı zaruri kavramlarını öne çıkaran yolun adı, tasavvuftur. Bir başlık olarak, isim yönünden tasavvuf, Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde olmasa da, tasavvufun gündemleştirildiği tüm meseleler Kitap ve Sünnette mevcuttur.

Bu görüşe sahip olanlar İslami ilimleri örnek alıp şöyle derler; Hadis ilminin meseleleri Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde mevcuttu. Hangi rivayetin makbul olduğu, ravilerin adaleti, rivayetlerin şeriatın asıllarıyla çatışmaması vb. kurallar şeriat sahibi tarafından belirlenmişti. Fakat bu kaideler bir araya toplanıp, belli başlıklar altında cem edilmemiş ve bir disiplin hâline getirilmemişti. Rivayetlerin çoğalması, sahih olanla zayıfın ayrıştırılma zarureti ve insanların ilimden uzaklaşması neticesinde bazı alimler bu kaideleri disipline edip *'Mustalahu'l-Hadis'* ilmini meydana getirdi. Bu, diğer tüm ilimler için de geçerlidir. Bunları inkar edip, *'bu ilimler bu isimlerle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem döneminde mevcut değildir'* demediğimiz gibi tasavvufu da inkar etmemeliyiz. Tasavvuf, Kur'an ve Sünnette olan zühd, takva, ihlas, ihsan, fütüvvet, güzel ahlak vb. kavramların derlenip düzenlenmesi ve insanların anlayıp hayatlarına geçirecekleri bir düzenin/disiplinin adıdır. Doğal olarak bunu reddetmek, aynı durumda olan tüm ilimleri reddetmek anlamına gelecektir.

Bir başka konu da dini olmayan bir şeyin sahabeye ve onlar üzerinden Nebi'ye dayandırılması, yalan hadis rivayeti kapsamına girmektedir. Tek bir hadisi dahi, söylemediği halde Allah Rasûlü'ne sallallahu aleyhi ve sellem söyletmek İslam'da en büyük günahlardan kabul edilmiştir.

Tasavvuf ehlinin kitaplarından konuya dair söylediklerine bakalım. Risale-i Kudsiyye şarihi Mahmut Efendi şöyle demektedir:

'Efendi babam: 'Oğlum Mahmud! Şu ayet-i celile tarikata işarettir.' buyurmuş ve Sure-i Hadid'in 27. ayetini okumuştu. Şöyle ki:

"Sonra (Nuh ve İbrahim'in) arkalarından peygamberlerimizi ard arda gönderdik. Bir de arkalarından Meryem oğlu İsa'yı yolladık ve ona İncil verdik. Kendisine bağlı kalanların kalplerine ince bir duygu ve merhamet ihsan ettik. Bir de (insanların fitnesinden kaçıp sırf ibadete koyulmaktan ibaret olan) ruhbaniyet ki bunu onlar icad ettiler, biz onu üzerlerine farz kılmamıştık. Ancak Allah rızasını kazanmak için (bu icadı) yaptılar. Sonra da ona gereği üzere riayet etmediler. Biz de onlardan iman edenlere mükafatlarını verdik. Çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır."

Ayet-i celilede geçen ruhbaniyet, rahiplik demektir. Rahiplik yapan kimseye rahip denir.

Rahipler manastırda veya insanlardan uzak yerlerde inşa edilen ibadethanelerde ikamet eden sadece ahiret işleri ile ilgilenilen Hristiyan din adamlarıdır.

14. *Tefsiru'l-Kur'ani'l Azim, Maide Suresi 68. ayet tefsiri, İbn Kesir: "İsnadı ceyyittir" der.*



Mevla Teala Hazretleri ruhbanlara niye darılıyor?

Onların ruhbaniyeti icad etmelerine darılmıyor, bu yola hakkıyla riayet etmemelerine darılıyor.

Sofilik de ayet-i kerimede geçen ruhbaniyet gibidir.

Sofilik kelimesi, tasavvufta geçer. Manevi hayatı, maddi hayata üstün kılmak ve İslam'ın en güzel yaşanması manasına gelir.

Sofiliği kalplere Allahu Teala koymuştur. Bu öyle bir zevktir ki 'Tatmayan bilmez.'

Mevla Teala Hazretleri cemaline kavuşabilmeleri için ariflerin kalplerine bu hevesi koymuş, onlar da bu tasavvuf yolunu icad etmişlerdir.

Mustafa İsmet Garibullah Hazretleri Risale-i Kudsiye'nin baş tarafında şu beyitinde buna işaret etmektedir:

'Hudaya oldu mahsus hamd-i minnet,

Nikap açtı bize kıldı inayet,

Bu derde buldu arifler keramet,

Muhabbet cezbesiyle kıldı davet,

Bu darlıktan geçip halka gidelim,

Cemali ba kemale seyr idelim.'

'Bütün hamdler, minnetler Allah'a mahustur. Cenab-ı Hak cemalinden peçeyi kaldırdı ve bize yardım etti.

Bu derde (Mevlanın cemalinden peçenin kalkması derdine) arifler bir çare buldular. (Mevla tarafından kulun kalbine konan) sevgi cezbesiyle kulu davet ettiler.'

İşte Mevla'ya kavuşma derdine ariflerin bulmuş olduğu çare, bu tarikat yolunu icat etmeleridir.' [15]

Bu açıklamaların tamamı Mahmud Ustaosmanoğlu'na aittir. Hristiyanlıkta var olan Ruhbanlıkla tasavvufun aynı şeyler olduğunu ve ayetin tasavvufa delil olduğunu söylemiştir.

Tasavvufun sonradan icad edildiğini, Allah'a kavuşma derdine arifler tarafından bulunan çözümün tasavvuf olduğu, gayesinin de manevî hayatı, maddî hayata üstün kılmak olduğu söylenmiştir.

Burada mutlaka dikkat edilmesi gereken husus şudur: Risale-i Kudsiyye'yi şerh ve izah eden Mahmud Efendi, 294. beyti şerh ederken diğer sahabenin hem Nebi'den hem de vefatından sonra Ebubekir'den tasavvuf dersi aldığını iddia etmiştir. Aynı kitabı şerhe devam ederken çok değil kırk sayfa sonra 310. beyti şerh ederken[16] tasavvufun arifler tarafından icad edildiğini söylemiştir(!)

Şayet Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanında tasavvuf vardıysa, neden arifler onunla yetinmedi de yenisini icad etti. Hele ki Nakşibendi Tarikatı gibi bidatlere karşı olan bir yolun salikleri(!)

Şayet Nebi döneminde olmadığı için icada ihtiyaç duydularsa neden bu silsilerini Ebubekir'e ve Nebi'ye dayandırmaktadırlar. Köksüz ve aslı

15. *Risale-i Kudsiyye 2/355-357.*
16. *2/355-357*

İslam'dan olmayan bir şeye kaynak arama çabası mıdır bu?

Kaldı ki Hadid Suresi 27. ayeti delil alıp, tasavvufu ruhbanlığa benzetmek kişinin kendi bindiği dalı kesmesidir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* tasavvuf mahiyetindeki ruhbanlığı yasaklamış, *"Bu ümmetin ruhbanlığı Allah yolunda cihaddır"* demiştir.

Osman bin Maz'un *radıyallahu anh* geceleri ibadet, gündüzleri oruçla geçirmeye başlayıp ve evlenmemeye karar verdiğinde o *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle demiştir:

"Ey Osman, benim sünnetimden yüz mü çevirdin? Ben ruhbanlıkla emrolunmadım. Benim sünnetim, namaz kılmak ve uyumak, oruç tutup iftar etmek, nikahlanıp boşanmaktır..." [17]

Tasavvufun İslam'dan dayanak olarak meşrulaştığı kavramlarla, tasavvuf arasında karşılaştırma yapıldığında bazı benzerliklerin olduğu lakin içerik ve ortaya çıkan sonuçlar hususunda bariz farkların olduğu görülecektir.

Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* nafile ibadetlerini öğrenmek üzere üç kişilik bir grup, Peygamber efendimizin hanımlarının evlerine geldiler. Kendilerine, Efendimizin ibadetleri bildirilince, onlar bunu azımsadılar ve:

"— Allah'ın Rasûlü nerede, biz neredeyiz? Onun geçmişteki ve gelecekteki günahları bağışlanmıştır, dediler.

İçlerinden biri:

— Ben ömrümün sonuna kadar bütün gece uyumaksızın namaz kılacağım, dedi.

Bir diğeri:

— Ben de hayatım boyunca gündüzleri oruç tutacağım ve oruçsuz gün geçirmeyeceğim, dedi.

Üçüncü kişi de:

— Ben de sağ olduğum sürece kadınlardan uzak kalacak, asla evlenmeyeceğim, diye söz verdi.

Bir müddet sonra Peygamber efendimiz, onlarla karşılaştı ve kendilerine şunları söyledi:

17. Sünen-i Dârimi, 2215.

— Biraz önce şöyle şöyle diyen sizler misiniz? buyurdu.

Onlar:

— Evet ey Allah'ın elçisi, dediler.

Rasûlullah:

— Allah'a yemin ederim ki, ben sizin Allah'tan en çok korkanınız ve O'na en saygılı olanınızım. Fakat ben bazen oruç tutarım, bazen tutmam. Geceleri hem namaz kılar, hem de uyurum. Kadınlarla da evlenirim. Kim benim sünnetimden yüz çevirirse, o kimse benden değildir." [18]

Yine Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, ruhbanlığın İslam'daki karşılığının çok farklı olduğunu beyan etmiştir.

"...Sana cihadı tavsiye ediyorum, benim ümmetimin ruhbanlığı cihaddır." [19]

Rabbani de tasavvuf için şöyle der;

'…Bil ki şeriat üç kısımdır; ilim, amel ve ihlastır. Bu üç kısım tek tek uygulanmadıkça şeriat gerçekleşmiş olmaz… Tasavvufun aşikar kıldığı tarikat ve hakikat, şeriatın üçüncü kısmını oluşturan 'ihlası' tamamlamada, şeriatın hizmetkârıdır. Her ikisinin amacı şeriatı tamamlamaktır… Tarikatta ilerleyişte yaşanan hâller, vecdler, ilimler ve marifetler asıl gaye değildir. Bunlar birtakım zan ve hayallerden ibarettir. Asıl gaye bütün bunlardan geçip suluk ve cezbe makamlarının sonuncusu olan rıza makamına erişmektir. Tarikat ve hakikat konaklarını geçmekten maksat rıza makamına ulaştıracak ihlası kazanmaktan başka bir şey değildir...' [20]

Başka bir yerde;

'…Batın, zahiri tamamlar ve olgunlaştırır. Bu ikisi arasında kıl kadar ayrılık yoktur. Örneğin; yalan konuşmamak şeriattır. Yalan konuşmayı zihinden çıkarmak tarikat ve hakikattir. Yalanı zihinden yok etme zorluklarla gerçekleşirse tarikat, kolay olursa hakikattir. Hakikat ve tarikattan oluşan iç yüz/batın, gerçekte şeriattan oluşan dış yüzün/zahirin tamamlayıcısı ve onu mükemmelleştirendir…' [21]

Tasavvufta önemli bir mevkiye sahip olan

18. Buhari, 5063; Müslim, 1401.
19. Müsned
20. Mektubat-ı Rabbani 36. Mektup s.127
21. Mektubat-ı Rabbani 41. Mektup s.135

Rabbani'den yaptığımız bu iki nakilden şunu anlıyoruz; Tasavvuf, İslam'ın özü olan ihlas ve Allah'ın emir-yasakları olan takvanın hayata geçmesine yardımcı olan, bununla alakalı mücadele yöntemlerini saliklere öğreten bir disiplindir.

Tasavvuf hususunda benzer bir yaklaşım sergileyen Said-i Nursi tasavvuf bahislerine ayırdığı 29. Mektupta şunları söyler;

"Üçüncü telvih: Velayet: Bir hücceti risalettir; tarikat, bir burhan-ı şeriattır. Çünkü risaletin tebliğ ettiği hakaık-ı imaniyyeyi (iman hakikatlerini) velayet; bir nevi sûhud-u kalbi (kalp şahitliği) ve zevk-i ruhani (ruh zevki) ile aynelyakin derecesinde görür, tasdik eder. Şeriat ders verdiği ahkamın hakaikını (hakikatler), tarikat; zevkiyle, keşfiyle ve ondan istifadesiyle ve istifazesiyle o ahkamı şeriatın hak olduğuna ve haktan geldiğine bir burhan-ı bahirdir." [22]

Said-i Nursi tasavvufu akide ve amele hizmet eden bir müessese olarak görmüştür. Velayet/ Allah dostluğu iman hakikatlerinin daha iyi ve yakin derecesinde anlaşılmasına yardımcı olur. Tasavvufun ameli boyutu olan tarikat ise şeriat hükümlerini ondan zevk/lezzet/tat alınarak yaptırdığından, keşifle ondaki hikmet ve sırları açığa çıkardığından onun hak oluşuna delalet eden bir yardımcı olmuş olur.

Bu yaklaşımlar tasavvufu destekleyenler tarafından sergilenen genel yaklaşımlardır. Tasavvufu, İslam'ın daha iyi yaşanması için bir vesile görme eğilimidir de diyebiliriz.

Tasavvufun sonradan ortaya çıktığını kabul edenler arasında, onu İslam'ın bazı değerleriyle özdeşleştirmek isteyenler de vardır. Genellik ifade eden bazı kavramların yanısıra tasavvuf=zühd, tasavvuf=ihsan, tasavvuf=marifetullah, tasavvuf=muhabbetullah tarzında yaklaşımlar vardır.

Önce tasavvufla özdeşleştirilen İslami kavramların Kur'an ve Sünnetten delilini zikrederler. Sonra sonuç olarak; *'Senin zühd dediğine biz tasavvuf diyoruz, senin zikir dediğine biz tarikat adabı vs. diyoruz'*, derler.

Tasavvufun İslam'dan dayanak olarak meşrulaştığı kavramlarla, tasavvuf arasında karşılaştırma yapıldığında bazı benzerliklerin olduğu lakin



içerik ve ortaya çıkan sonuçlar hususunda bariz farkların olduğu görülecektir.

Tasavvufla en fazla özdeşleştirilen zühd kavramını incelemek yerinde olacaktır. Örnek olarak da tüm mutasavvıflar tarafından kabul gören *'İhya-ı Ulumiddin'* kitabını alalım. Gazali *rahimehullah* kitabın 4. Bölümü olan *'Münciyet/ Kurtarıcılar'* bölümünde *'Kitabu'l-Fakr-ı ve'l-Zuhd'* başlığı altında konuyu inceler.

'…Zühd: 'Kişinin daha az hayırlı olandan yüz çevirip, daha hayırlı olana yönelmesidir'… Öyleyse dünyayı ahiret karşılığında satan (yani ahireti dünyaya tercih eden) dünyada zahid olmuştur…'

Asıl kaynağa başvurulduğunda daha geniş açıklamaların bulunacağı zühdün genel tanımı budur. Ahirete rağbet edip, dünya nimetlerine önem vermemek. Hiç kimsenin itiraz etmeyeceği bu tanıma delil olarak şunları zikreder;

"Kârûn, ziyneti ve görkemi içerisinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzu edenler, 'Keşke Kârûn'a verilen (servet) gibi bizim de (servetimiz) olsaydı. Şüphesiz o büyük bir servet sahibidir' dediler. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise, 'Yazıklar olsun size! İman edip de iyi işler yapanlara Allah'ın vereceği mükâfat daha hayırlıdır. Ona da ancak sabredenler kavuşturulur' dediler." [23]

Bu ayetlerde insanlar iki kısımdır:

Dünyayı ve süsünü önemseyip neredeyse Karun'la beraber helak olacak olanlar

Allah'ın *subhanehu ve teala* vereceği ahiret mükâfatını önemseyen ilim sahipleri.

"Onlardan bazı kesimlere kendilerini sınamak için dünya hayatının süsü olarak verdiğimiz şeylere gö-

22. Mektubat, 29. Mektup 9. kısım 3. telvih

23. 28/Kasas, 79-80

zünü dikme. Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha kalıcıdır." [24]

"Kim âhiret kazancını isterse, onun kazancını artırırız. Kim de dünya kazancını isterse, ona da istediğinden veririz, fakat onun ahirette hiçbir payı yoktur." [25]

Bu yöndeki açıklamaları okuyan her Müslüman ikna olacak ve *'Burada anlatılanlar, vahye dayalı ve Peygamber'in hayatında pratikleştirdiği şeylerdir'* diyecektir. *'Şayet tasavvuf buysa bu vahyin ta kendisidir'* kanaati hâsıl olacaktır.

Ancak Kitap ve Sünnette ifadesini bulan zühdün Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ve sahabenin hayatına yansımasıyla, tasavvuf erbabının hayatına yansıması aynı olmamıştır. Sorun da burada yatmaktadır. Ben Müslümanım diyen herkes, dini Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ve sahabenin bizden daha iyi anladığı hususunda ittifak eder. Yine ilk neslin dünyada en zahid insanlar olduğu ve ahiret yurdu merkezli yaşandığında da hemfikirdir.

Kitap ve sünnette ifadesini bulan zühdün Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem ve sahabenin hayatına yansımasıyla, tasavvuf erbabının hayatına yansıması aynı olmamıştır. Sorun da burada yatmaktadır.

Örneğin; Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* zahidlerin imamı olması onun evlenmesine, çoluk çocuğa karışmasına, alışveriş yapmasına, insanların içinde yaşamasına, onların mübah eğlencelerine katılmasına, bayram günlerinde hanımlarıyla beraber insanların oyunlarını izlemesine, şaka yapıp gülmesine, sahabe cahiliyye anılarını anlatırken onları dinleyip tebessüm etmesine, torunlarına olan sevgisinden hutbeden inip onlarla oynamasına, misafir kabul edip, başkalarına misafir olmasına, hanımlarıyla kavga etmesine, onlara bir müddet küsüp barışmasına, yerine göre ashabına kızmasına vs. engel olmamıştır.

Bilakis ashabından bazıları zühd/ahiret hayatı Allah'la *subhanehu ve teala* beraberlik gibi kavramları bu durumlara aykırı kabul edip, dünyadan el etek çekmeye karar verince onları uyarmış ve bu anlayışın genişlik dini olan, fıtrata uygunluğuyla muharref dinlerden sayılan hanifliğe uymadığını belirtmiştir. Bu konuya dair Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde yaşanan hadiseleri yazılarda yeterince zikrettik.

Tasavvufun, delillendirirken Kur'an ve Sünnete dayandırdığı zühd, pratik hayatlarında Kur'an ve Sünnetin uygulamalarıyla tamamen zıtlaşmakta, Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* *'Benim sünnetimden yüz çeviren benden değildir'* dediği evliliği, yemeği ve uykuyu terk etmeye dönüşmektedir. Aslı ve kavramı İslam'dan alınan zühd, tasavvuf erbabının bireysel ictihadları veya başka dinlerden etkilenmesiyle Nebi'nin *sallallahu aleyhi ve sellem* yasakladığı bir hâl almaktadır.

Gazali aynı bölümde 5. Mühim Nokta[26] konusunda şunları söyler;

'Bazıları nikahın aslında ve çokluğunda zühd olmaz, derler. Sehl bin Abdullah bu görüşü seçmiştir. 'Zahidlerin efendisi olan Peygamber'e kadınlar sevdirilmişken nasıl onlarda zühd edelim' der. Bu konuda Süfyan bin Uyeyne'ye muvafakat etmiştir... Doğru olan Ebu Süleyman ed-Darani'nin söylediğidir: 'Seni Allah'tan alıkoyan mal, eş, evlat bunların hepsi senin için uğursuzdur.' Kadın da bazen insanı Allah'tan alıkoyabilir...'

Gazali, tasavvuf ehlinden iki görüş nakleder. Kendisi tafsilatı zikreder. Kadın insanı Allah'tan alıkoyacaksa nikahın terkinin, alıkoymayacaksa nikahın efdal olduğunu söyler.

Oysa evlenmeyi terk etmeyi isteyen üç sahabiden biri olan, hadım olmak için izin isteyen Osman b. Maz'un gibi sahabeleri buna sevk eden de bu düşünceydi. Onlar kadınlarla evli olmanın kendilerini Allah'a hakkıyla kulluk yapmaktan alıkoyduğuna, hayırlı amellerden meşgul ettiğine inandıkları için bu talepte bulundular. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*; *'Madem kadın sizi kulluktan alıkoyar, müsaade sizindir'* demedi.

24. 20/Taha, 131

25. 42/Şura, 20

26. Nikahta Zühd

Bilakis bir sahabeye bu talebin yasaklanan ruhbanlık olduğunu, bir diğerine bunun sünnetten yüz çevirmek olduğunu beyan etti. Bu mantık ve gerekçe Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem* değil, Hristiyan rahiplerinin muharref dinlerinden kaynaklı problemli mantıklarıdır.

Aynı bölümde Cüneyd-i Bağdadi'den ikrar ederek şunu aktarır;

'Yeni başlayan bir mürid için, kalbini üç şeyle meşgul etmemesini tercih ederim: hadis talebi (öğrenme), çalışma ve evlilik.'

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* pak sünnetine bakanlar ne yeni başlayanlar ne eskiler ne de cennetle müjdelenenler için böyle tavsiye ve tercihlerin olduğunu görecektir.

Benzeri bir durumu *'açlık'* için de görebiliyoruz. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* az yerdi, doymazdı, *'Kişinin sırtını doğrultacak lokmalar yeterlidir'* derdi, bu yapılamazsa midenin üçte biri kadar yemesini tavsiye ederdi. Bunların hepsi haktır, şeriata, tıbba ve akla uygun olan da budur.

Ancak tasavvuf yiyecekte zühd bahsine bu delilleri dayanak kılarken, pratik uygulamasında Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* yasaklarına muhatap olmaktadır.

'En üst mertebe: Üç gün ve üstünde aç kalmasıdır. Bazı müridler riyazetin yemeğin miktarıyla değil, vaktiyle alakalı olduğuna inanır. Bazısı otuz gün, kırk gün yemeği erteledi. Sayıları çok olan alim kırk güne kadar yemeden durdular… Hikâye edilir ki bu taifenin ehlinden olan birileri bir rahibe uğrar. Onunla konuşur, İslam olup üzerinde olduğu aldanmışlıktan kurtulmasını ister. Rahip, İsa aleyhisselam kırk gün boyunca yemezdi, bu bir mucizedir ya Nebi ya da Sıddıklar bunu yapabilir'der. Sofi ona der: 'Şayet ben elli gün yemeden durursam İslam'ı kabul edip, üzerinde olduğunun batıl olduğunu kabul edecek misin?' Elli gün boyunca yemez, bu süreyi arttırır ve altmış güne tamamlar. Bu durum rahibin İslam'ına vesile olur.' [27]

Yazımızın geçen bölümlerinde zikrettiğimiz bazı rivayetler hatırlanacak olursa; Tasavvufun önemli kitapları, şeyhlerin günlerce aç kaldığını, kapılardan dilenip yiyeceklerini karşıladıklarını, insanların içine çıplak olarak çıktıklarını bildirmişlerdir. Bu çirkin sıfatları keramet ve övgü makamında zikretmişlerdir.



Şimdi, akıl sahibi biri; fakirlikten Allah'a sığınan, dilencinin kıyamet günü yüzlerinin ateşten kavrulacağını ve zillet içinde dirileceklerini haber veren, ashabını ayakkabı bağının kopması, ellerindeki sopanın düşmesi durumunda dahi kimseden istememek sadece Allah'tan isteme ve kendi işini kendi görme üzerine terbiye eden bir Nebi ile bunların zühdünün aynı şey olduğunu söyleyebilir mi?

Evet, az yemek ve yemeği önemsememek Nebi'nin ashabını terbiye ettiği şeylerdendir. Ancak zühd adı altında yapılan bu davranışların İslam'la hiçbir ilgisi yoktur.

Yazı silsilemizin ilerleyen bölümlerinde *'Tağuti Düzenler ve Tasavvuf'* başlığı altında bir bölüm işleyeceğiz. Orada tağutların tasavvufta var olan zühd ve fakirlik edebiyatıyla Müslümanları nasıl geri bıraktığı, Firavun mesleği olan *'insanları zayıf bırakma'* mesleğini icra ederken sihirbaza ihtiyaç duymadan bunu din adına nasıl icra ettiklerini ele alacağız.

Tasavvufun kendine dayanak olarak kabul ettiği diğer tüm kavramlar için de benzer şeyler söylemek mümkündür. İsim ve delil itibariyle İslam'dan olan birçok şey tasavvuftaki uygulama biçimiyle gayr-i İslami bir kisveye bürünüp, çoğu zaman şeriat esaslarıyla çatışan bir hâl almıştır.

Yazımızda bozulmuş tasavvufa genelde ameli yönden örnekler verdik. İlerleyen yazılarımızda özellikle tasavvufun Allah, Kitap, Rasûl, Şeyh tasavvurlarını incelediğimizde İslam'ın bu kavramları ele alışıyla tasavvufun ele alışının tamamen farklı olduğuna şahitlik edeceğiz.

---

27. İhya-ı Ulumiddin 776



Sonuç;

İbni Teymiyye ve İbnu'l Cevzi gibi alimler, tasavvufun bir zühd ve toplumdaki dünyevileşmeye tepki olarak ortaya çıktığını ifade ederler. İslam'ın ahlak öğretilerini önceleyen ve toplumu buna davet eden hareketin içinde selefin büyük imamları da yer almıştır. Lakin zamanla ehil olmayan insanların bu yola girmesi, zındıkların İslam'a zarar vermek adına tasavvufu kullanması ve ilk neslin zıddına sonrakilerin şer'i ilimleri terk etmesiyle tasavvuf bozulmaya başlamıştır. Özellikle felsefeyle iştigal edenlerin tasavvufa girmesi ve tasavvuf ile felsefeyi[28] karıştırması bu bozulmanın itikadi bir hâl almasına neden olmuştur.

Bizlerin eleştirdiği bir müessese olarak tasavvuf ya da tasavvufun öncü şahsiyetleri değildir. Küfür milletlerinin itikadi ve ameli sapkınlıklarını tasavvuf adı altında İslam'a sokmaya çalışanlardır.

İslam ümmetini tekke ve zaviyelere, evliliği ve dünya malını terk etmeye, cihadı nefis cihadına indirgemeye davet eden ve Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* yasakladığı ruhbanlığı tekrar diriltmek isteyenlerdir.

Zikir adı altında, özel vakitlerde, İslami olmayan lafızlarla, belli nefes ve konsantre hareketlerle meditasyon ve yogayı Allah'ı zikir diye ihya etmeye çalışanlardır.

Vahdet-i vücud adı altında Allah'a sövmeyi, hakaret etmeyi, onu mahluka kıyaslayıp en deni mahlukata benzetmenin önünü açanlardır. Şeriat mahkemelerinin mübarek kılıçlarından kaçmak için sekr, şatahat gibi İslam'a yabancı kavramlarla zındıklığı meşrulaştıranlardır.

İslam'ın bilgi kaynağı olan vahye[29] aykırı bilgileri keşf, ilham veya manevi bir seyr-u sülükte elde etme safsatasıyla İslam'a sokanlardır eleştirdiklerimiz.

Yazılan eserlerin vahye arz edilip eleştirilmesinin önüne geçmek için; rüyada Peygamber'e kitap yazma emri verdirip *'Bu kitabı ben yazmadım, bana yazdırıldı'* safsatasına bizi inandırmaya çalışanlardır.

İslam'ın kutsal kabul ettiği mekanların hürmetini çiğnemek adına, kabirlerin, türbelerin hac gibi ziyarete açılması ve kutsallık atfedilmesinedir eleştirilerimiz.

Şeyhlerin gece yatakta kaç defa döndüğünü, kalpten geçen en ince düşünceleri bilebileceğini iddia edip, ikinci El-Alim, El-Habir ve El-Latif olan ilahların ümmete tayin edilmesinedir.

Sürekli tasavvuf hakkında konuşan Müslümanları çarpan şeyhlerin bir defa olsun dünyada inim inim inleyen mazlumlar için Amerikan, Rus, İsrail keferelerini çarpmaması, bütün olağanüstü güçlerini (!) İslam ve Müslümanlar aleyhine kullanmalarınadır.

Evet, bizim itirazımız bunadır ve olmaya da devam edecektir.

Halis Bayancuk (Ebu Hanzala)

4 nolu L Tipi C.İ.K

Silivri/İSTANBUL

28. *Vahdet-i vücud*

29. *Kur'an/Sünnet*

İç ve Dış Operasyonların **Değerlendirilmesi**

Seçim sizindir... Bu uyarıya Allah'ın değişmez sünnetine muhatap olmadan nasuh bir tevbe ile dönebilirsiniz. Sürekli sizleri müjdeleyen Ortadoğu ve mazlumlarını bombalamak için üslerinizi Batı'ya açmanızı dahi çok hayırlı bir amel gibi gösteren dalkavukları da dinleyebilirsiniz. Seçiminizin sonucunu bekleyin ve gözetleyin. Biz de sizler gibi beklemekteyiz.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Allah'a *subhanehu ve teala* hamd eder, O'nu tespih eder, O'na kulluk ederiz. Salât ve selam O'nun seçtiği son Rasûl'e *sallallahu aleyhi ve sellem*, ailesine ve ashabının üzerine olsun.

Yoğun gündemi olan bir ayı geride bıraktık. Ülke içinde peş peşe yapılan operasyonlar, PKK'nin başta doğu ve güneydoğu illerinde olmak üzere ülke genelinde düzenlediği eylemler, TC'nin Suriye'de İslam Devleti'ne, Irak'ta PKK'ye yönelik başlattığı hava saldırıları...

Ülke içinde yapılan operasyonlarda başta camiamız olmak üzere, farklı illerde birçok İslami yapıya operasyon yapıldı. Operasyonlar sonucunda birçok müslüman tutuklandı. Ülkeyi yönetenler ve hakikatleri basit ücretler karşılığında gizlemeye adanmış medya kalemşörleri bu operasyonlarla ilgili açıklamalar yapıyor, yazılar yazılıyor, yorum ve değerlendirmelerde bulunuyorlar.

Bu operasyonların direkt muhatapları olarak bizler yapılanlar ile söylenenlerin uyuşmadığını, bir algı operasyonu yapıldığını ve yapılan açıklamalar ve sipariş yazıların durumu izahtan ziyade, durumun örtbas edilmesine yönelik olduğu kanaatindeyiz. Bu kanaattin bizde oluşmasına sebebiyet veren etkenler var elbette.

Müslümanlara *'IŞİD'* veya *'DEAŞ'* adı altında operasyonlar yapılıyor. Gözaltıların yaşandığı dört gün boyunca gerek hükümete yakın medya, gerekse de muhalif basın Hocamız (Halis Bayancuk/Ebu Hanzala) için *'IŞİD'in Türkiye lideri yakalandı!'* şeklinde haber yapıyor. Ahmet Davutoğlu yaptığı açıklamada ülke içinde ve dışında yapılan operasyonun DEAŞ operasyonu olduğunu ve İslam Devleti'nin tehlike olmaktan çıkana dek bu operasyonların süreceğini belirtiyor. Kardeşlerimiz gözaltına alındığında Emniyet, savcılık ve mahkeme sorgularında *'El-Kaide'* terör örgütü adına faaliyet göstermek suçundan şüpheli oldukları söyleniyor. Ve tüm tutanaklarda da bu şekilde geçiyor.

ŞÜPHELİ HALİS BAYANCUK'un İFADESİDİR
Sayfa 1 / 18

ŞÜPHELİ İFADE TUTANAĞI
(CMK Madde 147)

İFADENİN ALINDIĞI YER	[redacted]
İFADENİN TARİHİ	26.07.2015

İFADE VERENİN KENDİ BEYANINA GÖRE KİMLİĞİ

ADI VE SOYADI	**Halis BAYANCUK**
BABA ADI	[redacted]
ANA ADI VE KIZLIK SOYADI	[redacted]
DOĞUM YERİ VE TARİHİ	[redacted]
NÜFUSA KAYITLI OLDUĞU YER	[redacted]
C.NO–A.SIRA NO–KÜTÜK NO	[redacted]
T.C. KİMLİK NO	[redacted]
MEDENİ HALİ – CİNSİYETİ	[redacted]
UYRUĞU	T.C.

İFADE VERENİN KENDİ BEYANINA GÖRE KİMLİĞİ

EĞİTİM DURUMU	[redacted]
SABIKA DURUMU	[redacted]
İŞİ MESLEĞİ-AYLIK GELİRİ	[redacted]
DEVAMLI İKAMET ADRESİ	[redacted]
SON İŞ ADRESİ	[redacted]
İLETİŞİM(Ev-İş-Cep-Faks No.ları)	[redacted]
E-MAİL ADRESLERİ	[redacted]
MÜDAFİ TALEP DURUMU	[redacted]
İMZADAN İMTİNA VARSA, NEDENİ	[redacted]

YAKALANAN KİŞİNİN KANUNİ HAKLARI:

I-Hakkınızdaki şu iddialar sebebi ile davet edildiniz: ***EL-KAİDE Terör Örgütü Kapsamında Faaliyetlerde Bulunma şüphesi.***

II- İddia edilen suç hakkında açıklamada bulunmamak kanuni hakkınızdır. Ancak kimliğinizle ilgili sorulara doğru cevap vermek zorundasınız.

III- Müdafiden yararlanma hakkına sahipsiniz. Müdafi tayin edebilecek durumda değilseniz, Baro tarafından tayin edilecek, müdafiinin hukuki yardımından faydalanabilirsiniz. İfade alma öncesinde müdafi ile görüşme ve konuşma hakkınız vardır. İsterseniz müdafiiniz "ifade alma sırasında" hazır bulunacaktır.

IV- Yakalandığınız yakınınıza veya istediğinizi bir kişiye C. Savcısının emri ile bildirilecektir.

Sorgunun içeriğine gelince, çok daha ilginç detaylar çıkıyor ortaya. Soruların içinde *'El-Kaide faaliyetleri'* ile ilgili tek bir soru ve tek bir delil yok. Soruların tamamına yakını Hocamız'ın (Ramazan) Bayram Hutbesi'ne dair. Örnek olması açısından Ebu Hanzala Hoca'ya sorulan soruları buraya alalım.

ŞÜPHELİ HALİS BAYANCUK'un İFADESİDİR
Sayfa 5 / 18

[illegible]

S O R U L D U/WWW.TEVHİDİGUNDEM.NET İSİMLİ İNTERNET SİTESİNDE 17.07.2015 TARİHİNDEKİ RAMAZAN BAYRAMI NAMAZ GÖRÜNTÜLERİ YAYINLANDIĞI TESPİT TUTANAĞI İLE TESPİT EDİLMİŞ VE TESPİT TUTANAĞI SİZE OKUTULUP İZLETTİRİLMİŞ, BU TESPİT TUTANAĞINDA GEÇEN NAMAZI SİZMİ KILDIRDINIZ? YİNE AYNI SİTEDE TC. REJİMİNİN BAŞINDAKİLERE BİR UYARI ADI ALTINDA VİDEO PAYLAŞILDIĞI İÇERİĞİNDE ÖZETLE "Kardeşlerim son olarak sözümü duyan ve duyacaklarını ve dinleyeceklerini bildiğim mevcut hükümete de bir şeyler söylemek istiyorum. Yani biliyorum ki bizleri dinliyorlar ne anlattığımızı ne yapmaya çalıştığımızı anlamaya çalışıyorlar. Bu bir nasihattir, neyin nasihatidir; Allah'ın helakı gelip bütün toplumu yakalamadan önce toplumu yöneten tağutlara Müslüman bir ağızdan iyi niyetle çıkan bir nasihattir. Umuyorum evvela rabbim onlara hidayet eder, içinde bulunmuş oldukları bu gayadan ve sapıklıktan kurtarır hepimizi İslam kardeşi kılar. Yok, eğer rabbim onlara hidayet etmeyeceklerse, umuyorum bu kelimeleri onlar için faydalı kılar. Bizler 2003 yılından bu yana kapıları kırılan sabahın beşinde evine baskın yapılan yatak odalarında namus mahrumiyeti gözetilmeyen evleri dinlenirken yatak odaları ve mahrem hayatları dahil dinlenen ve emniyette şantaj aracı olarak kullanılan, istenildiği zaman Türkiye'ye herhangi bir tağut geldiği zaman onları razı etmek için toplanan ve zindanlara konan zindanlarda sorgusuz sualsiz yıllarca yatan mazlum Müslümanlarız. Bu tağutlardan hiçbir beklentimiz yoktur onların mahkemelerinde onların yüzlerine söylediğimizi burada tekrar söylüyoruz. Ama sizi uyarıyoruz 10 sene boyunca bize zulüm edenler bizim omuzlarımıza basıp yükselmeye çalışanlar biz onlara nasihat ettiğimizde bana Hanzala hocam artık devlet biziz istediğimizi alır istediğimizi bırakırız. 10 seneye kadar senden kafamız kulağımız rahattır sen içeride biz dışarıda olacağız diyen adamlara biz o zaman dedik ki kardeşler Ama bugün onlar başka zalimlerin elleriyle cezaevindeler….."

DİYE DEVAM ETMEKTEDİR. BU VİDEO İÇERİĞİNDE DEVLETE DEYUS DEDİYİNİZ VE AĞIR İTHAMLARDA BULUNDUĞUNUZ AYRICA ATATÜRK'E PUT DEDİĞİNİZ VE MİLLİ EĞİTİMİN ÇOCUKLARI PUTPERETSELŞTİRDİĞİNİ VİDEO İÇERİĞİNDE GÖRÜLMEKTEDİR BU KONULAR HAKKINDA DETAYLI OLARAK İFADENİZİ VERİNİZ.

ŞÜPHELİ HALİS BAYANCUK'un İFADESİDİR
Sayfa 6 / 18

C E V A P / tevhidigündem.net isimli internet sitesinde 17.07.2015 tarihindeki Ramazan Bayramı namazı görüntüleri bana aittir. Genelevi işleten, kapısına Polis diken, üstüne bayrak diken, orada bulunan yüzbinlerce fahişeye fuhuş yapabilir vesikası veren, altı ayda bir onları sağlık kontrolünden geçirip daha sağlıklı fuhuş yapma imkanı tanıyan kişi, kurum veya oluşumun adı Peygamberimizin hadıslerine göre ve içinde yetiştiğimiz Anadolu kültürüne göre Deyyus'tur. Ben bir iddia veya tahminde bulunmadım, yüzyıldır bu ülkenin var olan bir hakikatini dillendirdim, İslam da put'un tanımına Diyanet İşleri Başkanlığını hazırladığı İslam Ansiklopedisinden bakılabilir. Herhangi bir canlının şekli resim veya heykelleştirilir. Sahibi veya ibadet için kullanılırsa bunun adı Put, buna saygı gösterir ve ibadet edenlere de Putperest ler denir. İmam Ahmed in rivayet ettiği bir hadiste Peygamberimiz Allah'a şöyle dua etmiştir. Allah'ım benim kabrimi ibadet edilen bir puta çevirme İslam a göre Peygamber dahi olsa insanlar saygıda ve ibadette aşırıya giderse onu put edinmiş olurlar, bugün Türkiye de cebimizde taşıdığımız paralar, işyerlerinde caddelerde eğitim kurumlarında körpe yavrulara matematik kitabı diye hazırlanan kitapların giriş sayfalarında Atatürk'ün resmi veya heykeli mevcuttur. 2008 yılı 10 kasım etkinliklerinde bir ilköğretim okulunda şu şiir ezberlettirilmiştir. Karanlığa güneşsin, bir sönmeyen ateşsin, sen ilahlara eşsin, benim sevgili Atam. Mekkeli bir müşriğin dahi duyduğunda Allah'a sığınacağı bu sözler Türkiye de eğitimin parçasıdır. Doğal olarak Atatürk put haline getirilmiş ve insanlar onu Allah'a denk tutmaya başlamıştır.

[redacted]

S O R U L D U / FACEBOOK İSİMLİ SOSYAL PAYLASIM SİTESİNDE [redacted] **VİDEODAKİ KONUŞMANIZDA SİZİN "*CUMHURİYET KURULDUKTAN SONRA KÜFRÜ İNSANLARIN GÖZÜNDE MEŞRULAŞTIRMAK, DEMOKRASİYİ İNSANLARIN GÖZÜNDE MEŞRULAŞTIRMAK, İSLAM'IN EN TEMEL İLKELERİNDEN OLAN TAĞUTA KÜFRETMEK, ALLAH'I İRDELEMEK ALLAH YOLUNDA CİHAT ETMEYİ*

İNSANLARA UNUTTURMAK İÇİN YERLER İNŞA ETMİŞLER BURALARA DA CAMİ DEMİŞLER, BURALARA MESCİT DEMİŞLER VE İNSANLARIN AKİDELERİNİ BURALARDA İHSA EDİYORLAR. BİZ MÜSLÜMANLARIN BURALARA SADECE MESCİT DEMESİ YETMEZ. BİZ MÜSLÜMANLARIN BURADA SADECE NAMAZDAN UZAK DURMASI BURALARI REDDETMESİ BURALARDAN İSTİRHAM ETMESİ YETMEZ. BUNUN İÇERİSİNDE BURALARDA ALLAHA İBADET EDEBİLECEĞİMİZ TAKVA DÜZENİ KURULU OLAN TEMİZLENMEYİ SEVEN ERKEKLERİN TOPLANACAĞI MESCİTLER İNŞA EDİLMİŞTİR VE BUNU YAPMAK MÜSLÜMANLARIN HEPSİNİN ÜZERİNE FARZDIR. İMKÂNI OLAN BUNU YERİNE GETİREBİLECEK MÜSLÜMANLARIN HER MINTIKADA ALLAHA KULLUK EDEBİLECEK ALLAHA SECDE EDEBİLECEK HER YERDE MESCİT İNŞA ETMELERİ GEREKMEKTEDİR." **ŞEKLİNDE KONUŞMALARINIZ OLDUĞU GÖRÜLMÜŞTÜR. ÜLKEMİZDE KURULU BULUNAN DEMOKRATİK CUMHURİYET REJİMİ İLE KURULAN CAMİ VE MESCİTLERDE NAMAZ KILINMAYACAĞINI VE TAKVA DÜZENİ KURULU OLAN MESCİTLER İNŞA EDİLMESİ ŞEKLİNDE Kİ SÖYLEMLERİNİZİN OLDUĞU VİDEODAKİ KONUŞMANIZDA SİZİN MESCİT AÇILMASI İÇİN ŞAHISLARI TEŞVİK ETTİĞİNİZ, BU MESCİTLERİNİZİ DARÜL ERKAM GÖRDÜĞÜNÜZ TESPİT EDİLMİŞTİR. DİYANETE BAĞLI YERLERDE DİNİ EĞİTİM VERİLMİYOR MU YOKSA SİZ BÖYLE BİR DEVLET KURUMUNA GİTMELERİNİ İSTEMEDİĞİNİZDEN Mİ BÖYLE BİR ARAYIŞ İÇERİSİNE GİRDİNİZ. BU KONUDA DETAYLI OLARAK İFADENİZİ VERİNİZ.**

C E V A P / Diyelim ki Prof Dr. Mümtaz SOSYAL 100 soruda Anayasa kitapçığında şöyle bir soru sormaktadır. Din ile Devleti birbirinden ayıran Laik sistemde Diyanet e nasıl müsaade edilebilir, şöyle cevaplamaktadır. İslam dini hayatın her alanına müdahale eden ve kişiye her konuda doğrular ve yanlışlar belirleyen bir dindir, Cumhuriyet kurucuları dinin bu özeliğini fark ettiklerinde dini vicdanlara hapsedip hayatta görünür olmaması kişi ile Allah arasında duygusal bir bağ'dan ibaret olması için dini kendi kontrollerine almak istediler ve bunun içinde Diyanet'i inşa ettiler. Bir Anayasa Profesörünün yaptığı açıklamadan da anlaşıldığı gibi, Diyanet insanlara dini anlatmak için değil, Osmanlıdan tevaruz edilen din anlayışını bozmak için kurulmuştur. Cumhuriyet kurulduğu günden bu yana, mevcut sisteminde zulüm olarak kabul ettiği, alimlerin idam edilmesi, camilerin ahıra döndürülmesi, ezanın Türkçeleştirilmesi ve bilimum askeri darbelerin hepsi Diyanet kurumundan alınan fetvalarla yapılmıştır. Böyle bir kurumun dini temsil etme gibi bir hakkı İslam'a göre yoktur. Tevbe suresinde Allah mescitleri iki kısma ayırmıştır. İnsanlara zarar vermek ve dini tahrif etmek için kurulan yapılara, mescid-i dırar demiştir ve Peygambere "Ebediyen orada namaza durma" diyerek ihtarda bulunmuştur. Gerçek İslam'ı anlatmak ve gerçek dini öğrenerek temizlenmek isteyen insanların kurduğu mescitlere ise mescid-i takva demiştir ve Peygamberini sadece buralarda namaz kılmaya teşvik etmiştir. Benim yaptığım o konuşma, tevbe

ŞÜPHELİ HALİS BAYANCUK'un İFADESİDİR
Sayfa 8 / 18

suresindeki yarım sayfalık pasajın tefsiri ve açıklamasıdır. Diyanetin mevcut işleri göz önünde bulundurulduğunda, Kuran'a göre bu camiler mescid-i dırar yani uzak durulması gereken camiler kapsamındadır. Bahse konu olan açılışta ve diğer seminerlerimde, Kuran-ı Kerim de anladığım bu hükmü insanlar ile paylaşmaktayım, burada bir teşvik ve yönlendirme değil, dini anlayışımı başkalarıyla paylaşma söz konusudur. Dileyen bu kanaatlerime katılır, dileyen ise farklı bir görüş benimseyebilir.

ŞÜPHELİ HALİS BAYANCUK'un İFADESİDİR

S O R U L D U / 07.06.2015 GÜNÜ YAPILAN GENEL SEÇİMLER İLE ALAKALI OLARAK İLİMİZ BAŞTA OLMAK ÜZERE BAZI ŞAHISLARIN *"OY KULLANMA, YARATICINA ŞİRK KOŞMA"* YAZILAMASI YAPILDIĞI AYRICA *"YARATMAK DA EMRETMEK DE ALLAH'A MAHSUSTUR, OY KULLANMA YARATICINA ŞİRK KOŞMA"* YAZILI *TEVHİDDERSLERİ.COM, TEVHİDGUNDEM.COM VE TEVHİDDERGİSİ.COM* İMZALI EL BİLDİRİLERİ DAĞITTIKLARI TESPİT EDİLMİŞTİR. [redacted] **BU HUSUSTA DETAYLI OLARAK İFADENİZİ VERİNİZ.**

C E V A P / Bu çalışmaya başladıktan sonra başta Konya müftüsü sonra ilahiyat profesörleri, yazılı ve görsel basında, 300'e yakın haber yapılması bana göre bu konuyu Türkiye'nin gündemine taşımış ve din adına kandırılmış bir çok insanın bilinçlenmesine vesile olmuştur, zaten bu çalışma sosyal içerikli ve açıktan yapılmış bir çalışma, gayesidir demokrasinin tek seçenek olarak insanlara sunulduğu bir vasatta İslam'ında bu konuda söyleyecek sözünün olduğunu insanlara hatırlatmaktır, ve kanaatimce bu çalışma başarıya ulaşmıştır. Bana göre doğuda insanların kafasına silah dayayarak evlerine gidip tehdit edilerek seçim sandıklarının başına silahlı terörist dikerek insanları yönlendiren PKK ve HDP varken yapılan bu çalısmayı Devletin bu kadar üstelemesi manidardır, bir tarafta fikirlerini insanlara broşür yoluyla anlatan ve hiçbir silahlı faaliyette bulunmamış gençler, öte yanda ellerinde silahla insanlara bir partiye oy vermeye zorlayan teröristler kanaatimce devlet PKK karşısındaki aciziyetini ört bas etmek için inanç özgürlüğü ve fikir hürriyeti diye vatandaşlarına anlattığı ama kendisinin dahi inanmadığı ilkelerini çiğnemiş ve bu çalışmayı soruşturmaya konu etmiştir. Demokrasi inanç özgürlüğüne eşitse, acaba bu çalışmanın soruşturmaya konu edilmesini nasıl izah edeceksiniz.

Bu durum akıl sahibi her müslümanı işkillendirmekte ve operasyonlara dair açıklamaların arasında bariz farklar hatta yalanlar olduğunu göstermektedir.

Acaba tüm muhalif örgüt ve cemaatlere ayar vermeye kalkışan yöneticiler, El-Kaide ve İslam Devleti'nin itikad ve menhec olarak iki ayrı örgüt olduklarını bilmiyorlar mı? Hatta iki ayrı örgüt olmakla kalmayıp, sahada bilfiil çatıştıklarından haberdar değiller mi? Şayet biliyorsa -ki çok iyi biliyorlar- yalan söylemelerindeki sebep nedir? Hak ve hakikat adına iş tutan, yaptığından vicdanı rahat olan bir insan yalan söyleme ve hakikatleri çarptırma gereği duyar mı? Yok bilmiyorsa, henüz tanımadığı örgütlere müdahale etmeye kalkarak ne yapmaya çalışıyorlar?

Ya da devleti yönetenlerle, onlar adına bu operasyonları yapanlar ayrı dünyalarda mı yaşamaktadırlar? Şayet bu söylenenler bilinçli bir algı şekillendirmeye yönelik değilse kolluk ve yargı erkinizin beceriksizliğini mi anlamalıyız? Devletin, hangi ad altında operasyon başlattığını bilmeyecek kadar beceriksiz görevlilere mi ülke ve adalet emanet edilmiştir?

Allah'ın subhanehu ve teala zalimler hakkında sünneti değişmez. Zalimi, bir başka zalimin ayaklarının altında ezerek, ezdiği mazlumların intikamını alır.

Yapılan operasyonların demokrasi ve özgürlükleri teminat altına almak adına bunu tehdit eden örgütlere yönelik olduğunu söylüyorsunuz. Tutukladığınız insanlara sorduğunuz soruların dahi demokrasi ve fikir hürriyetine taban tabana zıt olduğunu bilmeyecek kadar cahil olduğunuz bir sistem için mi mücadele ediyorsunuz? Yoksa siz de Mekkeli müşrikler gibi kulluk ettiğiniz, uğruna mücadele verdiğiniz ve operasyonlar yaptığınız helvadan put demokrasinizi acıkınca yiyenlerden misiniz?

Bir savaşta en büyük zafer; kişinin ilkelerinden taviz vermeden, inandığı esaslara bağlı kalarak mücadeleye devam etmesidir. Bundan olsa gerek Allah *subhanehu ve teala* Uhdud ashabını anlatırken onların büyük bir kurtuluş/başarı elde ettiğini söylüyor. Oysa istisnasız hepsi kendileri için kazılan kuyularda yanarak şehid edilmişlerdi. Onlar El-Aziz ve El-Hamid olan Allah'a imanlarını muhafaza edip bunun üzerine can verdiklerinden, sebatları zafer ve başarı olarak isimlendirilmiştir.

Savaşta en büyük hüsran; kişinin değişen şartlarda ahlakını ve ilkelerini çiğnemesidir. **Daha tehlikeli olanıysa yok etmek için yola çıktığı düşmana benzemesidir.** Allah *subhanehu ve teala* kendi yolunda savaşan müminleri sürekli bu tehlikeye karşı uyarır. "*...Allah yolunda savaşın, haddi aşmayın!...*"[1] buyurur. Müşriklerle savaşın illeti, onların Allah'a ve kullara karşı haddi aşmalarıdır. Müslüman haddi aştığında; savaştığı düşmanla arasında fark kalmayacak ve düşmana karşı verilen mücadele anlamsızlaşacaktır. Bizler paralelci polislerden, FETÖ örgütünden çok eziyetler gördük. Gözümüzün içine bakarak; *'Sizin El-Kaide olmadığınızı biliyoruz ama sizi mecbur bu isimle tutuklayacağız'* dediklerine şahit olduk. Batılılar dahi onların yaptığı operasyonlarda alınanların El-Kaide olmadıklarını üstlerine rapor ettiler.

'Wikileaks belgelerinde ABD'nin Ankara Büyükelçiliğinden 27 Ocak 2010 tarihinde 'Gizli' ibareli gönderilen kriptoda o günlerde polisin yürüttüğü El Kaide operasyonlarıyla ilgili bilgi geçiliyor. Dönemin Ankara Büyükelçisi James Jeffrey yazdığı bilgi notunda Türk polisinden aldığı bilgiyi paylaşıyor. Polis ve diğer güvenlik teşkilatlarının tutuklanan kişilerin El-Kaide ile irtibatlı ve iltisaklı olmadıklarını bildiklerini, tutuklamalardaki El-Kaide tabirinin, örgütle irtibatlı olup olmadıklarına bakılmaksızın İslami radikallerin yakalanmasında hem polis hem de basın tarafından kullanıldığını belirtmekte. Büyükelçi Jeffrey tutuklamaların önleyici amaçlı olduğu değerlendirmesinde bulunmakta.

O Kripto'nun tam tercümesi:

1- Basın'da belirtilenin aksine, Polis'teki irtibatlarımız soruşturma kapsamında tutuklanan yerel İslami radikallerin Türkiye'deki Amerikan çıkarlarına saldırı plan veya niyetleri olmadığını söylediler. Polis, 15 Ocak'ta Ankara'da 13 kişinin gözaltına alındığı operasyonla başlayarak ülke çapında gerçekleştirdiği farklı operasyonlarda 130 kişiyi gözaltına aldı. Hem polis hem de sansasyon peşindeki medya, tutuklananları El-Kaide üyeleri olarak lanse ettiler. Türk Polisi ve diğer güvenlik teşkilatları ile yaptığımız irtibatlardan edindiğimiz

1. 2/Bakara, 190

kanaat, tutuklanan kişilerin El-Kaide ile irtibatlarının bulunduğuna inanılmadığını yönünde. Bilakis tutuklamalardaki El-Kaide tabirinin, örgütle organik bir bağı olup olmadığına bakılmaksızın İslami radikallerin tümünün yakalanmasında hem Polis hem de Basın tarafından kullanılmakta.

2- Gözaltılar bize önleyici amaçlı tedbirler gibi gelmekte. Türk Polisinin amacı, gelişmeye başlayan hücreleri akamete uğratmak ve üyelerine faaliyetlerinin izlendiğini hatırlatmak gibi görünüyor. Şüphelilerin çoğunun suçlarını ispat edilmesi zor olduğunu anlıyoruz. Çoğu şüphelinin serbest bırakıldığını, halen gözaltında olanların ise resmi olarak suçlanacağına inanıyoruz.

3- Türk Polisi ve diğer Güvenlik teşkilatlarıyla irtibatımızı sürdüreceğiz ve Türk makamlarından tutuklanan kişilerin faaliyet ve amaçları hakkında nihai değerlendirmelerini öğrenmeye çalışacağız. Tutuklanan şahısları ABD Vizesi verilmeyecekler listesine eklenmesi ve diğer münasip takip listelerine yerleştirmesi için incelemekteyiz.' [2]

Şimdi görüyoruz ki, onlarla mücadele eden AKP bu mücadelesini kaybetmiştir. Çünkü onlara benzemiş ve onların yöntemlerini muhaliflerine uygulamaya başlamıştır. Allah'ın *subhanehu ve teala* zalimler hakkında sünneti değişmez. Zalimi, bir başka zalimin ayaklarının altında ezerek, ezdiği mazlumların intikamını alır. Bugün paralel polis ve yargı mensupları kendilerine muhalif gördükleri insanlara ne yapmışlarsa aynısını yaşıyorlar. Terör örgütü kabul edildiler, başka ülkeler adına ajanlık ve vatan hainliğiyle suçlandılar, hapsedildiler, dertlerini anlatmaya çalıştılar ancak tüm kesimleri küstürdüklerinden onları dinleyen kimseyi bulamadılar. Görüyoruz ki AKP hükümeti aynı yolda emin adımlarla ilerlemektedir. *"Sen Allah'ın sünnetinde bir değişiklik ve dönüşme bulamazsın"* [3] der Rabbimiz. Allah'ın sünneti gelip çatmadan bu zulüm ahlakına son vermeleri kendileri için hayırlı olacaktır.

Kanaatimizce AKP yaşanan son olayları bahane ederek tasavvufi, gelenekçi ve demokrat muhafazakar gömleğini giymeyen, AKP'nin şe'ri hükmünü açıkça beyan eden, içinde bulundukları durumu Kur'an ve Sünnet nasları ışığında insanlara gösteren tevhid ve sünnet ehli müslümanları hedef hâline getirmiştir. Oluşmuş bir kamuoyu desteğine güvenerek kendince tasfiyelere başlamıştır.



AKP, geldiği günden bu yana Türkiye'deki İslami kesimler için ciddi tehlike ve fitne unsuru olmuştur. Erbakan'ın üzerinde olduğu çizgiyi şirk ve küfür, nifak ve Nebevi metottan sapma olarak görenler, Erdoğan'la beraber seçimlere katılmış, küfür kabul ettikleri ameli kendileri işlemiştir. Erbakan döneminde particiliği savunanların iddalarını şeytani şüphe olarak görüp, bunlara muhkem naslar ışığında cevap verenler; Erdoğan döneminde aynı iddiaları delil diye tevhid ehline sunmuşlardır. Elbette din değişmez. Muhkem naslar muhkemliğini yitirmez. Zamanın geçmesi şüpheyi şüphe olmaktan kurtarıp delil seviyesine çıkarmaz. Değişen kalplerdir. Kalpler Allah'ın elindedir ve O, dilediği kalbi istikamet üzere kılan, dilediğini eğriltip saptırandır. Bundan dolayı Nebi'nin *sallallahu aleyhi ve sellem* en fazla yaptığı dua; *"Ey kalpleri evirip çeviren, kalbimi dinin üzere sabit kıl!"* [4] olmuştur.

Sürekli bir *'Üst akıl'* ve *'Kirli el'* den söz eden yöneticiler bir hakikatin farkında değillerdir. Üst aklı ve kirli eli bilmek onun şerrinden emin kılmaz insanı. Bazen şerden en fazla sakındıran, ona en fazla düşen olabilir. AKP eliyle dönüşen ve sisteme entegre olan İslami yapı sayısı göz önüne alındığında, 2000 sonrası İslam coğrafyasına direkt müdahalede bulunan üst akla kimin hizmet ettiği daha iyi anlaşılacaktır. Bunun kasıtlı olduğunu iddia etmiyoruz. Ancak sonuca bakıldığında bu yolun neticesinin dünya müslümanlarının din algısını belirlemeyi hedefleyen batının ekmeğine yağ sürdüğünü görüyoruz.

İslam alemi son üç asırdır batının küfür işgaliyle karşı karşıyadır. Batı hayranları, onların okullarında eğitilmiş, onların kavramlarıyla dünyayı anlayıp yorumlayan birer uşak olmuş ve bizleri her anlamda sömürmüşlerdir. 11 Eylül ile beraber

2. *https://wikileaks.org/plusd/cables/10ANKARA133_a.html*
3. *33/Ahzâb, 62*
4. *Tirmizî*

bu işgalin stratejisi yeniden belirlenmiş ve fiili işgal dönemi başlamıştır.

Bush bu yeni dönemi *'Haçlı Seferi'* olarak isimlendirdi. Kendi döneminde *'Üst aklı'* temsil eden kişi, yeni sürecin ismini koymuş oluyordu. Bu süreç tarihte yaşanmış İslam-Küfür, Hak-batıl mücadelesinden kopuk bir süreç değildir. Sanıldığı gibi petrol ve daha geniş coğrafyalara hükmetme sevdası da değildir. Bu; Haç'a tapanların, İslam dinine karşı başlattığı modern çağ savaşıdır.

11 Eylül sonrası Afganistan işgaliyle başlayan süreç için Berlusconi: *'Batı medeniyeti İslam medeniyetinden üstündür.'* diyerek, bunun bir medeniyetin ötekine açtığı savaş olduğunu ilan ediyordu.

İşgal fiilen başlamıştır ve askeri operasyonların hedefi sanıldığı gibi diktatörler, petrol veya kültür hırsızlığı değildir. Müslümanların dinlerini olduğu gibi anlamalarına engel olup, Batının istediği şekilde dinlerini anlamalarını sağlamaktır.

NATO genarellerinden Wesley Clark ise meselenin bam teline dokunmuştu: Kimse bu işgalin petrol veya sınırları koruma savaşı olduğunu sanmamalıydı. Dünyada 1.5 milyar müslüman vardı ve bunlar başsızdı, temsilcileri yoktu. Bu 1.5 milyarın dini nasıl anlayıp yorumladığı önemliydi Batı için. Bunlar dünyada Batı'nın tesis ettiği istikrar ve barışı(!) sağlamlaştırıp destekleyecekleri gibi, bu yeni düzeni yıkıp kaos ve istikrarsızlığa da sebep olabilirdi. Öyleyse Batı *'Müslümanların dinlerini nasıl anlamaları gerektiğine'* müdahale etmeli ve onlara din yorumu benimsetmeliydi. Bu din yorumu, Batı ile çatışmayan, Batı'nın değerlerini kabul eden bir İslam'dır.

İşgal fiilen başlamıştır ve askeri operasyonların hedefi sanıldığı gibi diktatörler, petrol veya kültür hırsızlığı değildir. Müslümanların dinlerini olduğu gibi anlamalarına engel olup, Batının istediği şekilde dinlerini anlamalarını sağlamaktır.

Batının açıkça ifade etiği bu hedefi göz önünde bulundurarak Türkiye'deki İslami yapıların on yıl içinde geçirdikleri dönüşümü yakından izleyen biri, bu projenin en rahat ve etkili olarak Türkiye Cumhuriyeti'nde tuttuğunu görecektir. Demokrasi, Laiklik ve Batı düşmanlığını itikad esasları olarak işleyen İslami yapılar, Demokrasinin muhafazakar olanını, Laikliğin dine karışmayanını, Batının gelişmişliğini savunmaya başlamışlardır. Daha acı olanıysa Afganistan, Çeçenistan, Bosna'ya mücahid yollayan ve şehid sayısıyla övünen *'Cemaatler'*; şimdilerde milletvekili sayısı, kurumlara yerleştirdikleri sistem memuru sayısı ve devlet içindeki nüfuzlarıyla övünmektedirler. Nereden nereye...

Burada can alıcı soru şudur; Batı TC'de hedefine ulaşmış mıdır? Evet ulaşmıştır. Hem de umduğundan fazlasını elde etmiştir. Peki kimin eliyle? Hiç tereddütsüz AKP eliyle. Öyleyse sürekli *'Üst akıl'* dan, faiz lobilerinden, katliamlardan söz edenler ya da bizleri büyük resmi görmeye davet edenler, akıl vermek yerine büyük resme baksalar belki de durum farklı olacaktır. Rablerine yönelip nasuh tevbeyle bu necis projenin parçası olmayı terk edeceklerdir. Bu hakikatler kendilerine hatırlatıldığında bunların farkında olduklarını lakin AKP'nin Batı'yı kullandığını söyleyen *'Çocuk ruhlu'* yazar ve partizanlar vardır. AKP'nin Erbakan tecrübesi sonucu bazı dersler çıkardığını ve Batı ile çatışmadan Erbakan'ın projesini hayata geçirmek istediklerini söylerler. Ancak netice öyle demiyor. Clark'ın işgal hedefi olarak ortaya koyduğu şey, AKP'nin eliyle gerçekleşiyor. Bunların hâli, şeytanı kullandığını zanneden çocukların durumuna benziyor.

Hocanın biri yolda giderken birbirine çok ağır küfürler savuran iki genç görür. Kavgada dahi ağza alınmayacak küfürleri birbirlerine gülerek söylüyorlardır. Hoca bu duruma şaşırır ve gençlere yaklaşıp bu tuhaf durumu sorar. Aldığı cevap gerçekten ilginçtir: *'Biz aramızda anlaştık, küfür ederken şeytanı kast ediyoruz. Böylece o bize küfrettirdiğini sanıp seviniyor ama hakikatte biz ona küfrediyoruz'*, derler.

Bu yolun batıl olduğuna iman eden, iyi niyet ve hayır temennilerinin küfrü ve şirki meşrulaştırmadığını savunan tevhid ehli, bu yoldan ve ehlinden uzak durdular. Yeni sapmaların olmaması, kandırılmış kitleleri uyarmak ve kendi çizgilerini teminat altına almak için bazı hakikatleri apaçık bir şeklide haykırdılar.

Seçim döneminde tüm Türkiye'yi kapsayan bir çalışma başlattılar. *'Oy kullanma, Yaratıcına Şirk Koşma'* sloganıyla tevhidi gündemleştirme çabası içerisine girdiler. İnançlarını ve demokrat

müşriklerden beraatlerini siyasi bir hutbe ile ilan ettiler.

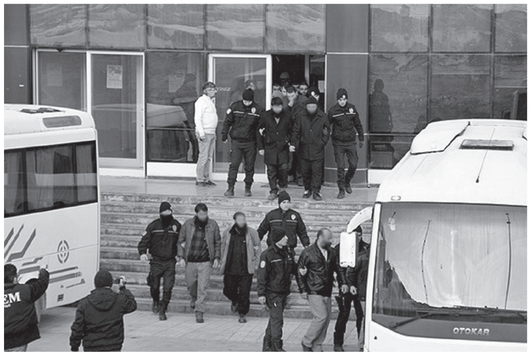
Bu çalışmalar üzerine başlatılan soruşturma neticelenmeden operasyona maruz kaldılar. IŞİD diye alınıp El-Kaide diye tutuklandılar. Sorulan sorularla anlaşıldı ki bu çalışmalar birilerini fena hâlde rahatsız etmiş, canlarını sıkmış. Meselenin ne İslam Devleti'yle ne de El-Kaide ile alakası yokmuş. Kendilerine yöneltilen sorulara ve iddialara verilen cevaplara söyleyecek sözü olmayanlar da AKP'ye fetva vermişler. *'Bunların fikirleri Osmanlı'yı yıktı, bunlara fırsat verilmemeli'* demişler. Fetvayı da alınca AKP, vicdanlar da rahatlamış ve harekete geçilmiş.

Acaba o *'Hoca'*lara(!) dememişler mi; *'Sizler ilim adamlarısınız, bu adamların da yaptığı çalışmalar fikre dayalı çalışmalar. Alın bunları kendinizi ve kamuoyunu da aydınlatın. Nasıl ki kanal kanal gezip Paralelcilerin din algısının sapkın olduğunu beyan ettiniz, bunlar için de aynısını yapınız.'*

Fikir adamı ve ilim sahibi kişi insanları hedef göstermez. Hakkı beyan edip, batılla mücadele eder. Tarih, sultanlara destek olmuş, hak ehline karşı olanları kışkırtmış alim ünvanlı zevatın hazin hikayeleri ile doludur. Yaşadıkları çağda gücün ve otoritenin yakınlarında olduklarından izzet ve ikram görenler, olayları tarafsız değerlendiren sonraki nesiller tarafından delikanlılık ve saray mollalığı yaptıkları kanaatine varılıp lanetlenmişlerdir.

Ne de çok duyarız saray mollalarından, söyleyecek sözü olmayan gücün sözüne başvurur. Başkalarının şiddet eğilimlerini eleştirirken afilli sözler söylemeyi marifet bilenlerin sözleri mi tükenmiştir de sistem şiddetine zurnacılık yapmaya başlamışlardır?

Bu yaptığınızla Allah'ın hükümlerini size hatırlatan tevhid davetçilerinden rahatsız olup onlara tuzak mı kurmuş oldunuz? Biz, Paralecilerin sırıtarak şöyle söylediklerini hatırlatırız: *'Biz, sizlerin El-Kaide olmadığınızı biliyoruz. Ama anlattığınız şeylerle bu dini aşırı ve çirkin gösteriyorsunuz. Çocukları zehirleyip bizlere düşman yetiştiriyorsunuz. Din büyüklerini*[5] *tekfir edip insanları onların engin ufkundan uzaklaştırıyor, ne olduğu belli olmayan insanları takip etmelerini sağlıyorsunuz.'*



Bizleri bu sebeple hapsettiklerini itiraf ediyorlar. Lakin tutanaklara El-Kaide yazıyorlardı. Öyle ki 2014 Van dosyasında dokuz ayrı mahkemede henüz iddianame yazılmadan üç ayrı örgüt olduk. El-Kaide, IŞİD ve müstakil silahlı terör örgütü…

Peki neredeler şimdi? İnsanlara kurduklarını zannettikleri tuzaklar onların suç dosyası oldu ve tutuklanmalarına neden oldu. Allah *subhanehu ve teala* amellerini cinsi ile cezalandırdı. Siz farklı olacağını mı zannediyordunuz? Asla! Allah'ın değişmez yasaları din, dil, ırk, fert ayrımı yapmaz. Zulmeden ve insanları ezen, başka zalimin postalları altında inler. Nasıl bir devrilişle devrileceğinizi hep beraber göreceğiz. Bir seçim sonucundaki oy kaybı dahi sizleri bu denli etkilemişken, Allah'ın azabı karşısında neyinize güvenip de bu denli inatçı ve ısrarcı davranıyorsunuz?

Sizlerin hâli ne kadar da Semud Kavmi'nin şakilerine benziyor. Onları tevhide davet eden Salih'e *aleyhisselam* kurdukları tuzak kendi sonları oldu. Plan yaptıktan sonra köşeye çekilip; *'Salih belasından da kurtulduk!'* diyenler sabahı görmeden helak oldular. Düşünen bir kavim için Allah'ın bu ayetlerinde ibretler vardır.

'Şehirde dokuz kişilik bir çete vardı. Bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar ve ıslaha çalışmıyorlardı. Aralarında Allah adına and içerek şöyle dediler: "Mutlaka onu ve ailesini geceleyin öldüreceğiz sonra da velisine; 'Biz onun ailesinin öldürülüşüne şahit olmadık. Biz kesinlikle doğru söyleyenleriz', diyeceğiz." Onlar bir tuzak kurdular. Farkında değillerken Allah da bir tuzak kurdu. Bak onların tuzaklarının sonucu nasıl oldu: Biz onları ve kavimlerini topyekün helak ettik. İşte zulümleri yüzünden harabeye dönmüş evleri! Şüphesiz bunda bilen bir kavim için bir ibret vardır. İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınmakta olanları ise kurtardık.' [6]

---

5. *Burada tek bir kişi kastediliyor: Fethullah Gülen*

6. *27/Neml, 48-53*

Ya da sizlerin hâli Musa *aleyhisselam* hakkında kamuoyu oluşturan Firavun'a ne kadar da benziyor... Musa'ya yapacaklarının tepki çekmemesi için şehirlere insan gönderip Musa'ya karşı kışkırtıyordu.

"Firavun da şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi. Dedi ki, 'Bunlar pek az ve önemsiz bir topluluktur. Şüphesiz onlar bize öfke duyuyorlar. Ama biz uyanık ve tedbirli bir topluluğuz.' " [7]

Kamuoyu oluştuğunu anlayınca da Firavun harekete geçiyordu. Zannediyordu ki, müthiş planı başarıya ulaştı ve Musa belasından kurtulacak. Oysa Allah *subhanehu ve teala* ona tuzak kurup onu harekete geçirmişti. Niye mi? Helak olduğunda Firavun ve ordusunun mülklerine Musa *aleyhisselam* ve müminler vâris olsun diye...

'Biz de Firavun'un kavmini bahçelerden, pınar başlarından, servetlerden ve iyi bir konumdan çıkardık. İşte böyle yaptık ve onlara, İsrailoğullarını mirasçı kıldık.' [8]

Sonuç ne mi?

'Firavun ve adamları gün doğarken onları takibe koyuldular. İki topluluk birbirini görünce Mûsâ'nın arkadaşları, "Eyvah yakalandık" dediler. Mûsâ, "Hayır!, Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir" dedi. Bunun üzerine Mûsâ'ya, "Asan ile denize vur" diye vahyettik. Deniz derhal yarıldı. Her parçası koca bir dağ gibiydi. Ötekileri de oraya yaklaştırdık. Mûsâ'yı ve beraberindekilerin hepsini kurtardık. Sonra ötekileri suda boğduk. Bunda şüphesiz bir ibret vardır. Ama pek çokları iman etmiş değillerdi. Şüphesiz ki senin Rabbin elbette mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.' [9]

Şimdi sizler *'Fırsat bu fırsat'* diyerek sizin batıl bir yol üzere olduğunuzu insanlara anlatan tevhid ehlini susturduğunuzu mu zannediyorsunuz? Bizim tavsiyemizi bir daha düşünün. Belki sizleri harekete geçiren ve sonunuzu hazırlayan Allah'tır.

Şimdi sizler 'fırsat bu fırsat' diyerek sizin batıl bir yol üzere olduğunuzu insanlara anlatan tevhid ehlini susturduğunuzu mu zannediyorsunuz? Bizim tavsiyemizi bir daha düşünün. Belki sizleri harekete geçiren ve sonunuzu hazırlayan Allah'tır.

Size gelince Ey Tevhid ehli!

Sabredin! Sizin sabrınız Allah iledir. Bu zorlu süreçlerde sizin dostunuz, vekiliniz, kefiliniz ve yardımcınız sadece ve sadece Allah'tır. Bu tağutların yeryüzünde böbürlenmeleri sizi aldatmasın. O geçici bir faydalanmadır. Sonrası elim verici bir azap ve ebedi cehennem onları beklemektedir.

Siz, peygamberlerin mesajlarına tabi olmuş ve insanları '*Allah'a kulluk edin, tağutlardan sakının'* ilkesine davet eden Rabbanilersiniz. Elbette örnek aldıklarınızın yaşadıklarını yaşayacak, onlar gibi bela ve imtihan duraklarında soluklanacaksınız. Sabredin ve muttaki olun! Allah'ın yardımı, sabır ve takva ehline yazılmıştır.

Sakın ama sakın yılmayın! Gevşeklik belirtisi göstermeyin. Peygamberlere yaren olmuş sadıklar kendilerine isabet eden o sıkıntılarda gevşemez, zayıflık göstermez, işlerini yarım bırakmazlar. Bilakis onlar ellerinden geleni yaparlar. İstemedikleri bir imtihanla karşılaşınca *'Allah'ım! Günahlarımız ve işlerimizdeki aşırılıklarımızı bağışla! Ayaklarımızı sabit kıl! Bize kafir topluluğa karşı yardım et!'* derler. Bu duruşları karşısında Rabbleri onlara hem duayı hem de ahiret sevabını/nimet/hayır verir. Allah işini en güzel şekilde yapan/muhsinleri sever.

Yurt dışına yönelik operasyonlarınıza gelince;

İslam coğrafyasına yönelik Batı liderliğindeki tüm girişimler, büyük bir projenin parçasıdır. Amaç; İslam coğrafyasını dizayn etmek ve Batı ile çatışmayan, onun değerlerine saygılı bir din anlayışının oluşmasını sağlamaktır. Bugün Batı'nın Suriye'de yaptığı, on sene önce Irak'ta yaptığı ve on beş yıldan bu yana Afganistan'da yaptığı aynı amaca hizmet etmektir.

Toplumlar da insanlar gibidir. Olay anında olayın detaylarını konuşurlar. Zaman geçtikçe detaylar silinir ve sadece genel durumları hatırlarlar. Örneğin; Osmanlı'yı işgal eden devletlerin amacı bir değildi. Kimi Hilafet'e düşmandı, kimi geçmiş savaşların intikamını alıyordu, kimi kendine ticari pazar arıyordu. Kimi de kendi başına kalsa asla savaşmayacağı bir toplumla savaşıyordu. Daha önce kurduğu ittifakların kurbanı ol-

7. 26/Şuara, 53-56
8. 26/Şuara, 57-59
9. 26/Şuara, 60-68

muş ve kendini bir savaşın içerisinde bulmuştu. O günün şartlarında bu detaylar konuşulmuş olabilir. Ancak bugün geriye doğru baktığımızda tek bir şey görüyoruz. İşgalciler ve destekçileri... Bunları tek bir cümleyle ifade ediyor, lanetimizi ve buğzumuzu hepsine yöneltiyoruz.

Dünyayı karıştıran ve örgütleri size karşı harekete geçiren bu *'Üst Akıl'* acaba sizi kime karşı harekete geçirmiştir? Mezhepçiliğini körükleyip mezhep kavgası çıkarmak istiyorlar dediğiniz üst akıl size Suriye'yi bombalatırken, üslerinizden havalanıp bu toprakların insanlarını öldürürken sizi nasıl bir ırk ve mezhep kavgasına hazırlıyorlar acaba? Size göre IŞİD bir Esed projesi ve onunla gizli anlaşmalar yapıyor. İslam Devleti'ni vururken asıl kurucusu(!) Esed ile karşı karşıya gelmeyeceğinizin bir garantisi mi vardır? Esed İran'ın kırmızı çizgisiyse, yarın İran'la karşı karşıya gelip sakındığınız mezhep kavgasının tarafı olmayasınız?

Müslümanların sizi Allah'ın yaklaşan azabı ile korkutması ağırınıza gitmiş. Evet. Bizler sizleri O'nun *subhanehu ve teala* çetin azabı ile korkutmaya devam edeceğiz. Peygamberlerin yılmadan batılda ısrar eden kavimleri tevhide davet edip uyardığı gibi...

Seçim sizindir... Bu uyarıya Allah'ın değişmez sünnetine muhatap olmadan nasuh bir tevbe ile dönebilirsiniz. Sürekli sizleri müjdeleyen, Ortadoğu ve mazlumlarını bombalamak için üslerinizi Batı'ya açmanızı dahi çok hayırlı bir amel gibi gösteren dalkavukları da dinleyebilirsiniz.

Seçiminizin sonucunu bekleyin ve gözetleyin. Biz de sizler gibi beklemekteyiz.



Faruk Furkan

Ancak Değerli Şeyler Saklanır

Unutmamak gerekir ki, bir şey ancak çok değerli ve çok kıymetli olduğunda gizlenir, saklanır, koruma altına alınır. Değersiz, önemsiz ve kıymetsiz şeylerin saklanmaya, gözlerden ırak tutulmaya ihtiyacı yoktur.

Allah'ın Adıyla...

Değerli bacım, bir önceki yazımızda sana, gerçek izzetin ancak İslam'ı hakkıyla yaşamakta olduğunu, İslamımızla şeref duymamız gerektiğini ve bu uğurda sıkıntılar olsa da, bunlara katlanmadan cennete girmemizin mümkün olmadığını izah etmiş ve özellikle de tesettürden kaynaklanan bazı zorluklara sabretmenin önemini vurgulamaya çalışmıştık. Bu yazımızda ise inşâallah, gücümüz nispetinde tesettüre yönelik bazı önemli noktalara temas edecek ve müslüman bir hanımın kıyafet noktasında nelere dikkat etmesi gerektiğini anlatmaya çalışacağız.

Değerli mümine kardeşim, her şeyden önce şunu bilmeni isteriz ki, burada anlatacağımız şeyler müslümanların birbirlerine karşı riayet etmeleri gereken haklardan birisi olan *'nasihatleşme'* kapsamındadır. Ve nasihatlerde asıl olan, Kur'ân ve Sünnet'e uyduğu müddetçe kendisiyle amel edilmesi, içeriğine riayet edilmesidir. Bizler bu nasihatleri sana yaparken, Allah da biliyor ki ne seni zora sokmayı amaçlıyoruz ne de sıkıntılarını daha fazla artırmayı; aksine her ne kadar kendisine has bazı zorlukları olsa da sadece senin şüphelerden uzak olarak daha güzel bir biçimde İslam'ı yaşamanı ve neticesinde cennete girerek ebedî mutluluk diyarında Rabbinin rızasına nail olmanı istiyoruz. Evet, bizim burada yazacağımız şeyler sadece bu amacı gütmektedir. Bu nedenle onları eleştirel bir gözle değil, anlamaya çalışan bir idrakle oku ve içerisinden kendine dersler çıkarmaya çalış.

"Acaba burada söylenen şeyler bende var mı? Bu anlatılana ne kadar dikkat ediyorum? Ne kadar hassas davranıyorum? Bunlarla amel edebiliyor muyum?" gibi amele yönelik sorular sorarak, kendini yazının muhatabı say ve sanki yazı sadece senin için yazılmış gibi değerlendir. O zaman göreceksin ki meselelerdeki incelikleri idrak etmen daha da kolaylaşacak, onları pratik hayatta uygulanır kılman çok daha basitleşecektir. Allah şimdiden burada anlatılacak şeylerden nasipdâr kılsın ve seni onlarla amel etmeni senin için kolaylaştırsın. (Âmîn)

Kadın, Tepeden Tırnağa Avrettir

Öncelikle şunu vurgulamamız ve hatırlatmamız gerekir ki, konumuzla alakalı Kur'ân ve Sünnet'te yer alan nassları tahkik ettiğimizde kadının vücudunun *'mahrem'* diye tabir edilen tüm yabancı erkekler karşısında bütünüyle avret olduğunu söylememiz mümkündür. Bu tercihen böyledir. Buna göre kadın, Allah ve Rasûlü'nün nazarında tepeden tırnağa bütünüyle avrettir; eli ve yüzü de dâhil olmak üzere vücudunun hiçbir yerini şeriatın yabancı kabul ettiği erkeklere gösteremez.

Ne Kadar Değerli Olduğunun Farkında Mısın?

Burada birçok bacımızın gözden kaçırdığı şu hakikati vurgulayarak söze girmek istiyoruz: Unutmamak gerekir ki, bir şey ancak çok değerli ve çok kıymetli olduğunda gizlenir, saklanır, koruma altına alınır. Değersiz, önemsiz ve kıymetsiz şeylerin saklanmaya, gözlerden ırak tutulmaya ihtiyacı yoktur. Mesela; demir de bir madendir, altın da... Ama demir, cadde ve sokaklarda atılı dururken; altın, evlerin en derin ve en gizli yerlerine saklanır.

Niçin?

Çünkü çok kıymetlidir…

İşte bu gerçeği güzelce idrak ettiği zaman kadının Rabbinin kendisine ne kadar değer verdiğini ve kendisinin O'nun katında ne kadar kıymetli olduğunu anlaması hiç de zor değildir.

Ey bacım! Bu noktayı hiç düşünmüş müydün? Ve yine hiç düşünmüş müydün Rabbinin sana tesettürü emrederek seni yabancı erkeklerin bakışlarından neden uzak tutmak istediğini?

Bu soruya biz cevap verelim: Rabbinin sana tesettürü emrederek seni yabancı erkeklerin bakışlarından uzak tutmak istemesinin sebebi; senin, Allah katında çok ama çok değerli ve kıymetli olmandandır.

Evet, sen gerçekten de gizlenip saklanacak kadar çok kıymetli ve çok değerlisin. Hem de tıpkı bir altın, bir yakut, bir inci ve bir mercan gibi…

Şimdi bir düşün… Eğer sen Allah katında değerli olmasaydın Rabbin seni hiç insanlardan saklar, onların kem gözlerinden ırak tutar mıydı? Eğer sen Allah katında kıymetli olmasaydın Rabbin seni sadece eşine has kılar mıydı? Böyle yaptığına göre demek ki kadın olarak sen, Allah katında gözlerden uzak tutulmayı gerektirecek kadar değerli ve kıymetlisin.



İşte bu noktayı iyi idrak ettiğinde, neden bedeninin bütünüyle avret olduğunun gerekçelerinden birisini anlamış olacaksın.

Elbette ki kadının bütünüyle avret olmasının mantıkî başka nedenleri de vardır. Mesela; onun vücudunun her hangi bir yerini görmenin erkeklerin şehvetlerini kamçılaması bu nedenlerden biri sayılabilir. Ve yine onun sesinin dahi erkeklerin şehevî duygularını galeyana getirmesi zikredilebilir. Bunların hepsi kadının avret olmasının aklî izahlarındandır. Ama tüm bu aklî izahlardan öte bizim elimizde Allah Rasûlü'nün, kadının avret olduğunu ortaya koyan sahih bir hadisi vardır ve bu hadis bizim, kadının bütün bedeninin avret olduğunu söylememiz için yeterli bir delildir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"المرأة عورة فإذا خرجت أستشرفها الشيطان"

"Kadın (bütünüyle) avrettir. O, evinden dışarı çıktığında şeytan (onu saptırmak ve yoldan çıkarmak için) gözünü ona diker." [1]

Bu hadisi iyi düşünmek ve üzerinde gerektiği şekilde tefekkür etmek gerekir. Bu hadisin ortaya koyduğu hükme göre kadın baştan aşağıya avrettir. Yani tepeden tırnağa bedenini örtmelidir. Bu hükme el, yüz ve ayaklar da dâhildir. Ama toplumumuzun geneli Hanefî mezhebine müntesip olduğu veya bu görüş üzere yetiştirildiği için el ve yüz örtme konusunda –maalesef– gevşek davranıyor, meseleyi basite alıyor veya bu konu-

1. *Tirmizî rivayet etmiş ve 'sahih' olduğunu belirtmiştir.*

da bizim söylediğimiz hükmü *'aşırılık'*(!)[2] olarak değerlendiriyor. Oysa bizim savunduğumuz görüş tahkîk ehli âlimlerin birçoğunun kabul ettiği görüş olmasının yanı sıra hem delillere daha uygun, hem de vakıada Hanefîlerin dile getirdiği bazı gerçeklerle örtüşmesi bakımından ittiba edilmeye en elverişli olanıdır. Bilindiği üzere Hanefî âlimleri [3] *rahimehumullah*, fitne vukuu bulduğu, fâsıkların çok olduğu ve kadına bakması muhtemel olan erkeklerin cirit attığı yerlerde el ve yüz örtmenin en evlâ olduğu yönünde fetva vermişler ve böylesi ortamlarda müslüman hanımların yüzlerini kapatarak günahkâr erkeklerin bakışlarının odak noktası hâline gelmemeleri gerektiğini söylemişlerdir. Örneğin; Hanefî âlimlerinden Alâeddin Haskafî'nin *'Ed-Durru'l-Muhtâr'* adlı eserinde şöyle geçer;

"Fitne (ye düşme) korkusu söz konusu olduğunda genç kadınların yüzlerini açmaları engellenir…" [4]

'Merâki'l-Felâh' şerhinde de Tahtâvî *rahimehullah* şöyle der:

"Hür kadının bütün bedeni avrettir. Yüz bundan istisna edilmiştir. Fitneye düşme korkusu söz konusu olduğunda ise genç bir kadının yüzünü açmasına müsaade edilmez…" [5]

Hanefî âlimlerinin el ve yüz açmanın caiz olduğu yönünde fetva vermeleri, İslam'ın hâkim olup fasık ve facir insanların genellikle bulunmadığı ve toplumun genelini kadına bakmayan sâlih insanların oluşturduğu yerlerle kayıtlıdır. Bu kayıt söz konusu olmadığı zaman fetvanın da bir manası olmayacaktır. Bu nedenle fetva verilirken göz önüne alınan bu kaydı görmezden gelip yüzlerini açarak insanları fitneye düşüren kadınlar, Allah'tan korkmalı ve bu âlimleri kendi fısklarına bir kaynakmış gibi kullanmamalıdırlar. Zira bu, hesabı ve sorumluluğu gerektiren bir husustur.

Her ne kadar Hanefîler nazarında kadının yüzü avret olarak değerlendirilmese de, yüz açma nedeniyle insanı fitneye ve harama sevk eden bir durum söz konusu olduğunda yüz örtmenin zorunlu olduğu yönünde fetva vermeleri ve gerektiğinde yetkililerin bu noktada güç kullanabileceklerini söylemeleri, onların meselenin ne kadar ciddi olduğunu çok iyi fıkhettiklerini göstermektedir.

Hanefîlerin, yüz açma nedeniyle insanı fitneye ve harama sevk eden bir durum söz konusu olduğunda yüz örtmenin zorunlu olduğu yönünde fetva vermeleri ve gerektiğinde güç kullanabileceklerini söylemeleri, onların meselenin ne kadar ciddi olduğunu çok iyi fıkhettiklerini göstermektedir.

Burada meselenin ne kadar önemli olduğunu gösteren bir başka fetvaya daha dikkat çekmek istiyoruz ki, bu da üzerinde düşünülmesi gereken bir noktadır. İmam Nevevî, İmam Şevkanî ve İmam Cuveynî gibi bazı âlimler, eğer kadının yüzünü açması sebebiyle erkekler fitneye, günaha veya zinaya meyledeceklerse bu durumda kadınların yüzlerini örtmelerinin *'icma'* ile farz olduğunu, yani tüm âlimlerin ittifakı ile zorunlu olduğunu nakletmişlerdir. Örneğin; İmam Cuveynî *rahimehullah* şöyle demiştir:

"Kadının yüzüne ve ellerine bakmak fitneye düşme korkusu olduğu anda icma ile haram olur…" [6]

İmam Şevkanî'nin ibaresi de şöyledir;

"Kadınların –özellikle de fasıkların çok olduğu ortamlarda– yüzlerini açarak dışarı çıkmalarının engelleneceğine dair müslüman âlimlerin ittifakı vardır." [7]

İşte bu fetvalardan ötürü bacılarımızın çok daha dikkatli olmaları ve vücutlarının hiçbir yerini yabancı erkeklere göstermemeleri gerekmektedir.

Bizler muvahhid camianın kadınlarının genelinin yüzlerini örttüğünü biliyoruz. Allah'a hamd olsun ki, bu noktada Müslüman bacılarımız takdire şayan bir tutum sergileyerek yüzlerini ve tüm vücutlarını tıpkı Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanındaki sahabî kadınlar gibi örtmeye çalışı-

2. *Sahih ve makul delillere dayanarak bir mesele hakkında bir görüşe sahip olan kimseye 'aşırı' demek, aslında aşırılığın ta kendisidir. Zira şeriat nazarında aşırılık demek, hakkında delil olmayan şeylere tâbi olmak veya delil olan meselelerde delili bırakıp, hevânın peşinden gitmek demektir. El ve yüz örtme konusunda bizim dillendirdiğimiz şey, cumhuru ulemanın görüşü olmanın yanı sıra, delillere en muvafık olan görüştür . Buna aşırılık diyenler, kesinlikle çok büyük bir hatanın içerisindedirler. Eğer hâin değillerse, gâfillerin ta kendisidirler.*
3. *Buna Malikîlerî ve diğer mezheb âlimlerini de ekleyebiliriz. Çünkü onlar da aynı gerekçeyi kitaplarında zikretmişlerdir.*
4. *Sf. 438.*
5. *Sf. Hâşiyetu't-Tahtâvî alâ Merâki'l-Felâh, sf, 161.*
6. *Nihâyetu'l-Matlab fî Dirâyeti'l-Mezheb, 12/31.*
7. *Neylu'l-Evtâr, 6/174.*

yorlar. Bu gerçekten de çok güzel ve övgüye layık bir davranıştır. Bundan dolayı tesettürüne riayet eden bu bacılarımıza samimiyetle dua ediyor, tesettürlerinde sebat etmelerini Allah'tan diliyor ve bu noktada çekmiş oldukları tüm zorluk ve sıkıntıları cehenneme engel olan bir kalkan kabul etmesini Rabbimizden temenni ediyoruz. Bizim burada anlattığımız şeyler bu bacılarımızın sadece tesettüre olan inançlarını pekiştirmek, gittikleri yolun doğruluğundan onları emin kılmaya çalışmak ve onlara kardeşlik gereği hatırlatma yapmaktan ibarettir.

"Sen öğüt verip-hatırlat; çünkü öğüt (ve hatırlatma), müminlere fayda verir." [8]

Ama burada bir de tevhidi kabul ettiği ve bizimle aynı akideye gönül verdiği hâlde yüzlerini örtmeyen, tesettüre gereği gibi riayet etmeyen ve bununla da kalmayıp bizi aşırılıkla suçlayan bazı bacılarımız var.[9] Bu bacılarımız, her ne kadar bizleri eleştirip aşırı olmakla suçlasalar da bizim kardeşlerimizdir ve biz onlara da öğüt ve nasihat vermekle mükellefiz. Onlar da bizleri kardeş biliyor ve müslümanların birbirlerine nasihat etme hakları olduğunu kabul ediyorlarsa buradan onlara samimiyetle bizi anlamaya çalışmalarını rica ederek sesleniyor ve yazdıklarımıza kulak vermelerini istiyoruz.

Ey bacılar! Yukarıda âlimlerimizin sözlerini okudunuz. Onlar, fasıkların ve kadına bakması muhtemel olan insanların olduğu yerlerde kadınların mutlak surette yüzlerini örtmeleri gerektiğini söylüyor. Şimdi burada Allah için size sormak istiyoruz: Acaba siz Türkiye ortamının fısk diyarı olduğuna ve çarşı-pazarlarda gezen erkeklerin –kapalı bile olsa– kadınlara baktığına inanıyor musunuz, inanmıyor musunuz?

Eğer inanmıyorsanız, size diyecek hiçbir şeyimiz yok. Sadece Allah için gözünüzü açmanızı, etrafınızda sizi yiyiverecekmiş gibi bakan arsız erkeklerin farkına varmanızı ve gerçekçi olmanızı tavsiye ediyoruz. Ne diyelim Allah size basiret versin.

Yok, eğer inanıyorsanız, bu durumda neye dayanarak yüzünüzü açıyorsunuz?

8. 51/Zariyat, 55

9. Bu sözlerimizi yaşadığımız bölge itibariyle söylediğimiz göz ardı edilmemelidir. Lakin diğer bölgelerde de böyleleri varsa, nasihatlerimiz onlar için de geçerlidir.



Haydi diyelim ki Hanefîleri baz alarak yüzün avret olmadığına inanıyorsunuz; peki, fitne ve fısk zamanı olan günümüzde niye yüzünüzü açıyor ve insanların hem inancınıza hem de şahsınıza laf etmesine müsaade ediyorsunuz?

Hiç mi Allah'tan hayâ etmiyor, hiç mi hesap vermekten korkmuyorsunuz?

N'olur kendinize gelin ve nefsinize uymaktan vazgeçerek İslam'ın izzeti olan tesettüre bürünün. Böyle yaptığınızda göreceksiniz ki, yüzlerinizi açarak gezdiğiniz ve insanları fitneye düşürdüğünüz günler sizler için en kara ve en utanç verici günlermiş. O günlerde yüzlerinizi örtmediğinize çok pişman olacak ve bir an önce bu hatanızı affetmesi için Rabbinizden bağışlanma dileyeceksiniz. Bu çağrımıza kulak verin ve bir an önce hicabınıza sahip çıkarak diğer tevhid ehli bacılarınız gibi siz de yüzlerinizi örtün. Böyle yaptığınızda –yüz örtmenin farz olduğuna inanmasanız bile– en azından şüpheden uzak kalmış ve hem dininizi hem de haysiyetinizi koruma altına almış olursunuz. Bakın Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ne buyuruyor:

"Helâl olan şeyler belli, haram olan şeyler bellidir. Bu ikisinin arasında, insanların birçoğunun helâl mi, haram mı olduğunu bilmediği şüpheli konular vardır. Şüpheli konulardan sakınan kimse dinini ve ırzını (şeref, haysiyet ve namusunu) korumuş olur. Şüpheli konulardan sakınmayan ise gitgide harama dalar. Tıpkı sürüsünü başkasına ait bir arazinin etrafında otlatan çoban gibi ki, onun bu araziye girme tehlikesi vardır. Dikkat edin! Her padişahın girilmesi yasak bir arazisi vardır. Unutmayın ki, Allah'ın yasak arazisi de haram kıldığı şeylerdir…" [10]

Bu hadis konumuzu öylesine güzel izah ediyor ki, onu dikkate alanlar mutlaka dinlerini ve haysiyetlerini koruma altına almış olurlar.

10. Buhari ve Müslim.

Ey yüzünü açan bacım! Diyelim ki senin inancına göre yüz örtmek farz değil. Ama sonuçta bunun farz olduğunu söyleyen yüzlerce âlim var! Buna göre mesele en azından ihtilaflı, yani içerisinde şüphe olan bir mesele olmaktadır. Hakkında şüphe olan konularda bize düşen ise, şüpheden uzak durmak ve en evla olana sarılmaktır. Haydi, yüz örtmek farzdır diyen âlimlerin görüşü doğruysa? [11] Haydi, Allah katında yüz, avret ise? O zaman durumumuz ne olacak? Allah'ın huzuruna varınca nasıl hesap vereceğiz? İşte, elimizde Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* net hadisi;

"Şüpheli konulardan sakınan kimse, dinini ve ırzını (şeref, haysiyet ve namusunu) korumuş olur…"

Eğer sen dinini ve haysiyetini koruma altına almak istiyorsan bu durumda mutlaka yüzünü örtmeli ve en azından ihtilaftan kendini koruma altına almalısın. Hem, her caiz olan şey yapılmalıdır diye bir kaide mi var? Diyelim ki sen bunun caiz olduğuna inanıyorsun, ama dinini ve namusunu koruma altına almak için yüzünü örtmen daha iyi ve takvaya daha uygun olan bir davranış olmaz mı? Allah için kendimize gelelim ve ihtilafı bir kenara koyarak hem dinimiz hem de haysiyetimiz için en uygun olanı yapalım.

Bilindiği üzere ihtilaflı konularda veya hakkında şüphe olan meselelerde ihtilaftan kaçınarak en iyi olan ile amel etmeye çalışmak, yolların en selametli ve en sağlıklı olanıdır.

Burada bir şeyi daha vurgulamak istiyoruz ki bu da bizce çok önemli bir husustur: Bilindiği üzere ihtilaflı konularda veya hakkında şüphe olan meselelerde ihtilaftan kaçınarak en iyi olan ile amel etmeye çalışmak, yolların en selametli ve en sağlıklı olanıdır. Aynı zamanda bu, hem Peygamberimiz'in hem de onun adımlarını takip eden salih kimselerin yoludur. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Sana şüphe vereni bırak, şüphe vermeyene bak!" [12]

"Kul, kendisinde hiç bir sakınca olmayan şeyleri sırf sakınca vardır korkusuyla terk etmedikçe muttakilerden olamaz." [13]

Ömer *radıyallahu anh* şöyle demiştir:

"Biz, faiz olur korkusuyla helal (ticaret)in onda dokuzunu terk ederdik." [14]

Selef'in büyüklerinden Hasan el-Basrî *rahimehullah* şöyle der:

"Muttakilerde takva öyle bir hâl almıştır ki, onlar harama düşme korkusuyla helallerin birçoğunu terk etmişlerdir."

Sufyan es-Sevrî de *rahimehullah* şöyle demiştir:

"Muttakiler, korkulmayacak ve sakınılmayacak şeylerden bile korkup sakındıkları için 'müttakî/sakınanlar' diye adlandırılmışlardır." [15]

Buna göre Müslüman, binde bir ihtimalle bile olsa şüpheli olan konularda hassas davranan ve şüpheyi elinin tersiyle iterek şaibeden uzak olanla amel etmeyi kendisine şiar edinen kimsedir.

Sen de ey bacım, bu hassasiyeti kendine şiar edin ve peygamberlerin ve salih insanların şiarı olan *'şüpheleri terk'* yoluna girerek yüz örtmenin farziyetine inanmasan bile dinini ve namusunu koruma altına almak için yüzünü ört. Bu durumda kendini hem dinen hem de manen daha korunaklı ve daha güven içerisinde hissedersin.

Bir İstisna

Burada anlattıklarımızı okuyan bacılarımızın aklına şöyle bir itiraz gelebilir: Eğer kadın bütünüyle avretse ve tamamıyla yüzünü örtmesi bir zorunluluksa, o zaman buna gözleri de dâhil olur ki bu durumda yolda yürümesi ve caddelerde gitmesi imkânsız hâlde gelir. Veya bu durumda meşru olan işlerini yapmak için dışarı çıktığında yoldaki çukur ve benzeri şeyleri göremeyeceği için içerisine düşebilir yahut arabaların kendisine çarpması söz konusu olabilir. Bu durumda kadın ne yapmalıdır?

Biz bu probleme şu şekilde cevap verebiliriz: Bilindiği üzere İslam zaruri durumlarda haram olan şeyleri müslümanlara helal kılmak suretiyle

11. *Ki biz bu görüşün en doğru görüş olduğuna inanıyoruz.*
12. *Tirmizi*
13. *Tirmizi*
14. *Abdurrezzak, el-Musannef, 14683 numaralı rivayet.*
15. *Bu iki nakil için bkz. Camiu'l-Ulûm ve'l-Hikem, sf. 159. (18. Hadisin şerhi.)*

tıkandıkları yerlerde onların önünü açmıştır. Bu hakikat Kur'an ve Sünnet tarafından teyit edilmiş olup âlimlerimiz tarafından da kabul görmüştür. Âlimlerimiz bunu şu şekilde kaideleştirmişlerdir;

"الضرورات تبيح المحظورات"

"Zaruretler, mahzurlu/sakıncalı şeyleri mubah kılar." [16]

Mesela; açlıktan ölmek üzere olan bir insana, başka bir yiyecek bulamaması hâlinde açlığını sonlandıracak miktarda domuz etinden alması helal kılınmıştır. Yine bunun gibi su bulamadığından dolayı susuzluktan ölecek kimseye susuzluğunu giderecek kadar içki içmesi mubah sayılmıştır.

Yüz örtme meselesi de bu kapsamda değerlendirilir. Eğer kadın yüzünü örttüğünden dolayı ortalığı göremiyor ve bu nedenle bir takım zararlarla karşı karşıya kalıyorsa bu durumda gözlerini kâfi miktarda açması zaruret kapsamında olduğu için caizdir. Eğer bu zarureti tek gözünü açarak giderebiliyorsa tek gözünü, şayet iki gözünü açarak giderebiliyorsa iki gözünü açar. Burada önemli olan zaruretini ne kadarla def ettiğidir. Çünkü İslam zaruretleri ancak yeterli miktarda mubah kılmış, fazlasını yasaklamıştır. Mesela; açlığını 100 gr. domuz etiyle giderebilecek bir kimsenin 200 gr. yemesini dinimiz haram saymıştır. Çünkü bu, zaruretin miktarını aşmaktır ve caiz değildir.

Ulemamız bunu da kaideleştirerek zaruretlerin alanını genişletip işin cılkını çıkarmak isteyenleri frenlemişler ve bu suretle haddi aşmaların önüne set çekmişlerdir. Onlar şöyle demişlerdir:

"الضرورات تقدر بقدرها"

"Zaruretler, miktarınca takdir olunur." [17]

Bu kaide biraz önce zikrettiğimiz *"Zaruretler, mahzurlu şeyleri mubah kılar"* kaidesinin bir sınırlandırıcısıdır. Bu olmadan öbürünü anlamaya çalışmak birçok problemi de beraberinde getirecektir.

İşte bu iki kaidenin yan yana konulmasından hareketle şunu söyleyebiliriz: Eğer bir kadın köy



veya taşra gibi trafiğin ve sıkıntı verici ortamların çok az olduğu bir yerde yaşıyor ve dışarı hayatında çok da problem yaşayacağı bir ortamda bulunmuyorsa bu durumda gözlerinin birisini açıp işini halledebilir. Ama bir kadın trafiğin ve sıkıntı verici ortamların çok yoğun olduğu şehir ortamında yaşıyor ve dışarıya çıktığında gözünü kapattığı için birçok problemle karşı karşıya kalıyorsa, bu durumda iki gözünü açabilir. Zira zaruretler, miktarınca takdir olunur. Yani ne kadar ile zaruretini giderebiliyorsa o kadarını açar ve Rabbi olan Allah'tan korkarak takvalı davranır. Böylesi bir durumda gözlerini çekici hâle getirmekten ve erkekleri fitneye düşürmekten sakınmalı, Allah'a hesap vereceğini asla unutmamalıdır.

Değerli bacım, senin de takdir edeceğin üzere yazımızın başından bu yana yüz örtmenin farz olup-olmadığının tartışmasını yapmadık. Ve yine burada yüz örtmenin gerekliliğinin delillerini uzun uzadıya zikretmedik. Bizim burada yapmaya çalıştığımız şey, senin ne kadar değerli olduğunu sana hatırlatarak neden Rabbinin senin örtünmeni istediğini anlamanı sağlamaktı. Eğer bunu becerebilmişsek ne mutlu bize. Şayet bunu becerememiş ve seni bu konuda ikna edememişsek sana tavsiyemiz bu meseleye ilişkin yazılan eserleri okuyarak ciddi bir araştırmaya girmendir. İsmail Mukaddem'e ait olan *'Nasıl Örtünmeliyiz?'* adlı eser, bu konuda oldukça öz ve güzel bir eserdir. Okuman ve delillerini araştırman sana bu yazıdaki son nasihatimizdir.

Rabbim tüm konulardaki eksikliklerimizi gidersin ve hakkı bulup yaşamayı bizlere kolay kılsın.

Bir sonraki yazımızda tekrar buluşmak dileğiyle, fî emânillâh…

16. *Bkz. Abdulkerim Zeydan, el-Vecîz fi'l-Kavâidi'l-Fıkhiyye, sf. 67. 28. kaide.*
17. *Bkz. Abdulkerim Zeydan, el-Vecîz fi'l-Kavâidi'l-Fıkhiyye, sf. 73. 29. kaide.*

Özcan Yıldırım ozcanyildirim@tevhiddergisi.com

Münafıkların Özellikleri: Korkaktırlar!

Baskın ve yaygın olan herhangi bir güç, fikir, söylem ve eylemin varlığı nifak tohumlarının ekilmesine müsait olan bir zemindir. Kişi burada kendi nefsinin otokontrolünü iyi yapmalı, söylem ve eylemleri baskıdan kaynaklanan ve için dışa muhalefetini gerektiren bir mesele olup olmadığına dikkat etmelidir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

Korku, istenilmeyen bir şeyin başa gelmesi veya sevilen bir şeyin yitirilme endişesiyle ortaya çıkar. Korku, insanın fıtratında olan bir duygu olup, fıtrata yerleştirilen her duygu gibi hayra yönlendirilmezse sahibini zemmeden bir duygu hâline getirir.

Bahse konu olan ise münafıkların korkak olmaları, sürekli bir korku hâlinde yaşamalarıdır. Kendi içlerinde gizledikleri ve zahirlerine zıt olan duygularının açığa çıkması hâlinde tüm kurguladıkları ifşa olacağından bu ruh hâli içerisinde bulunmaktadırlar.

Kuran ve Sünnet onların bu korkaklıklarına şahitlik etmiştir. Başlarına bir şey gelmesinden, değer verdikleri şeylerin kaybedilmesinden dolayı daima korku hâli içerisindedirler. Bu yer yer can, mal, makam ve toplum nezdindeki saygınlık olarak ortaya çıkabilmektedir.

Kur'an'da Münafıkların Korkaklıkları

"İman etmiş olanlar: Keşke cihad hakkında bir sûre indirilmiş olsaydı! derler. Fakat hükmü açık bir sûre indirilip de onda savaştan söz edilince, kalplerinde hastalık olanların, ölüm baygınlığı geçiren kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. Onlara yakışan da budur!" [1]

*" **" Fakat hükmü açık bir sure indirilince"** Açıklamaya muhtaç olmayan apaçık ve hüküm getiren bir sure inince ve **"Onda savaştan söz edilince"** yani savaş emredilince ya da savaşa katılmayanların hükmü açıklanınca ya da savaş ile ilgili olan konulardan biri açıklanınca, bir de bakıyoruz ki **"kalplerinde hastalık bulunanlar"** -ki kalplerin hasta olma niteliği münafıkların niteliklerinden birisidir- kendi kontrollerini elden kaçırmışlar, arkasına gizlendikleri gösteriş maskesi yüzlerinden*

1. 47/Muhammed, 20

düşmüş, korkuları ve bu emir karşısında ruhlarının zayıflığı ortaya çıkmış, erkekliklerini rezil eden bir duruma düşmüşlerdir. Benzersiz Kur'an ifadesi bu ruhsal durumlarını eşsiz bir şekilde gözler önüne serercesine canlandırmaktadır.

"Kalplerinde hastalık olanların, ölüm baygınlığı geçiren kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün." *Bu öyle bir ifadedir ki bunun benzerini söylemek mümkün değildir. Korkuyu dehşet derecesine vardıran, zayıflığı titreme derecesine, güçsüzlüğü bayılma derecesine vardıran bu ifadenin, bir başka söz kalıbı ile ifadesi mümkün değildir. Bundan sonra ilahi ifade, insanın hayalini meşgul eden hareketlerle ve çağrışımlarla eşsiz bir durum almaktadır. Bu ifade, imana yapışmayan bozulmamış fıtrata ve tehlike karşısında kendisi ile süslendiği utanmaya yapışmayan her çığırtkan nefsin somut tablosudur. İşte hastalığın ve münafıklığın karakteri budur…"* [2]

"(O münafıklar) mutlaka sizden olduklarına dair Allah'a yemin ederler. Halbuki onlar sizden değillerdir, fakat onlar (kılıçlarınızdan) korkan bir toplumdur. Eğer sığınacak bir yer yahut (barınabilecek) mağaralar veya (sokulabilecek) bir delik bulsalardı, koşarak o tarafa yönelip giderlerdi." [3]

"Yemin etmelerinin sebebi, 'korkak bir topluluk' olduklarıdır. Yani başlarına gelecek musibetlerden korkarlar. Kalplerinde gerçek durumlarını açıklamayı sağlayacak cesaret yoktur. Onlar durumlarını açıkladıkları takdirde sizden korkarlar, sizin onlardan uzaklaşmanızdan, bunun sonucunda da düşmanların dört bir yandan gelip onları yakalamasından ve öldürmesinden korkarlar. Yürekli/cesur kişi gerçek hâlini -iyi ya da kötü- olduğu gibi açıklar. Fakat münafıklar, korkaklık elbisesine bürünmüş ve yalanla bezenmişlerdir." [4]

Bu iki ayet münafıkların korkaklıklarından bahsetmektedir. Saklanacak bir sığınak aramaları da kendi korkaklıkları ve müslümanların yanında kendilerini ele verecek alametleri açığa çıkmasın diyedir.

"Kalblerinde hastalık olanların; bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz, diyerek onlara koşuşturduklarını görürsün. Olur ki, Allah, fetih verir veya katından bir emir getirir de onlar, içlerinde gizlediklerinden dolayı pişman olurlar." [5]



"Size karşı cimridirler. Korku geldiği zaman, görürsün ki onlar üstüne ölüm baygınlığı çökmüş gibi gözleri dönerek sana bakarlar. Korku gidince de iyiliğinizi çekemeyerek, sivri dilleriyle sizi incitirler. İşte onlar inanmamışlardır. Bunun için de Allah yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah için pek kolaydır." [6]

'Korku geldiği zaman, görürsün ki onlar ölüm baygınlığı ile gözleri dönerek sana bakarlar. "Ölümün korku ve dehşetinden gözleri dönmüş şu korkaklar da savaşta aynı şekilde korku ve dehşete düşmüşlerdir. "Korku gidince de iyiliğinizi çekemeyerek sivri dilleri ile sizi incitirler." Emniyet mevcut olunca fasih, yüce ve beliğ ifâdelerle konuşurlar. Kendileri için üstün mevkiler, kahramanlıklar, övünülecek özellikler taslarlar. Halbuki bütün bu söylediklerinde yalancıdırlar. İbn Abbas der ki: Âyette geçen selekûkum/incitirler kelimesi sizi karşılarlar anlamına gelir. Katâde der ki: Ganimet olduğu zaman onlar topluluğun en cimrisidirler ve paylaşmada en kötü örnektirler. Sürekli, bize verin, bize verin, derler. Biz de sizinle beraber bulunduk, derler. Sıkıntılı anda ise onlar topluluğun en korkağı ve hakka karşı en aşağılık durumda olanlarıdır. Buna rağmen onlar hayra karşı çok cimridirler. Yani onlarda hayır diye bir şey yoktur. Onlar korkaklığı, yalanı ve hayırsızlığı kendilerinde toplamışlardır…

Şâirin sözü onlara ne kadar uygun gelir:

'Barış olunca katı ve ağır bir merkep gibidirler,

Savaş olunca da âdeti tutmuş kadınlara benzerler.'

İşte bunun için Allahu Teâlâ, onlar hakkında "İşte onlar inanmamışlardır bunun için de Allah yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah için çok kolaydır." buyuruyor. Böyle yapmak Allah için gayet basit ve kolaydır.[7]

---

2. *Fi Zilali' l Kurân, Seyyid Kutub*
3. *9/Tevbe, 56-57*
4. *Teysiru'l Kerimi'r Rahman, Abdurrahman Es-Sa'dî*
5. *5/Maide, 52*
6. *33/Ahzab, 19*
7. *İbni Kesir*

Korkuya İten Sebepler

Burada korkudan kastımız Allah korkusu veya kişinin kendi yetişme ortamından kaynaklı olarak benliğine yerleşmiş korku değildir. Kastımız, münafıkların veya kalbi hasta olan kimselerin dünyaya dair korkularıdır.

Nifak hareketinin çıkış zamanına bakıldığında bütün savaşlarda ve toplumsal olaylarda korkularından çok farklı bir portre çizmişler, söylem ve eylemleri bir anda renk değiştirmiştir. Bunun bir çok sebebi olsa da bunlara bir kaç yönden temas etmek yerinde olacaktır.

Baskın Bir Gücün Olması

Derk-i esfel ehlinin içlerinde beslediklerini dışa vurmama çabaları, karşılarında baskın bir anlayış ve inanç olduğundan dolayıdır. Medine'de münafıkların otoriteye karşı çıkamamasının sebebi de, otoritenin baskın olması ve bu konuda hiç kimsenin otoriteden rahatsız olmayışındandır.

Müslümanlar Medine'ye ilk geldiğinde Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* devletin inşasını yeni yeni atarken, tek tük de olsa otoriteye karşı çıkma olabiliyordu.

Hicret sırasında Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Kuba'da konaklamış, Amr b. Avf oğulları münafıkları geceleri Rasûlullah'ın kaldığı evi taşlamışlardı. Kubalılar ısrarla kal demelerine rağmen Peygamber; *'Himaye ve komşuluk bu mu?'* diyerek oradan ayrılmıştı.

Başka bir olay da şöyle gerçekleşmişti: Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Medine'ye girerken yolun sağ tarafını tutup Hublâoğulları evinin yanına geldiğinde Abdullah b. Ubeyy b. Selul köşkünün önünde gururlu bir şekilde oturuyordu. Yanında da bir topluluk bulunuyordu. İbni Ubeyy, Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* kendisine doğru geleceğini zannederek *'Git; sen, seni davet etmiş olanlara in.'* diye muhalefet etmeye cüret etmişti. [8]

Bu durum ilk zamanlarda cereyan etse de münafıklar sonraki zamanlarda değil bu tip hareketlere, muhalif bir söz söylemeye cesaret edememişlerdir. Sebebi de kendi pozisyonlarının ayyuka çıkmasından korktuklarından dolayıdır.

Nifak hareketinin çıkış noktasının en temel yerlerinden bir tanesi burasıdır. Baskın ve yaygın olan herhangi bir güç, fikir, söylem ve eylemin varlığı nifak tohumlarının ekilmesine müsait olan bir zemindir. Kişi burada kendi nefsinin otokontrolünü iyi yapmalı, söylem ve eylemleri baskıdan kaynaklanan ve için dışa muhalefetini gerektiren bir mesele olup olmadığına dikkat etmelidir.

Bir yerde bir yapı baskın olduğunda, orada bulunanlar da kendilerini onlar gibi göstermeye çalışırlar. Kendi karakteri ve söylemleri daha yerleşmemiş insanlarda bu çokça görülmektedir.

Bir yerde bir yapı baskın olduğunda, orada bulunanlar da kendilerini onlar gibi göstermeye çalışırlar. Kendi karakteri ve söylemleri daha yerleşmemiş insanlarda bu çokça görülmektedir.

İslami bir cemaat/yapı bir bölgede veya kişinin kendi çevresinde baskın ise bunun olması muhtemeldir. Çünkü kişi hak bildiği hususu dahi karşı tarafa bu korku ile aktaramayacaktır. Bu korku da onu iki yüzlülüğe, ameli nifaka itecektir.

Bunun anlaşılabilmesi için bir örnek vermek yerinde olacaktır:

Bir cemaat bünyesinde yer alan fert, göreceli yönden görmüş olduğu yanlışı, yanlış anlaşılma duygusu ile karşı tarafa iletmez. Bunun sebebi de korkudur. Herkes aynısını yapsa da yanlış anlaşılma ya da kaybedeceği bazı değerlerden dolayı buna sükut eder. Fakat zamanla bu kişide iç acısı olmaya başlar. Bu, birinci dereceden insanın iki yüzlü olmasını beraberinde getirecektir. Çünkü, göreceli olan, ictihada taalluk eden, sabit şer'i naslarla çelişmeyen ve sadece kişinin bakış açısına göre yanlış olan bir hususa tabi olmayı kendisi peşinen kabul etmiştir. Yani başka bir deyimle göreceli doğru ve yanlışlarda bir cemaate tabi olmuştur. Fakat ya makam korkusundan, ya çevrenin tepkisinden kısacası dünyasından korktuğu için iki yüzlü davranmaya başlamıştır.

Bunun en net örneklerini birçok kardeşimiz müşahade etmiştir, etmektedir. Bir kişi cemaatin içerisinde iken hararetle savunduğu, kürsüler

8. *Hz. Peygamber Devrinde Nifak Hareketleri, Ahmet Sezikli*



parçaladığı, ortamlarda tasdik ettiği bir öğretinin, cemaat ile ilişkisi bitince 180 derece dışına çıkabilmektedir. Dün savunduğu menhec ile ilgili bir mesele, onun yanında artık açık eleştiri hâline gelebilmekte hatta bununla da kalmayıp ahlak dışı söylemlerle dün beraber olduğu insanların hürmetini çiğneyebilmektedir.

Bu nasıl bir iki yüzlülüktür ki, saf değiştirildiğinde doğrular yanlışa, yanlışlar doğruya dönüşebilmektedir. Madem yanlış, madem hata, bunu dün söylemesi gerekmez miydi? Böyle bir kimse, kendi iç dünyasında yanlış saydığı ve besleyip büyüttüğü duyguları ne kadar süre beklettiyse o süre zarfında iki yüzlülük yapmıştır.

İki yüzlülüklerinin ikinci ayağı ise, kendisinin önceki söylemlerini çok iyi bilen emir sahipleri ile yüz yüze gelmekten kaçmalarıdır. Bunların propaganda yapacağı, konuşacağı kimseler kendisinin söylem ve eylemlerinden bihaber olan kimselerdir. Yapıdan ayrılsalar dahi emir sahiplerine söylemeye cesaretleri asla yoktur. Çünkü korku onları iki yüzlü yaptığı gibi, bu iki yüzlülükleri dışarıda da devam etmesini beraberinde getirmiştir.

Bu tip kimselerin aynı noktada durmadığı da başka bir gerçektir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* **münafığın alametlerinden bahsederken** *'düşmanlık yaptığında haddi aşar'* **buyurmaktadır. Dün beraber kenetlendiği, kendisine İslam'dan ziyade insanlığı öğreten yapısına karşı haddi aşarak, İslam ahlakını bir tarafa atarak adaletsizce eleştirmesi de bunun vakıadaki bir yansımasıdır. Müşrik bir kimseye dahi adaletli olmayı emreden vahyi arkasına atacak kadar haddi aşabilmektedirler. Allah bizleri bu iki yüzlülerden muhafaza etsin.**

Baskın bir gücün kişiyi nifaka itmesi meselesi sadece iç yapılanma ilgili değil, çevresel bir baskı ile de olabilir. Yoğun İslami faaliyet sahasında bulunan herhangi bir müslüman veya herhangi bir cemaat, yaygın bir fikrin, anlayışın veya akidenin içerisinde kendisini bulur. Dolayısıyla çevreden kaynaklı bir anlayışa, hatta akideye sahip olabilmektedir. Bu, kişinin kalben mutmain olması ile bir araya geliyorsa herhangi bir problem teşkil etmez. Fakat kişi başka bir itikad taşıdığı hâlde bir topluluğun içerisinde, onlara ait söylemler taşıyorsa, bu kimse de nifakın galiz bir hâli bulunmaktadır. Ortam değiştirdiklerinde bir anda onlarla aynı söyleme kapılan nice insan var. Dün sapıklık, bidat hatta küfür dediği bir inanca *'ihtilaflı'* diyebilmiştir. Bu kimseler aslında bir itikada sahip değil, sadece fikir sahibidir. Yarın hangi söylemin tesiri altında kalıp, hangi dini din edineceği de meçhuldür.

Sözün özü, baskın bir gücün olması, kalbî bir maraz oluşturup kişinin nifak ehli olmasına sebebiyet verecektir.

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun" duamız ile…

Enes Yelgün | enesyelgun@tevhiddergisi.com

Müzzemmil Suresi

İtikadın hakiki manada kemale erebilmesi için gerekli olan şeylerden biri olan müşrikleri ve onların ilahlarını terk etmek de kıyamın bir parçasıdır ve insanoğluna en ağır gelen meselelerden olduğu için mükafatı da büyüktür.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a; salât ve selam, Onun Rasûlü'ne olsun.

Risaletin ilk zamanlarında Allah Rasûlü'ne vahyolunan ayetler üzerinden bazı dersler çıkartmaya başlamıştık. Geçen yazılarımızda Alak ve Müddessir Surelerinin ilk ayetlerini, bu ayetler ile Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* ve ondan sonra onun yolunu takip edeceklerin yol haritasının nasıl çizildiğini görmüştük. Özellikle Müddessir Suresi, davetin içeriği ve davetçinin vasıfları hususunda bize mühim dersler vermişti.

Allah *subhanehu ve teala* nasip ederse bu yazımızda da Müzzemmil Suresi'nin üzerinde duracak ve bazı hususlara değinmeye çalışacağız.

"Ey örtünüp bürünen (Peygamber)! Kalk, birazı hariç olmak üzere geceyi; yarısını ibadetle geçir. Yahut bundan biraz eksilt." [1]

Allah'ın, evine kapanmış, şaşkın ve sıkıntılı bir hâlde olan Peygamberine *sallallahu aleyhi ve sellem* hitabının bir benzerini Müddessir Suresi'nde de görmüştük. Onun *sallallahu aleyhi ve sellem* hâlinden haberdar olduğunu habibine hissettiren ve ona kızgın olmadığını Peygamber'in bulunduğu hâl ile hitap ederek belirten Allah *subhanehu ve teala*, nasıl bir Peygamber istediğini de hemen sonrasında belirtmiştir:

Ayağa kalkan bir Peygamber!

Evet! Allah *subhanehu ve teala* oturan, gizlenen, saklanan, pısırık, inandığını söylemekten çekinen bir Peygamber istemiyor. Ayağa kalkan, kalkınca da beraberinde dünyayı ayağa kaldıracak bir Peygamber istiyor. En ufak sıkıntıyı, karışıklığı, belirsizliği dahi aylarca bazen senelerce ortalıktan kaybolmaya sebep sayan bir Peygamber; doğal olarak da bir ümmet istemiyor.

Ayağa kalkmanın ve Allah'ın rızasına uygun bir şekilde daveti insanlara ulaştırmanın asıl faydası aslında kişiyedir. Allah *subhanehu ve teala*, dinini yüceltmede kimseye ihtiyaç duymaz. Fakat mümin kul, nefes almaya ihtiyaç duyduğu kadar *'ayağa kalkmaya'* da ihtiyaç duyar. Çünkü Allah'ın *subhanehu ve teala* dinini yeryüzünde ikame etmeye çalışanlara lazım olan birçok şey bu kıyama bağlanmıştır.

1. 73/Müzzemmil, 1-2

Mesela; Nuh *aleyhisselam* kavmine dokuz yüz elli sene boyunca davet yapmış ve tebliği sırasındaki hâlini şu şekilde özetlemiştir:

"Andolsun, biz, Nûh'u kendi kavmine peygamber olarak gönderdik. O da dokuz yüz elli yıl onların arasında kaldı. Neticede onlar zulümlerini sürdürürlerken tûfan kendilerini yakalayıverdi." [2]

"Nûh, şöyle dedi: 'Ey Rabbim! Gerçekten ben kavmimi gece gündüz (imana) davet ettim. Fakat benim davetim ancak onların kaçışını artırdı. Kuşkusuz sen onları bağışlayasın diye kendilerini her davet edişimde parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, inanmamakta direndiler ve büyük bir kibir gösterdiler. Sonra ben onları açık açık davet ettim. Sonra, onlarla hem açıktan açığa, hem de gizli gizli konuştum.' " [3]

Risalet yıllarını bize bu ayetler ile tanıtan Nuh'un *aleyhisselam* hayatını biz de şu sözler ile özetleyebiliriz:

'Ayağa kalkmış ve hiç oturmamış!'

İşte bu yaşantı denizinin olmadığı bir memlekette Peygamber'ini ve ona tabi olanları gemi ile kurtarmaya ve Nuh'un *aleyhisselam* şu duasına icabet edilmesine vesile olmuştur:

"Nûh, şöyle dedi: 'Ey Rabbim! Kâfirlerden hiç kimseyi yeryüzünde bırakma! Çünkü sen onları bırakırsan, kullarını saptırırlar; sadece ahlâksız ve kâfir kimseler yetiştirirler. Rabbim! Beni, ana babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlerin de ancak helâkini arttır.' " [4]

"Hataları (küfür ve isyanları) yüzünden suda boğuldular ve cehenneme sokuldular da kendileri için Allah'tan başka yardımcılar bulamadılar." [5]

Aynı şeyi İsa'nın *aleyhisselam* davetini tekrardan canlandırmaya çalışan bir grup gencin kıssasında da görmekteyiz. Onlar inandıklarını gizli gizli yaşama aşamasından, daveti insanlara ulaştırma evresine geçtikleri anda Allah'ın *subhanehu ve teala* yardımı peş peşe gelmeye başladı.

"Kalkıp da, 'Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir.



O'ndan başkasına asla ilâh demeyiz. Yoksa andolsun ki saçma bir söz söylemiş oluruz. Şunlar, şu kavmimiz, O'ndan başka ilahlar edindiler. Onlar hakkında açık bir delil getirselerdi ya! Artık kim Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalimdir?' dediklerinde onların kalplerine kuvvet vermiştik." [6]

Onlar, zamanlarının tağutuna hakkı haykırmak için ayağa kalktıkları anda Allah *subhanehu ve teala* hemen kalplerini sağlamlaştırdı. Kalplerindeki o sürur, sebat nedeni ile korkmadan batılı izale etmek için uğraştılar. Ama bu kalp mutmainliği, hiçbir şey yapmıyor iken değil; ayağa kalktıklarında, harekete geçtiklerinde gerçekleşti.

Bu gençler kavimlerinin ilahlarını ve onlara tapanları terk edince de yardımlar peşi sıra gelmeyi sürdürdü. Çünkü itikadın hakiki manada kemale erebilmesi için gerekli olan şeylerden biri olan müşrikleri ve onların ilahlarını terk etmek de kıyamın bir parçasıdır ve insanoğluna en ağır gelen meselelerden olduğu için mükafatı da büyüktür.

Özellikle akrabalık, iş, arkadaşlık, komşuluk gibi bağlar ile bağlı olduğu tanıdıkları terk etmek ve hiç tanımadığı, sadece iman bağı ile bağlı olduğu kişiler ile kardeş olmak kolay değildir. O yüzden ayetlerde ilahlardan önce müşriklerden beri olmak zikredilmiştir.

Allah *subhanehu ve teala*, dostu ve Peygamberi'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* örnek olarak gösterdiği İbrahim'in *aleyhisselam* dilinden bize bu durumu bildirmiştir:

"İbrahim'de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine, 'Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir' demişlerdi. Yalnız İbrahim'in,

2. 29/Ankebut, 14
3. 71/Nuh, 5-9
4. 71/Nuh, 26-28
5. 71/Nuh, 25
6. 18/Kehf, 14-15

babasına, 'Senin için mutlaka bağışlama dileyeceğim. Fakat Allah'tan sana gelecek herhangi bir şeyi önlemeye gücüm yetmez' sözü başka. Onlar şöyle dediler: 'Ey Rabbimiz! Ancak sana dayandık, içtenlikle yalnız sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır.' " [7]

İşte bu zor amel ancak Allah'ın *subhanehu ve teala* rahmeti ve kolay kılması ile gerçekleştirilebilir. Tüm bu saydıklarımız ise yine adım atmaya bağlanmıştır:

"(İçlerinden biri şöyle dedi:) 'Madem ki onlardan ve Allah'tan başkasına tapmakta olduklarından yüz çevirip ayrıldınız, o hâlde mağaraya çekilin ki, Rabbiniz size rahmetini yaysın ve içinde bulunduğunuz durumda yararlanacağınız şeyler hazırlasın.' " [8]

Burada verdiğimiz örneklerdeki özel yardımların dışında, Allah'a *subhanehu ve teala* yakın olmak gibi her müminin ihtiyacı olan durumlar da harekete geçmeye bağlanmıştır:

"Ben kulumum zannı üzereyim. Benim hakkımda dilediğini zannetsin. Hangi kulum bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir zira yaklaşırım. Kim bana yürüyerek yaklaşırsa ben ona koşar adım gelirim."

Bu ve benzeri tüm örneklerden anlaşılan odur ki: Allah'ın *subhanehu ve teala* istediği ve yardımını vadettiği Müslüman, ayağa kalkan ve son nefesine kadar dava için koşturandır. Bütün peygamberlerin kıssaları ve onların hayırlı takipçilerinin hayatları bu gerçeğe işaret etmektedir.

Acı olan şudur ki; bu peygamberlere iman ettiğini söyleyen, Muhammed'i *sallallahu aleyhi ve sellem* ve O'nun ashabını örnek aldığını iddia eden ama yere çakılı vaziyette duran bir toplulukla karşı karşıyayız.

Daha ilk inen surelerde *"Kalk!"* emrine muhatap olan Peygamber'i *sallallahu aleyhi ve sellem* model aldıklarını söyleyenler, İslami şiarların hiçbirini üzerlerinde taşımayıp sadece kendi küçük dünyalarında yaşadıkları din ile o Peygamber'e tabi olduklarını iddia etmektedirler ve sonuç itibari ile Allah'ın *subhanehu ve teala* yardımı gelmediği için ellerindeki tek nimet olan hidayeti de bir süre sonra kaybetmektedirler.

Siyer ile ilgili belki de insanların yanlışa düştükleri en ciddi nokta *'gizli davet'* dönemi ile alakalı bilgilerdir. Arkasına saklandıkları tarihi bazı olguların onların nefislerinin hoşuna giden ve şeytanın onlara ilham ettiği bazı şeyler olduğunu çok iyi bilmektedirler.

"İnsan kendi nefsini iyi bilendir. Her ne kadar bahaneler ileri sürse de!" [9]

Allah'ın subhanehu ve teala istediği ve yardımını vadettiği Müslüman, ayağa kalkan ve son nefesine kadar dava için koşturandır. Bütün peygamberlerin kıssaları ve onların hayırlı takipçilerinin hayatları bu gerçeğe işaret etmektedir.

Hem Müslüman olarak adlandırılmak hem de rahat bir yaşam sürdürmek sünnetullaha aykırıdır. Bu topluluğun amellerine kalkan yaptıkları *'Gizli davet'* diye bir dönem hiçbir zaman çıkmamıştır. Daha ilk inen ayetlerde *"Kalk ve uyar!"* deniliyor iken bu nasıl mümkün olabilir ki? Sadece zayıflıklarından dolayı işkence görmekten endişe eden bazı sahabeler imanlarını gizlemişlerdir ki, bunu da üç yıl gibi bir zaman ile sınırlandırmak mümkün değildir. Mekke döneminin ileri zamanlarında dahi bazı Müslümanların inançlarını gizledikleri tarihi bir gerçektir.

Bu taifenin yanında, harekete geçen fakat ürkek kuş misali dünyanın başka bir ucundaki kıpırdanmayı dahi kendi çalışmalarına bir uyarı gören ve hemen kepenk indiren Müslümanlar da bulunmakta. Birkaç mevsim ortalıkta görünmeyip sonra tekrardan çalışmaya başlayan, bela ve musibetin kendilerine uğramamış olmasını övünç kaynağı olarak gören ve bunun reklamını yapanlar, acaba Kur'an kıssalarını hiç açıp bakmazlar mı?

Bu anlayış, bütün peygamberler ve onların tabiilerini *'Tedbirsizlik'* damgası ile damgalamayı, *'Kanı kaynayan bir grup genç'* yaftası vurmayı gerektirmeyecek mi?

Allah'ın dinini her ortam ve şartta açıktan haykırmayı *'Müslümanları ifşa etmek'* diye adlandı-

7. 60/Mümtehine, 4
8. 18/Kehf, 16
9. 75/Kıyamet, 14-15

ranlar acaba peygamberlerin takipçilerini birer yeraltı üyesi mi zannediyorlar?

Hayır! Gerçek şudur ki; ne peygamberler ne de onlardan sonra gelen hayırlı nesiller, hakkı haykırma hususunda ayağa kalkmaktan çekinmişler ve ecel onlara ulaşıncaya kadar da duraksamamışlardır. Peygamber tarihi ile sabittir ki, bu kıyamlar sonucunda ortaya çıkan her bela ve musibet, müminleri birbirine daha sıkı kenetlemiş, daveti bir aşama daha ileri taşımış, amelleri bereketlendirmiştir.

Allah'tan subhanehu ve teala her daim af ve afiyet ister imtihan anında kalbimize sekinet, ayaklarımıza sebat vermesini dileriz.

Hem kendimize hem de kardeşlerimize nasihat olması temennisi ile şu hadisi hatırlatmayı bir borç biliriz:

İbn Abbas radıyallahu anh anlatıyor:

"Ben Peygamber'in sallallahu aleyhi ve sellem terkisinde idim. Bana şöyle dedi:

— Ey çocuk! Sana bazı kelimeler öğreteceğim. Onları hıfzet. Allah'ı koru ki her yöneldiğin yerde Allah'ı bulasın. İstediğinde Allah'tan iste. Yardım talep ettiğinde Allah'tan talep et. Bil ki bütün insanlar sana fayda vermek için bir araya gelse Allah'ın yazdığından başka bir fayda sana veremezler. Ve bil ki bütün insanlar sana zarar vermek için bir araya gelse Allah'ın senin aleyhine yazdığının dışında sana bir zarar veremezler. (Çünkü)Kalemler kaldırılmış, sayfalar tükenmiştir." [10]

"Kalk, birazı hariç olmak üzere geceyi; yarısını ibadetle geçir. Yahut bundan biraz eksilt. Yahut buna biraz ekle. Kur'an'ı ağır ağır, tane tane oku. Şüphesiz biz sana (sorumluluğu) ağır bir söz vahyedeceğiz, Şüphesiz gece ibadetinin etkisi daha fazla, (bu ibadetteki) sözler (Kur'an ve dua okuyuşlar) ise daha düzgün ve açıktır." [11]

Ayağa kalkmak, hakkı insanlara ulaştırmak, karanlıkları onun nuruyla aydınlatmak kolay bir iş değildir. Bu yolda karşılaşılan zorluklar nedeni ile peygamberler dahi sıkıntıya düşmüşler. Bizzat koruması altında oldukları Rabbleri tarafından teskin edildikten sonra kendilerini toparlayabilmişlerdir.



Bu davetin özü Kur'an'dır. Kur'an'ın hakikatlerini insanlara ulaştırmaktır. Allah subhanehu ve teala ise bu Kur'an için *"Ağır bir yük"* tanımlaması yapmaktadır. Kur'an'ın başka yerlerinde de bu manayı pekiştirici buyruklar vahyolunmuştur.

"Şüphesiz biz emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmek istemediler, ondan çekindiler. Onu insan yüklendi. Çünkü o çok zalimdir, çok cahildir." [12]

"Eğer biz, bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, elbette sen onu Allah korkusundan başını eğerek parça parça olmuş görürdün. İşte misaller! Biz onları insanlara düşünsünler diye veriyoruz." [13]

Ayetin sonundaki vurgu aklımızda bazı şeyleri canlandırmaktadır. Kur'an'ın ağır bir yük olduğunu, hakkı haykırmanın kolay olmadığını anlatan ayetlerden sonraki düşünme emri neye işarettir?

Evet! Düşünmemiz gereken en temel mesele, elimizi altına sokmakla yükümlü olduğumuz bu taşı kaldırabilmemiz için ne yapmamız gerektiğidir.

Allah subhanehu ve teala rahmetinin bir tecellisi olarak peygamberlik görevinin hemen daha başında formülü bize vermiş ve çıkış yolu göstermiştir.

Ağır yükü kaldırmanın en kestirme yolu Allah'ın subhanehu ve teala emri, Peygamber'in sallallahu aleyhi ve sellem sünneti, salihlerin en önemli azığı olan gece namazında yarışmaktır. Bu, o kadar mühim ve gerekli bir ameldir ki, Allah subhanehu ve teala ilk zamanlarda gece kıyamını tüm Müslümanlar üzerine farz kılmıştır. Sonrasında da yine bu surenin son ayetini indirerek bu farziyeti düşürmüştür.

10. *Tirmizi*
11. *73/Müzzemmil, 2-6*
12. *33/Ahzab, 72-73*
13. *59/Haşr, 21*

"(Ey Muhammed!) Şüphesiz Rabbin, senin, gecenin üçte ikisine yakın kısmını, yarısını ve üçte birini ibadetle geçirdiğini biliyor. Beraberinde bulunanlardan bir topluluk da böyle yapıyor. Allah, gece ve gündüzü düzenleyip takdir eder. Sizin buna (gecenin tümünde yahut çoğunda ibadete) gücünüzün yetmeyeceğini bildi de sizi bağışladı (yükünüzü hafifletti.) Artık, Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Allah, içinizde hastaların bulunacağını, bir kısmınızın Allah'ın lütfundan rızık aramak üzere yeryüzünde dolaşacağını, diğer bir kısmınızın ise Allah yolunda çarpışacağını bilmektedir. O hâlde, Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a güzel bir borç verin. Kendiniz için önceden ne iyilik gönderirseniz, onu Allah katında daha üstün bir iyilik ve daha büyük mükâfat olarak bulursunuz. Allah'tan bağışlama dileyin. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." [14]

Gece namazını bu kadar kritik hale getiren en önemli nokta ise, ibadetin gerçekleştirildiği vakittir. Gecenin karanlığında insanların uykuda olduğu fakat kainatın kulluğu bırakmadığı vakitte, Allah'ın huzurunda durmak mümin kul için müthiş bir doping, bitmek bilmeyen bir kaynağın anahtarıdır.

Öyleyse her Müslüman, gündüz gerçekleştireceği kıyamın kalitesini, geceleri Rabbinin huzurundaki kıyamın kalitesine göre şekilleneceğini bilmelidir.

Müslümanların arasında maalesef şu durumla karşılaşılmaktadır: Allah'ın yardımı ve dilemesi ile hakkı haykıran bazı kişiler ya da yapıları gören Müslümanın kalbi harekete geçmekte, duyguları kabarmaktadır ve bu ruh hâli onu amele sevk etmektedir. Ancak bu kardeş ağır yükü kaldırmanın, *"Kalk!"* emrinin öncesinde ve beraberinde yapılması gereken hazırlığı yapmadığı için ilk zorluk onu yerine temelli oturtmakta, ümitsizliğe sevk etmektedir. Kendisinden kat kat daha ağır olan bir ağırlığı kaldıran halterciyi görüp de aynı fiili yapmaya çalışan sıradan bir vatandaşın karşılaşacağı bir son gibi.

O yüzden Müslümanın belini kıracak hareketlerden kaçınması ve her şeyi usulüne göre yapması gerekir. Hakkı insanlara ulaştırırken güç depolamanın en güzel yolu ise, Allah'ın *subhanehu ve teala* Rasûlü'ne tavsiye ettiği yoldur; o da gece namazıdır.

14. *73/Müzzemmil, 20*

Gece namazını bu kadar kritik hâle getiren en önemli nokta ise, ibadetin gerçekleştirildiği vakittir. Gecenin karanlığında insanların uykuda olduğu fakat kainatın kulluğu bırakmadığı vakitte, Allah'ın *subhanehu ve teala* huzurunda durmak mümin kul için müthiş bir doping, bitmek bilmeyen bir kaynağın anahtarıdır. Özellikle Müslüman tüm kainatın Allah'ı kesintisiz bir şekilde tesbih ettiğini, kulluklarına asla ara vermediklerini haber veren o ayetleri okuyunca, gecenin o tenha vakitlerinde kıyamda duranın sadece kendisi olmadığını anlayacaktır. Yer ve gökteki küçük-büyük her şeyin bu düzen içerisinde Allah'a yöneldiklerini gören mümin, bu bilinçle gündüz olunca Allah'ın dinini haykırmaktan asla geri durmayacak, hiçbir şeyden çekinmeyecektir.

"Andolsun, Davud'a tarafımızdan bir lütuf verdik. "Ey dağlar! Kuşların eşliğinde onunla birlikte tespih edin" dedik ve "(Bütün vücudu örtecek) zırhlar yap, işçilikte de ölçüyü tuttur" diye demiri ona yumuşattık. "Salih amel işleyin. Çünkü ben sizin yaptıklarınızı görürüm" diye vahyettik." [15]

"Göklerde ve yeryüzünde bulunan kimselerle, sıra sıra (kanat çırparak uçan) kuşların Allah'ı tespih ettiğini görmez misin? Her biri duasını ve tesbihini kesin olarak bilmektedir. Allah, onların yapmakta olduğu şeyleri hakkıyla bilendir." [16]

"Görmedin mi ki şüphesiz, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde etmektedir. Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah, kimi alçaltırsa ona saygınlık kazandıracak hiçbir kimse yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar." [17]

"Biz hüküm vermeyi Süleyman'a kavratmıştık. Zaten her birine hükümranlık ve ilim vermiştik. Dâvûd ile birlikte, Allah'ı tespih etmeleri için dağları ve kuşları onun emrine verdik. Bunları yapan biz idik." [18]

"Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar Allah'ı tespih ederler. Her şey O'nu hamd ile tespih eder. Ancak, siz onların tespihlerini anlamazsınız. O, halîm'dir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir), çok bağışlayandır." [19]

"Gök gürlemesi O'na hamd ederek tespih eder. Melekler de O'nun korkusundan tespih ederler. O, yıldı-

15. *34/Sebe, 10-11*
16. *24/Nur, 41*
17. *22/Hac, 18*
18. *21/Enbiya, 79*
19. *17/İsra, 44*

rımlar gönderir de onlarla dilediğini çarpar. Onlar ise Allah hakkında mücadele ediyorlar. Hâlbuki O, azabı çok şiddetli olandır." [20]

Tabii ki kulluğumuzu gün içerisinde hakkıyla yerine getirmek için gecenin ilerleyen saatlerinde kıyamda durmak yeterli değildir. Ayettte belirtildiği üzere bu kıyamı Kur'an ile süslemek gerekir. Yalnız burada üzerinde özellikle durulan bir kavram olduğunu görüyoruz. O da *"Tertil"* üzere okumaktır. Demek ki sıradan bir okuma hedeflenen faydayı sağlamayacaktır. Allah birçok ayetinde kendi kitabının sıfatlarını zikretmiştir.

"Kim doğru yolu bulmuşsa, ancak kendisi için bulmuştur; kim de sapıtmışsa kendi aleyhine sapıtmıştır. Hiçbir günahkâr, başka bir günahkârın günah yükünü yüklenmez. Biz, bir peygamber göndermedikçe azap edici değiliz." [21]

"Elif Lâm Râ. Bu Kur'an, Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, mutlak güç sahibi ve övgüye lâyık, göklerdeki ve yerdeki her şey kendisine ait olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır. Şiddetli azaptan dolayı vay kâfirlerin hâline." [22]

"Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, kalplere bir şifâ ve inananlar için yol gösterici bir rehber ve rahmet (olan Kur'an) geldi." [23]

Ayetlerde de gördüğümüz gibi bu kitap en doğru yola ileten, karanlıklardan aydınlığa çıkartan ve rahmet kapılarını aralayandır. Ancak bu sıfatları ve Müzzemmil Suresi'ndeki *"Ağır yükü kaldırtma"* vasfını bir kenara koyup, günümüzde Kur'an okuyanlara baktığımızda, bu vasıfların insanlar üzerinde tecelli etmediğini görmekteyiz. Bunun elbette birçok nedeni vardır. Açıklamaya çalıştığımız ayetlerde dikkat çekilen sebep ise *"Tertil"* üzerine okumamaktır. Tertil üzere okumak; ağır ağır, manalarını düşünerek, rahmet-azap ayetlerine uygun duaları, o ayetlere peşi sıra ekleyerek okumaktır.

Abdullah bin Mesud *radıyallahu anh* şöyle der: *'Kur'an'ı şiir okur gibi okumayın. Onun acayip ayetlerinde durunuz, onunla kalplerinizi harekete geçiriniz, düşünceniz bir an önce surenin sonuna ulaşmak olmasın.'* [24] [25]

Hem Kur'an'dan hem de gece namazından hakkıyla istifade edebilmek için dikkat edilmesi gereken başka edepler de vardır. Konumuz olmadığı için tertil meselesini vurgulamakla yetiniyoruz.

"Çünkü gündüzün sana uzun bir meşguliyet vardır." [26]

Allah *subhanehu ve teala* Peygamber'ine ve onun nezdinde tüm Müslümanlara gece namazı emrinin illetini bu ayet ile açıklıyor. İnsanoğlunun hem dünyada yaşayıp hem de kendini sadece ibadete adaması pek mümkün değildir. Kendisinin ve ailesinin ihtiyaçlarını karşılamak için gündüzleyin meşgul olacağı muhakkaktır.

Allah *subhanehu ve teala* da bu durumu tasdik ediyor ve gündüzün meşguliyetinin *"Ağır yükü"* kaldırmayı sağlayacak ibadetleri yapmaya engel olacağını belirtiyor. Bu aynı zamanda birçok Müslümanın da ileri sürdüğü temel bir bahanedir. Ama Allah'ın bunu tasdik etmesi ile Müslümanların hakkıyla ibadet etmemeye bahane göstermeleri arasında önemli bir fark vardır. Allah *subhanehu ve teala* bu durumun alternatifi olarak gece namazını göstermektedir. Müslümanlar ise böyle bir ibadeti seneden seneye ancak Ramazan aylarına sıkıştırmaktadırlar. Burada asıl üzücü olan şey ise, gündüzünü Allah'ın dinine hizmet etmek için harcadığını iddia eden, bu yüzden ibadetlerini tam yapamadığını söyleyen Müslümanın gece ibadetinden gafil olmasıdır. Maalesef bu, hepimizin içine düştüğü bir hâldir. Dünya tarihinde Allah'ın dinine hizmet etmek için çabalayan ama O'nun yardımına mazhar olacağı asıl vakitlerin kıymetini bilmeyen başka bir topluluk yoktur.

Rabbim bizleri hazırlıkları tamamladıktan sonra hakkı ikame etmek için ayağa kalkan, omuzlarındaki yükün ağırlığını bilen ve ezilmemek için Allah ve Rasûlü'nün yoluna tabi olan kullarından eylesin.

Duamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamddır.

---

20. 13/Rad, 13

21. 17/İsra, 15

22. 14/İbrahim, 1-2

23. 10/Yunus, 57

24. İbn Ebi Şeybe

25. Daha ayrıntılı bilgi için "Allah'a Adanmış Gençlikler" kitabının ilgili bölümünden faydalanılabilir.

26. 73/Müzzemmil, 7

muratmuslihan@tevhiddergisi.com

MURAT MÜSLİHAN

Zor Günlerin Adamı Sadık İnsan;
Usame Ordusunu Göndermesi

Emir sahipleri bizim doğrudur dediğimiz bir şeyi bazen nassa aykırı olduğu için bazen de maslahata aykırı olduğu için kabul etmeyebilir. Bu durumda bize düşen haram olmadığı müddetçe itaat etmektir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* vefat etmeden kısa bir süre önce Müslümanlara Rumlarla savaşmak için hazırlanmalarını emretti. Bu orduya komutanlık etme görevini Usame bin Zeyd'e verdi. Usame *radıyallahu anh* yirmili yaşlarda bir gençti. Tabi bu durum kalbinde hastalık bulunanlara ağır geldi. Usame'nin emirliği hakkında konuşmaya ve bunu eleştirmeye başladılar. Usame hakkında konuşulduğunu duyan Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* çıkıp şöyle bir konuşma yaptı;

"Benim, Usame'yi kumandan tayin etmeme itiraz ediyor gibisiniz! Daha önce Usame'nin babasını kumandan tayin ettiğim zaman da aynı şeyi yapmıştınız! Vallahi, nasıl babası kumandanlığa lâyık olduğunu göstermişse, Usame de babasından sonra kumandanlığa lâyık bir kimsedir! Babası nasıl en sevdiğim biri idiyse, Usame de en sevdiğim kimseler arasından biridir! O da, babası da her türlü hayrı işleyebilecek yaratılışa sahip kimselerdir. Onlardan hayırlı işler bekleyiniz. Muhakkak ki Usame, sizin hayırlı olanlarınızdandır ve bu işe ehliyetli birisidir!" [1]

Ordu tam hareket etmek üzereyken Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* vefat ettiği haberi kendilerine ulaştı. Bunun üzerine Cüruf karargâhında bulunan Müslümanlar Medine'ye döndüler.

Ebubekir *radıyallahu anh* halife olduktan sonra İslam topraklarında bazı problemler çıktı. Birçok insan dinden döndü. Ebu Hureyre *radıyallahu anh* bu durumu şöyle anlatıyor:

"Peygamber vefat edince Ebubekir halife olup Araplar'dan kâfir olan kâfir olunca… Tüm Arap yarımadası, Mekke, Medine ve Bahreyn sahillerinden küçük bir grup hariç, dinden döndüler. Kimi yalancı peygambere tabi oldu, kimisi zekât vermeyeceğini söyledi, kimi de dinden dönenlerden cesaret alarak İslam dinini terk etti. Peygamber yaşarken iman edenlerin yüzde doksanı dinden döndüler…" [2]

Bu irtidat olaylarının gerçekleştiği sırada Ebubekir *radıyallahu anh* Usame ordusuna hazırlanmalarını ve Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* emrettiği yere doğru harekete geçmelerini emretti. Bazı

1. *Müslim*

2. *Buhari, Müslim*

sahabeler bunun doğru olmadığını Ebubekir'e *radıyallahu anh* bu orduyu geri çekmesini teklif ettiler. Şöyle dediler:

'Bu ordu Müslümanların gücüdür. Araplar gördüğün gibi sana karşı ayaklandı. Dolayısıyla Müslümanlara ait önemli bir gücü kendinden ayırma.'

Ebubekir *radıyallahu anh* onlara Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* emrettiği hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğini, hatta sonuçta Medine'nin istilasına sebep olsa bile onun emirlerini yerine getireceğini bildirdi ve şöyle dedi:

'Nefsim elinde olan Allah'a yemin olsun ki yırtıcıların beni kapacağını bilsem bile Rasûlullah'ın yola çıkardığı orduyu geri çekmem. Tek kalsam da onu yerine getiririm.'

Ebubekir'in bu konuda kararlı olduğunu gören Ensar'dan bazıları Usame'den daha yaşlı (ve daha tecrübeli) birinin orduya kumanda etmesini istediler ve Ömer'i konuşması için Ebubekir'e gönderdiler. Ömer *radıyallahu anh*:

'Ensar, Usame'den daha yaşlı birini orduya kumanda etmeni istiyor.' dedi. Ebubekir *radıyallahu anh* ona şöyle dedi: *'Anan seni kaybetsin ey Hattaboğlu! Rasûlullah'ın göreve getirdiği birini azletmemi mi benden istiyorsun?'* Ömer *radıyallahu anh* insanların yanına gelince ona:

'Ne yaptın?' dediler. Ömer *radıyallahu anh* :

'Ananız sizi kaybetsin, gidin başımdan.' dedi.

Daha sonra Ebubekir *radıyallahu anh* ordugâha gitti. Birlikler yerini aldıktan sonra onları yola çıkardı. Usame *radıyallahu anh* binek üzerinde olduğu hâlde o (Ebubekir) yürüyordu. Usame *radıyallahu anh* ona:

'Ey Rasûlullah'ın halifesi, ya sen hayvana bin ya da ben ineyim.' dedi. Ancak Ebubekir *radıyallahu anh*:

'Vallahi ne sen ineceksin ne de ben bineceğim. Allah yolunda ayaklarımın tozlanması benim aleyhime olan bir şey değildir.' dedi. Daha sonra Ebubekir *radıyallahu anh* Usame'ye :

'Eğer dilersen bana yardımcı olmak üzere Ömer'e izin ver.' dedi. O da ona izin verdi. Daha sonra Ebubekir *radıyallahu anh* orduya yöneldi ve şöyle bir konuşma yaptı:



'Ey insanlar durun size on tavsiyede bulunayım. Onları benden alın ezberleyin. Hıyanet etmeyin, haddi aşmayın, öldürdüklerinizin organlarını kesmeyin. Meyve ağaçlarını kesmeyin. Yemek maksadı dışında koyun, inek ya da deve kesmeyin. Kendilerini mabetlere kapatmış ibadet eden kişilerle karşılaşacaksınız, onlar o işe devam ettikleri müddetçe onlara dokunmayın. Gittiğiniz yerlerdeki insanlar sizlere kaplar içerisinde yiyecekler sunacaklar, ondan bir şey yediğinizde Allah'ın adını anarak yiyin. Başlarının tepesini tıraş eden kenarlarını bırakan bir toplulukla karşılaşacaksınız, onlara kılıçlarınızla saldırın. Allah'ın ismiyle yola çıkın.'

Ebubekir *radıyallahu anh* Usame'ye de Peygamber'in emrini yerine getirmesini tavsiye etti. Şöyle dedi:

'Allah'ın Nebisi'nin sallallahu aleyhi ve sellem *sana emrettiklerini yap. Kuzaa'dan başla sonra Abil'e git. Rasûlullah'ın emrettiği hiçbir hususta taksirde bulunma. Geridekiler sebebiyle aceleci davranma.'*

Usame ordusu çıktı gitti. Nebi'nin *sallallahu aleyhi ve sellem* emrettiği üzere atları Kuzaa kabilesi topraklarında yaydı ve baskınlar düzenlendi. Sağ salim bir şekilde ganimetler elde etti ve kırk gün içinde Medine'ye geri döndü.

Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* vefat haberi ile Usame'nin Bizans topraklarına baskın düzenlediği haberi Herakliyus'a aynı anda ulaştı. Bunun üzerine Rumlar:

'Bunlar nasıl adamlar böyle? Liderleri ölmüş, çok geçmeden kalkmış arazilerimize saldırıyorlar." dediler. Araplar da:

"Eğer onların gücü olmasaydı bu orduyu sefere çıkarmazlardı." dediler ve yapmaya niyetlendikleri birçok şeyi yapmaktan imtina ettiler.[3]

---

3. *Ali Muhammed Sallabi, Ebubekir'in Hayatı*

Dersler

Ebubekir'in *radıyallahu anh* Usame ordusunu göndermesinde alınabilecek birçok ders ve ibret vardır. Bunlardan bazıları şunlardır:

- Burada ilk dikkatimizi çeken şey Ebubekir'in *radıyallahu anh* Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* emrine ittiba konusunda gösterdiği hassasiyettir. Müslümanlara karşı ayaklananların sayısı çoktu, ayrıca birçok sahabi bu ordunun gönderilmemesi yönünde öneride bulundu. Fakat o tüm bunlara rağmen orduyu gönderdi. Sebep olarak ise şunu söyledi: *'Ben Rasûlullah'ın yola koyduğu bir orduyu geri çevirmem…'*

Evet, olması gereken de buydu. Allah Rasûlü bir şeyi emrettiğinde Müslümana düşen onu yerine getirmektir. Şartların değişmesini bahane ederek değişikliğe gitmemesidir. Ayet-i kerime'de Allah *subhanehu ve teala* şöyle buyurmaktadır:

"Allah ve Rasûlü bir iş hakkında hüküm verdikleri zaman, hiçbir mümin erkek ve hiçbir mümin kadın için kendi işleri konusunda tercih kullanma hakları yoktur. Kim Allah'a ve Rasûlü'ne karşı gelirse, şüphesiz ki o apaçık bir şekilde sapmıştır." [4]

Allah Rasûlü bir şeyi emrettiğinde Müslümana düşen onu yerine getirmektir. Şartların değişmesini bahane ederek değişikliğe gitmemesidir.

Ebubekir *radıyallahu anh* birçok sahabeyi karşına almak pahasına Peygamber'in emrini yerine getirince Allah *subhanehu ve teala* yardımını gönderdi. Bu ordu, hem düşmanların kalbine korku saldı hem de birçok ganimetle döndü. Buradan hareketle şöyle diyebiliriz:

Zafer elde etmek isteyen Müslümanların Allah ve Rasûlü'nün emirlerine dört elle sarılmaları gerekir. Bu hakkıyla yapılırsa Allah *subhanehu ve teala* yardım kapılarını açacak ve hiç beklenmedik şekilde Müslümanlara yardım edecektir.

Bedir ve Uhud savaşları bu anlattığımızı ortaya koyan en güzel örneklerdendir. Bedir'de Müslümanlar Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* hakkıyla itaat ettikleri için sayıları çok az olmasına rağmen müşriklere karşı Allah'ın *subhanehu ve teala* yardımıyla zafer elde ettiler . Uhud'da Müslümanlar Bedir'e nazaran daha güçlü ve sayıları daha fazlaydı. Fakat Peygamber'e itaatte problem yaşadıkları için Allah *subhanehu ve teala* yardımını onlardan çekip aldı ve Müslümanlar birçok sıkıntı yaşadılar.

O zaman sayıyla veya başka şeylerle uğraşmayacak, Allah ve Rasûlü'nün emirlerini yerine getirmek için çaba sarf edeceğiz.

Bu anlattığımız sadece savaş konusunda değil her konuda geçerlidir. Bir Müslüman nefsine ağır gelmesine rağmen Peygamber'e itaat ederse Allah *subhanehu ve teala* onun işini kolaylaştırır ve ona birçok hayır ihsan eder.

"Fatıma binti Kays'ı eşi boşamıştı. Ona Muaviye, Ebu Cehm ve Usame bin Zeyd talip oldular. Bu durumu Allah Rasûlü'ne iletti. Ona şu tavsiyede bulundu: "Muaviye malı olmayan biridir. Ebu Cehm'in sopası elinden düşmez. Usame bin Zeyd'i kabul et." Fatıma binti Kays: 'Usame'yi istemiyordum. Allah Rasûlü tavsiye edince Allah'a ve Rasûlü'ne itaat olarak kabul ettim. Daha sonra insanların gıpta ettiği bir evliliğim oldu. Allah bana Ebu Zeyd'i [5] *ikram etti, beni onunla şereflendirdi.' "* [6]

Hangi konumda olursa olsun hidayet, dünya ve ahiret hayatının saadeti ona *sallallahu aleyhi ve sellem* itaattedir. O Sirac-ı Münir'dir.[7] Aydınlık/nur onun yanındadır. Ona itaat edenler ilk cahiliyenin karanlığından kurtulup, onun aydınlığıyla aydınlandıkları gibi; yaşadığımız cahiliyenin karalığından kurtulmanın yolu da, ona itaat etmededir.

"De ki: Allah'a ve Rasûlü'ne itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki Allah kâfirleri sevmez." [8]

"Allah'a ve Rasûlü'ne itaat edin ki rahmete kavuşturulasınız." [9]

"Bunlar, Allah'ın (koyduğu) sınırlardır. Kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse Allah onu, zemininden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır; orada devamlı kalıcıdırlar; işte büyük kurtuluş budur." [10]

---

4. *33/Ahzab, 36*
5. *Usame bin Zeyd'in künyesi*
6. *Müslim*
7. *33/Ahzab, 46*
8. *3/Âl-i İmran, 32*
9. *3/Al-i İmran, 132*
10. *4/Nisa, 13*



"Ey iman edenler! Allah'a ve Rasûlü'ne itaat edin, işittiğiniz halde O'ndan yüz çevirmeyin." [11]

"Her kim Allah'a ve Rasûlü'ne itaat eder, Allah'a saygı duyar ve O'ndan sakınırsa, işte asıl bunlar mutluluğa erenlerdir." [12]

"De ki: 'Allah'a itaat edin; Peygamber'e de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki, Peygamber'in sorumluluğu kendisine yüklenen (tebliğ görevini yapmak), sizin sorumluluğunuz da size yüklenen (görevleri yerine getirmeniz)dir. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulmuş olursunuz. Peygamber'e düşen, sadece açık-seçik duyurmaktır.' " [13] [14]

- Ebubekir *radıyallahu anh* konu ile ilgili son sözünü söyledikten sonra Müslümanlar Ebubekir'e *radıyallahu anh* itaat ettiler. Buradan da şunu anlayabiliriz: Bize göre bir şey bazı sebeplerden dolayı doğru olabilir. Fakat emir sahipleri bizim doğrudur dediğimiz bir şeyi bazen nassa aykırı olduğu için bazen de maslahata aykırı olduğu için kabul etmeyebilir. Bu durumda bize düşen haram olmadığı müddetçe itaat etmektir. Sahabeler bir öneride bulundular fakat bu önerileri kabul edilmedi. Önerileri kabul edilmedi diye isyan etmediler.
- Ebubekir'in *radıyallahu anh* Usame'ye gösterdiği tavırlar da dikkate şayan. Usame'nin yaşına bakmadan ona saygı gösteriyor. Usame'nin binekte olup Ebubekir'in yaya olması, Ömer için Usame'den izin alması bu saygının göstergeleridir. Genelde insanlar yaşça büyük olan, ilim ehli olan, tecrübesi çok olan kişilere karşı saygıda kusur etmezler. Fakat bu özelliklere sahip olmayanlara karşı ciddi sıkıntı yaşarlar. Ebubekir *radıyallahu anh* bu tavırları ile, saygı göstermek için, izin almak için emirin yaşının çok da önemli olmadığını bizlere öğretiyor. Böyle bir ayrıma gitmemek için kişinin yaptıklarını Allah için yapması gerekir. Aksi taktirde emirler arasında ayrım yapar.

Not: Daha önceki yazılarımızda bu konuya tafsilatlı değinmiştik, tekrardan değinmiyoruz.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

---

11. 8/Enfal, 20

12. 24/Nur, 52

13. 24/Nur, 54

14. Ebu Hanzala Tüm Rasûllerin Ortak Müjdesi, 'Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür' yazısından. Bknz: Tevhid Dergisi 31. Sayı

emreacar@tevhiddergisi.com

Emre Acar

Rahman'ın Arşının Altında Gölgelenenler;

Tek Başına İken Allah'ı Zikredip Ağlayan Kimse

Zikir yapmak, muhayyer bırakılmış ibadetlerden değildir. Bu ameli müstehap veya sünnet olarak değerlendirmemek gerekir. Zikir, Allah'ın emirlerinden bir emirdir.

Ebu Hureyre'den radıyallahu anh rivayetle Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Yedi sınıf insan var ki, Allah onları hiçbir gölgenin olmadığı günde (mahşer meydanında) kendi gölgesinde gölgelendirecektir. Adil imam/yönetici, Allah'a ibadetle yetişen genç, kalbi mescidlere bağlı olan adam, birbirlerini Allah için seven ve onun rızası için bir araya gelip onun için ayrılan iki adam, soylu ve güzel bir kadın kendisini zinaya davet ettiğinde: 'Ben Allah'tan korkarım' diyerek onu reddeden adam, sağ elinin verdiğinden sol elinin haberi olmayacak kadar gizlice sadaka veren kişi, bir de yalnız başına Allah'ı zikredip de gözleri yaşla dolan kimse." [1]

1. Buhari, Müslim

Kullarını kendi katında zikreden Allah'a hamd olsun. Salât ve selam; ayakta, otururken ve yanları üzere uyurken Rabbini zikreden Rasûlullah'a, onun ailesine ve ashabının üzerine olsun.

Rahman'ın arşının altında gölgeleneceklerden yedincisi; tek başına iken Allah'ı zikredip ağlayan kimsedir. Hadisin ifade ettiği gibi bu başlığımızın altında Allah'ı zikretmek ve Allah için ağlamak konularına deyinmeye çalışacağız. Bu nasihati önce kendi nefsime sonra sen kardeşime yapıyorum. Rabbim ikimizin de kalbini nasihate açsın. (Allahumme Amin)

Değerli kardeşim!

Dünyaya gönderilişimizdeki gayenin Allah'a kulluk yapmak olduğu inkâr edilmez bir hakikattir.Varoluşumuzun gayesi olan kulluğumuzu

namaz, kurban, hac ile sınırlandırmak da doğru değildir. İslam kulluk kavramını geniş tutmuştur. Allah'ı zikretmek de bunlardan biridir. O kadar ki ibadetler arasında en değerli ve en büyük ibadet, zikir ibadetidir. Çünkü bütün ibadetlerin özü, Allah'ı hatırlama, onu zikretme üzerine kuruludur.

Allah subhanehu ve teala şöyle buyurur;

"Sana vahyolunan kitabı oku, namazı dosdoğru kıl. Çünkü namaz insanı hayâsızlıktan ve münkerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise elbette (ibadet olarak) en büyüktür. Allah ne yaptığınızı bilir." [1]

Ebu Said radiyallahu anh rivayet ediyor;

"Rasûlullah'a 'hangi ibadet çeşidi daha faziletli ve kıyamet günü Allah katındaki derecesi daha yüksektir?' diye soruldu. Rasûlullah şöyle cevap verdi; "Allah'ı çokça ananlar/zikredenlerin ibadetleridir." Denildi ki: 'Ya Rasûlullah! Allah yolunda savaşan kimdir?' Rasûlullah şöyle buyurdu: "Savaşçı, kılıcı kırılana ve kana boyanana kadar kafir ve müşrikleri kılıçtan geçirse bile, yine de Allah'ı zikredenin derecesi ondan daha yüksek olur." " [2]

Başka bir hadiste Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur; *"Size amellerinizin en hayırlısını, Melik'inizin yanında en değerlisini, derecelerinizi en çok yükseltenini, sizin için altın ve gümüş infak etmekten ve düşmanınızla karşılaşıp, sizin onların boyunlarını vurmanızdan ve onların da sizin boyunlarınızı vurmalarından daha hayırlı olanını haber vereyim mi?" 'Evet, haber ver ey Allah'ın Rasûlü' dediler. Peygamber şöyle buyurdu; "Allah'ı zikretmektir." "* [3]

Zikir yapmak, muhayyer bırakılmış ibadetlerden değildir. Bu ameli müstehap veya sünnet olarak değerlendirmemek gerekir. Zikir, Allah'ın emirlerinden bir emirdir. İslam'ın diğer emirlerine gösterdiğimiz ehemmiyeti bu amelde de göstermemiz gerekir. O kadar ki Allah'ı zikretmek, sabah-akşam, hayatımızın her alanını kuşatacak şekilde olmalıdır.

Allah subhanehu ve teala şöyle buyurur;

"Ey iman edenler! Allah'ı çokça zikredin. Sabah-akşam onu tesbih edin." [4]

1. 29/Ankebut, 45
2. Tirmizi
3. Tirmizi
4. 33/Ahzab, 41-42



Ayeti kerimedeki *"çokça zikredin"* lafzını ayetin devamı *"sabah akşam zikretmek"* şeklinde tefsir etmiştir. Bu nedenle sabah akşam Rabbimizi hatırlamalı ve etrafımızdakilere O'nu hatırlatmalıyız. Bu konuda insanlar gevşek davransa da Rabbimiz kullarını unutmamaktadır. Ve kullarının da kendisini unutmamasını istemektedir. O kullarını her gün gözetir, kullarından da hergün kendisini gözetmesini ister. Kullarının dünya meşgaleleri ile uğraşırken veya yanları üzerine uyurken rabblerini gözardı etmelerinden, O'nun yerine başka şeyleri koyup sürekli onu hatırlamalarından razı değildir.

Evet kardeşim!

Allah subhanehu ve teala iman edenleri zikre, kendisini hatırlamaya davet etmiştir. Rabbimizin bu davetine icabet edelim. Allah'ı zikretmede Peygamber gibi, sahabe gibi olmaya çalışalım. Eğer bize hayat verecek çağrıya icabet etmez isek Allah, kendi ile aramıza perde çeker. İşte o zaman felaha/kurtuluşa ulaşamayız.

Allah subhanehu ve teala şöyle buyurur;

"Ey iman edenler! Sizi, size hayat verecek şeylere çağırdığımız zaman Allah ve Rasûlü'nün çağrısına uyun. Bilin ki Allah kişi ile kalbi arasına girer ve muhakkak ki O'nun huzurunda toplanacaksınız." [5]

"Allah'ı çok zikredin ki kurtuluşa eresiniz." [6]

Allah'ın bu daveti Peygamberin ve sahabenin hayatına o kadar etki etmiştir ki onlar yanları üzerine uyurken, sağdan sola, soldan sağa dönerken dahi Allah'ı zikretmeyi zayi etmemişlerdir. Hayatlarını Rabblerini zikretmek ile donatmış-

5. 8/Enfal, 24
6. 62/Cuma, 10

lardır. Bu nedenle Allah'ı zikretmemiz, hayatımızda bir kere veya sadece namazlardan sonra olmamalıdır. Zikirlerimiz, selefimizinki gibi yaşam tarzımız olmalı, hayatımızın her alanını kuşatmalıdır.

Allah *subhanehu ve teala* şöyle buyurur;

"Onlar ki, gerek ayakta ve otururken veya gerekse yanları üzerine uyurken, hep Allah'ı zikrederler. Onlar ki göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler." [7]

"Sabah akşam tevazu içinde yalvararak, ürpererek ve sesini yükseltmeden Rabbini an! Sakın gafillerden olma." [8]

Değerli kardeşim!

Bildiğin üzere hepimizin Allah'a, emirlerimize, Müslümanlara, ailemize, toplulumuza, komşularımıza karşı yerine getirmemiz gereken birçok sorumluluklarımız var. Fakat bir çoğumuz bu sorumluklarımızı yerine getirmede problem yaşıyoruz. Sorumluluklarımızı unutuyor veya onları yerine getirmede gevşek davranıyoruz. Peki, bu sıkıntı neden kaynaklanmaktadır? Bunun tek sebebi Rabbimizin cezası olarak unutkanlık hastalığına yakalanmamız veya uyanılmaz bir gaflet uykusuna dalmamızdır.

İnsanoğlunun rabbine kulluk yaparken, sorumluluklarını yerine getirirken önündeki en büyük engel unutkanlık ve gaflettir.

Evet, insanoğlunun Rabbine kulluk yaparken, sorumluluklarını yerine getirirken önündeki en büyük engel unutkanlık ve gaflettir. Peki unutkanlık, gaflet neden kaynaklanmaktadır? Rabbimiz neden bize bu cezayı veriyor?

Bil ki kardeşim, bunların hepsi Allah'ı zikretmeyi gözardı etmemizin sonucudur. Unutkanlık semavî bir engel olduğu gibi semavî bir cezadır da aynı zamanda. Kulun yaptığı isyanlar nedeni ile Allah bununla onları cezalandırmaktadır. Kul, Allah'ı zikretmediğinde Allah ona ya unutkanlık hastalığını musallat ediyor veya düşmanı olan şeytanı musallat edip onun Allah'a ve emirlerine karşı gafilce yaşamasını sağlıyor. Şeytan bir insana musallat olmuş ise o kişiyi, Allah'ın dışında başka şeyler ile oyalayacaktır. Allah'ı, emirlerini ve nehiylerini unutturacaktır.

Allah *subhanehu ve teala* şöyle buyurur:

"Allah'ı unutup da Allah'ın kendilerine kendilerini(sorumluluklarını) unutturduğu insanlardan olmayın. İşte onlar fasıkların ta kendileridir." [9]

"Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, biz ona bir şeytanı musallat ederiz. Artık bu, onun ayrılmaz arkadaşıdır." [10]

Subhanallah kardeşim! Arkadaşımızın şeytan olması ne kadar da tehlikelidir. Müslümanların en büyük düşmanı şeytan değil midir? Bu, Adem'den *aleyhisselam* başlayıp kıyamete kadar devam edecek olan bir hakikattir. Rabbimiz ve O'nun Rasûlü, bizleri şeytana karşı sakındırmamış mıdır? Sebebi ise bütün kötülüklerin başının şeytan olmasıdır. Ve şeytan insanoğlunun Rabbine karşı isyankar olmasını ister.

Peki şeytanın bize musallat olmasından nasıl kurtulacağız?

Yukarıda yazdığım iki ayeti kerimede de şeytandan korunma yolunun Allah'ı zikretmek olduğu vurgulanmıştır. Zikir, şeytana karşı kalkanımız olmalıdır. Kişi şeytandan sakınmaz, ona karşı yanında kalkan bulundurmaz ise büyük bir zarara uğrayacaktır.

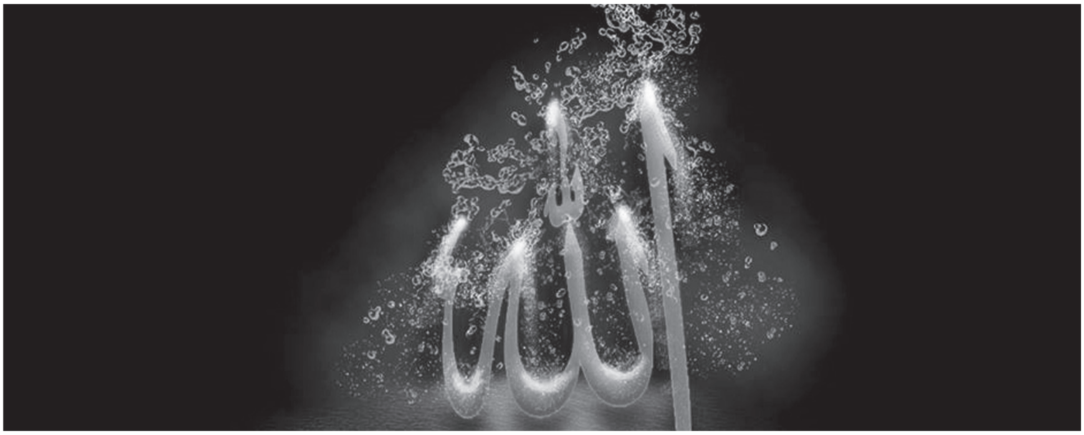
Allah *subhanehu ve teala* şöyle buyurur;

"Şeytan onlara galip ve üstün geldi de onlara Allah'ı dahi hatırlamayı unutturdu. İşte bunlar şeytanın taraftarlarıdır. Haberiniz olsun şeytanın taraftarları en büyük zarara uğrayanların ta kendileridir." [11]

Değerli kardeşim!

En son unutacağımız zat Allah olmalıdır. Kainattaki herşey bize onun yüceliğini, cemalini hatırlatmaktadır. Fakat genellikle ilk Allah'ı unutuyoruz. O'nun huzurunda namaza duruyoruz,

7. 3/Âl-i İmran, 191
8. 7/Âraf, 205
9. 59/Haşr, 19
10. 43/Zuhruf, 36
11. 58/Mücadele, 19



O'nun için oruç tutuyoruz, nasihatlerde Rabbimizden bahsediliyor fakat Allah'ı hatırlayamıyoruz. Başka şeyler düşünüyor, başka şeyler hayal ediyoruz. Evrenin yaratıcısını unutmuş, O'nun yarattıkları ile uğraşıyoruz. İşte bu insanoğlunun helak olduğu andır. Rabbimize kendimizi, ancak zikre dönerek affettirebiliriz. Allah'ı zikretmeye dönelim, Rabbimizi hatırlayalım kardeşim.

Allah şöyle buyurur;

"Allah'ı çok zikreden erkek ve kadınlar var ya, işte Allah onlara mağfiret ve büyük bir mükafat hazırlamıştır." [12]

Şeytanın en önemli özelliği vesvese vermesidir. Bundan dolayı Kur'an'da *"sinsice vesvese veren"* diye isimlendirilmiştir. Allah'a karşı ve insanlara karşı görevlerimizde önümüze çıkan engellerden biri de vesvese/şüphedir. Şeytan insana vesvese vermek için onun gafil olduğu, Rabbini anmadığı zamanı kollar. İnsan, şeytanın vesveselerinden kurtulabilmesi için Allah'ı zikretmelidir. Çünkü zikir gafletten kurtulmak, uykudan uyanmaktır. Teyakkuz elbisesine bürünmektir. Böylelikle şeytan ondan uzaklaşır ve ona fısıldayamaz.

İbni Abbas *radıyallahu anh* bu konu ile alakalı şunları söyler; *'Şeytan Ademoğlunun kalbinin üzerine tünemiştir. Ademoğlu gafil olduğunda ona vesvese verir, Allah'ı zikrettiğinde ise şeytan sinip saklanır.'* [13]

Değerli kardeşim!

Müslümanların en çok korktukları ve kendisinden en çok Allah'a sığındıkları şey cehennem ateşidir. Allah'ın azabına karşı emin olan kimdir? Allah'ın azabına karşı emin olan, herhangi bir korkuya kapılmayanlar müşriklerdir. Müslüman cehennnemden kurtulmak, ateşten azad edilmek için kıyametten önce hayır amellerini çoğaltır. Vaktini değerlendirip cenneti elde etmek için de hazırlık yapar. Allah'ı zikretmek de bu amellerdendir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* cehennemden uzaklaşmak ve cenneti elde etmek için ümmetini Allah'ı zikretmeye teşvik etmiştir.

Muaz bin Cebel *radıyallahu anh* aktarıyor, Rasûlullah şöyle buyurur;

"Ademoğullarından hiçbiri Allah'ı zikretmek kadar kendisini Allah'ın azabından kurtaracak herhangi bir amel işlememiştir." [14]

Enes *radıyallahu anh* aktarıyor, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu;

"Cennet bahçelerinin yanından geçtiğiniz zaman onlardan beslenin/faydalanın." Dediler ki; "Ey Allah'ın Rasûlü! Cennet bahçeleri de nedir?' Rasûlullah şöyle buyurdu; "Zikir halkalarıdır." [15]

Rabbimden temennim bizleri kendisini sabah akşam zikreden kullarından eylemesidir. Bizleri gaflet uykusundan uyandırıp şeytanın vesveselerine karşı zikir ile uyanık ve azimli kılmasıdır. Muhakkak ki bütün güç ve kuvvet Allah'ın elindedir. Bir sonraki sayıda görüşme ümidi ile...

Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

12. *33/Ahzab, 35*
13. *İbn Ebi Şeybe, İbni Cerir ve İbni Merduye aktarmışlardır.*
14. *İmam Ahmed'in Müsned'inde geçmektedir.*
15. *Tirmizi*

Kerem Çağlar | keremcaglar@tevhiddergisi.com

Yakin Üzere Yakınlık

Allah'a subhanehu ve teala yakın olduğunun ve Allah'ın yakınlığının şuurunda olan bir mümin, kibrit kutusu gibi bir yere dahi hapsedilse orada da Allah'ın rızasını ve hoşnutluğunu talep eder.

Allah'a yakınlık; Allah'ın her kuluna şah damarından bile daha yakın olduğu şuurunu söz, amel, düşünüş ve hatta hayallerinin kılavuzu kılmaktır.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, mümin kulun fıtratında övülmeye değer ahlakî özelliklerin yerleşmesinin ve yerilen kötü huylardan arınmanın vesilesi ve neticesidir.

Allah'a yakınlık, en zor ve bunalımlı zamanlarda umulmadık ve beklenmedik kurtuluş kapılarının açılacağına dair güçlü bir inanç sahibi olmaktır.

Allah'ın *subhanehu ve teala* yakınlığı ve Allah'a yakınlık demek O'nun sevgisine naîl olmaktır. O'nun sevgisi ise hem yeryüzündeki hem de melekut alemindeki sevdiklerinin ve sevenlerinin muhabbetine mazhariyettir.

Allah'ın yakınlığı ve Allah'a yakınlık, sahih akidenin, kamil imanın ve güzel ahlakın eşsiz mükâfatıdır.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, imana zarar verecek ve inancı sarsacak fitnelerden, şüphelerden ve şehvetlerden korunma gayretidir.

Allah'a yakın olduğunun ve Allah'ın yakınlığının şuurunda olan bir mümin, kibrit kutusu gibi bir yere dahi hapsedilse orada da Allah'ın rızasını ve hoşnutluğunu talep eder.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, kötülükleri ve isyanı terk ederek ibadette ihlaslı olmaktır.

Allah'a yakınlık, sahih tevhid istikametine tabi olmakla mümkün ve kolay olur. Zira Allah *subhanehu ve teala* kullarından doğru yolda istikamet ister.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakın olan kalp şirkten,

şüphelerden, bid'atlerden, nifaktan, riyadan, mal ve evlat afetlerinin saptırıcılığından uzak ve korunmuş olan sağlam ve sağlıklı bir kalptir.

Allah'a yakınlaşmak, Meryem *aleyhisselam* gibi, Allah *subhanehu ve teala* dışında her şeyi bırakıp bütünüyle O'na yönelerek, şeref, iffet ve fazilet bakımından devrinin bütün kadınlarından üstün kılınıp onların arasında seçkin bir konumda *'Betül'* olabilmektir.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakın olmak, gizlide ve açıkta haşyet ve takva halinde olabilmektir.

Allah'a yakınlık, düşman ordularına karşı sadece savaşçı sayısı veya savaş ekipmanlarıyla değil, halis niyet, selim kalp ve Allah'a itaat ile galip gelinebileceğini bilmek ve bu hakikate uygun hareket edebilmektir.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, her çeşit gam ve keder karanlıklarını dağıtıp gideren sabrı kuşanmaktır.

Allah'a yakınlık, gecenin bir kısmını ibadet ederek ayakta geçirmek, mescitte ve cephede safları sıklaştırmak ve İslam yurdunun hudut boyunda ribattır.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık; nefsini, sırtında keramet yurdu cennete ulaşmaya vesile olacak bir binek kılabilmektir.

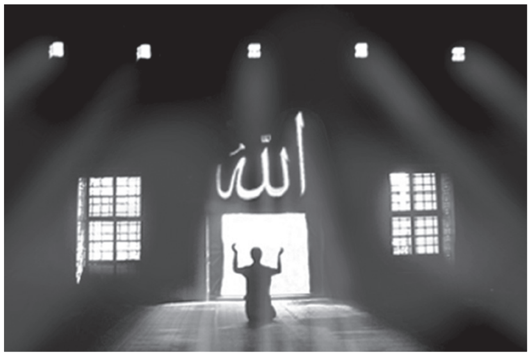
Allah'a yakın olmak, Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* son asırda unutulup terk edilmiş olan sünnetlerinden birini ihyâ ederek onunla amel etmektir.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakın olmak, müslüman esnaf-tacir için doğru sözlü ve güvenilir olmaktır.

Allah'a yakınlık; mümin kimsenin yaptığı ameli küçük görmesinden dolayı iptal olmayan, meleğin bilmediği için yazmadığı ve şeytanın vakıf olmadığı için ifsad edemediği ihlas hâlidir.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık; kişinin tevhid dairesine girmesiyle beraber kalbinin iman nuruyla aydınlanıp inşirah bulmasıdır.

Allah'a yakınlık; yeryüzünün en şereflileri olan muvahhid, müctehid ve mücahidleri Allah için sevmek ve onlara ensar olmak, düşmanlara Allah için buğz etmektir.



Allah'a yakınlık; Lailaheillallah'ın hayatın her alanında tatbiki ile müminin kalbinin yegâne Mabud'unun, Mahbub'unun ve Matlub'unun Allah *subhanehu ve teala* olmasıyla gerçekleşir.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık; kalbin her halükarda arşa bağlı olmasıdır.

Allah'a yakın olmak, peygamberlerin, sıddıkların, şehidlerin ve salihlerin yolunda yürürken bela ve musibetler sağanağına tutulmuş olup kalbi eriyecek noktaya geldiği hâlde yüce Allah'a tevekkül ile tüm bunların ardında güven ve mutluluk olduğunu bilerek hüznün son deminin, sevincin ilk menzili olduğuna müdrik olmaktır.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakın olmak, O'nun emrettiği safta ve mekanlarda bulunmak ve nehyettiği yerlerden ve hâllerden uzak durmaktır.

Allah'a yakın olmak, tamah edilecek dünyevî şeylerden yüz çevirmek, fakat başkalarını dehşete düşürebilecek uhrevî kazancı olan şeylere yönelip ona talip olmaktır.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, kendisinden dolayı azaba çekileceğinden korktuğu şeyleri terk etmektir.

Allah'a yakınlık, Allah'ı sevdiğini iddia ettiği hâlde demokratik ameller işlemekle, Haçlı, Rafızî ve Zerdüşt kafirlerle aynı safta bulunmakla ve kendileri ile İslam dışındaki her türlü cahiliye bağlarının duygusal baskısıyla muamele etmekle asla gerçekleşmez.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakın olmak, hevasına uygun da olsa, muhalif de olsa hakka tabi olmaktır.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, O'na sevgi ve tevekkül ile kalbin sükun ve itminan bulmasıdır.



Allah'a yakınlık, nev-î cemadat kalabalıklar içerisinde yalnızlığı duyumsamak, yalnızken de kendisini adeta arzın merkeziymiş gibi büyük bir mesuliyet şuuruyla sa'ye sarılıp hikmete ram olmaktır.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlaşmaya çalışan kul, çok iyi bilir ki hesap günü yakındır. Hesabın yakın olduğunu bilen kimse ise tul-î emel[1] sahibi olmaz.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, mümin kimsenin bedeni esir alınmış olsa bile kalbinin ve ruhunun hür ve mutmain olmasıdır.

Allah'a yakın olmak, tevhidin hakikatleri hakkında bildiklerini, toplum içerisinde gördüklerine tercih edip terk etmemektir.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, Kitabullah'ı tilavet etmek ve ayetleri üzerinde tezekkür ve tefekkürde bulunmaktır.

Allah'a yakınlık, takdir olunan hükümlerin icrası altında kalbin sükun bulduğu rıza hali ile sabrın ve şükrün tam olarak bulunmasıdır.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, Allah'ın sırlarından bir sır olan ihlasın mümin kalbe emanet edilmesidir.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, hoşlanılmayan bir şeyle karşılaşıldığında yakin içinde Allah'a şükürle amel etmeye devam etmektir.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, Allah'ın rızasının ve emirlerinin zıddından olabildiğince uzak durmaktır.

Allah'a yakın olmak, her an Allah'ın huzurunda bulunduğunun idrakinde olarak, zaman zaman meleklerin dahi gıpta edip imrendiği bir hayat yaşayabiliyor olmaktır.

Allah'a yakın olmak, aldanış yurdu dünyadan uzak duruş ve gerçek yaşayışın olduğu ebedi ahiret yurduna yöneliştir.

Allah'a yakın olmak, hayırlarda öncü olarak marufu iletmeye ve şerden sakındırmaya gayret etmektir.

Allah'a *subhanehu ve teala* yakınlık, Allah'ın rahmet ve nimetine tamah etmek, ihtiyaçlarının giderilmesi ve sıkıntılarının def edilmesine olan ümidi artıp kuvvetlenmesiyle ortaya çıkar.

Allah'a yakın olmak, Allah yolunda şirk ve şer çetelerine karşı kasırga gibi eserek yüreklerini korku ve dehşetle doldurup boyunlarına çarpmak üzere cihad etmektir.

Allah'a yakın olmak, mümin kulun Rabbine döneceği şuuruyla yapmakta olduğu (hayırlı) işleri (dahi) kalbi çarparak yapmasıdır.

Allah *subhanehu ve teala*; adaleti, huzuru ve refahı yakin üzere kendisine yakın olunmasında kılmıştır. Kader, korku, kaos ve mahrumiyeti de şüpheler ve Allah'a yakınlıktan uzak olmakta kılmıştır.

Allah *subhanehu ve teala* seni de beni de yakin üzere olup O'na yakın olanlardan kılsın...

Âmin.

1. *Uzun emel*



Murabıtlar Devleti

Murabıtlar, ilim ehlinin kurmuş olduğu bir devlet olarak ortaya çıkmıştır ve sonrasında gelen emirlerin de ulemaya danışmadan bir hüküm vermemeleri Murabıtlar'da bir ayrıcalık olarak ortaya çıkmaktadır.

Bu sayımızda Murabıtlar Devleti'nden çıkarabileceğimiz dersleri sırasıyla yazmaya çalıştık.

1) Murabıtlar, ilim ehlinin kurmuş olduğu bir devlet olarak ortaya çıkmıştır ve sonrasında gelen emirlerin de ulemaya danışmadan bir hüküm vermemeleri Murabıtlar'da bir ayrıcalık olarak ortaya çıkmaktadır. Burada yeri gelmişken iki konuyada değinmek isteriz;

a) İslami bir yapıda ilmi oluşumun önemi
Sami Ureydin'in *'İlim Cihad Ayrılmazlığı'* makalesinde;

'Bizler kitaba ancak ilim yoluyla ulaşabiliriz. Kitap yol gösterir, idare eder, doğrultur ve önderlik eder. Kitap hidayet yoludur. İlim; şeriate ve kitaba ulaştıran kapıdır.

Cihad; yeryüzünde bütün fesat çıkaranları, dine ve ehline düşmanlık edinmeyi âdet edinmiş mücrimleri engelleyen güvenilir bir muhafızdır. Kişiyi kitapta yer alan bütün cezalardan çekip alır. Böyle olunca din ikame edilinceye kadar ilim ile cihadın arasında herhangi bir ayrışma olmaz. Birbirinin ilişkisi kesilmez.' diyerek bu konuya değinmiştir.

İbni Kayyım *rahimehullah* da bu konuda en mükemmel sözü söylemiştir: *'İslam dini doğru yolu gösteren kitap ile ayakta kalır. Keskin kılıç ise onu icra eder.'* Allah'ın dini ne ile ayakta kalır? Doğru yolu gösteren kitabın şeriatı ile ayakta kalır. Ancak onun icraatlarını yerine getirecek, hükümlerini uygulayacak, her yere yayılmasını sağlayacak ve onu koruyacak şey nedir, derseniz, o da keskin kılıçtır.

İlim ve cihad ayrılmazlığı hakkında İbn Teymiyye *rahimehullah* şöyle demiştir; *'Dinin ayakta durması yol gösteren kitap ve onu destekleyen kılıçla olur.'*

İşte bütün bunlardan dolayı ne zaman ilim ile cihad bir araya gelmiş ise orada izzet ve temkin yeşermiştir. İslam ümmetinin tarihine bir bakın! Hangi dönem olursa olsun ilim ve cihad bir araya geldiğinde izzet ve temkin meydana gelmiştir. Ancak zillet ve değersizlik olduğu zaman bu ikisi ayrılmıştır. Zillet ve değersizlik de birbirine yakın olup ayrılmazlar.

Her ne azap olursa olsun ve her ne zelillik olursa olsun bilin ki; bunlar şeriatın tatbikinde veya şeriatı koruyacak kuvvette sadır olan ihlallerden dolayı gerçekleşmektedir. Ümmette, cihad sahalarında ve bütün mekanlarda karşılaştığımız problemler her ne olursa olsun bilin ki; bu problemlerin kaynağı ya şeriatı tatbik etmedeki ihlal veya şeriatı koruyacak kuvvette gösterilen ihlal ya da ifrat ve tefrit noktasındaki ihlaldir. Fitnelerden, sapıklıklardan zillet ve aşağılık olmaktan sakınmak için bunlar gerekmektedir. Kitap ve kuvvet ile beraber ilim gereklidir.[1]

Her ne azap olursa olsun ve her ne zelillik olursa olsun bilin ki; bunlar şeriatin tatbikinde veya şeriati koruyacak kuvvette sadır olan ihlallerden dolayı gerçekleşmektedir.

b) İslami bir oluşumda ilimsiz yaklaşımların zararları

Ebu Hanzala Hocamız'ın (Allah *subhanehu ve teala* O'nu korusun) *'Ruveybida Konuşacaktır'* adlı makalesinde bu zararlardan bahsedilmektedir.

Tevhid ve Sünnet'in hakim olduğu toplumlarda her şey Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kitapla beraber indirdiği ölçülere tabidir. Maddi ve manevî tüm değerler, vahiy menşelidir.

"...İnsanların adaleti yerine getirmeleri için beraberlerinde kitabı ve mizanı indirdik. Biz demiri de indirdik ki onda büyük bir kuvvet ve insanlar için faydalar vardır." [2]

Bir toplumun ölçülerini bozması, yerin ve göğün fesada uğraması, açlık ve korkunun hakim olması anlamına gelir. Çünkü ölçülerin bozulması insanların hevalarına göre ölçüler belirlemesidir ki; Allah *subhanehu ve teâlâ* bu durumu kitabında şöyle izah eder:

"...Eğer hak onların hevalarına uyacak olsa idi elbette gökler ve yer ve onlarda olanlar fesada uğramış olurdu..." [3]

İslami çalışmada birey olanın vazifesi, haram olmadığı müddetçe dinlemek ve itaat etmek, kendisine verilen görevleri ihsan üzere yerine getirmektir. Kişi vazifesini unutup dinlemek yerine eleştirmeye, itaat yerine karşı çıkmaya, ihsan üzere iş yapmak yerine yarım yamalak iş yapmaya başlarsa, Ruveybida olmuş olur.

Kendi hayatlarını idame ettirmekten aciz, çoluk çocuklarına hükmedemeyen idarecilerin, toplumun başına geçmesiyle sosyal ve ekonomik sıkıntılara ve adaletsizliklere muhatap oluyoruz. Çünkü bu insanlar, İslami ölçüye göre Ruveybidadır. İslam toplumunda yönetilen olarak dahi durma hakkı olmayanların, Müslümanlara yönetici olması düşünülemez.

Müslümanların kendi aralarındaki ilişkileri de bu esasa tabidir. Müslümanlar adına konuşacak olanlar; alimler, emirliği hak eden yöneticiler ve hikmet erbabıdır. Gerek İslam cemaatinin iç meselelerinde, gerek dışa bakan yönünde Allah'ın, Rasûlü'nün veya Müslümanların kendine konuşma yetkisi vermediği insanların konuşması, Ruveybida olanların öne çıkması anlamına gelir.[4]

2) Murabıtlar, hem devleti kurmadan önce hem de sonrasında hep merhale merhale kat edilen bir yol benimsemişlerdir. Burdan çıkaracağımız ders şu olmalıdır: Merhalecilikten kasıt; pasiflik değil hikmet, yani her şeyi yerli yerinde yapmaktır. Konuyla alakalı Ebu Hanzala Hocamız'ın *'Davet Fıkhı'* dersinde hikmet konusundan bahsetmek fayda verecektir.

1. *Bu Şeyh'in (Sami Ureyd'in) durduğu yer her ne kadar yanlışsa da söyledikleri doğrudur.*
2. *57/Hadid, 25*
3. *23/Mü'minun, 71*
4. *Bknz: Tevhid Dergisi 15. Sayı*



Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* daveti merhale merhale yapmıştır. 13 yıl boyunca cihaddan bahsetmemiştir ve insanlara af, sabır, sebat ile telkinde bulunmuştur. Günümüzde ise kişi tevhidini tam öğrenmemiş, nefsini terbiye etmemiş, *'mücahidlik ile piskopatlığı'* birbirine karıştırmış, hiçbir merhaleyi tamamlamadan basamak atlatmış ve kötü sonuçlar ortaya çıkmıştır. İbni Kayyım *rahimehullah* *'Hikmet'*i şöyle açıklar: *'Yapılması gerekenin, yapılması gereken şekilde ve zamanında yapmak hikmettir.'* Örneğin; birine tebliğ edeceğimiz zaman ilk bahsedeceğimiz konu tevhid olmalıdır. Çünkü peygamberlerin hepsi hikmet gereği önce tevhidden başlamışlardır. Hikmet, davetteki merhaleleri peygamberlerin uyguladığı gibi aşmaktır.

3) Abdullah bin Yasin cemaatini oluştururken ehil adam yetiştirir, uymayanları ise gönderirdi. İslam'ın belirlediği ölçülere uygun olmayan kişileri, yeni kurmuş olduğu cemaatten uzaklaştırma konusunda hiçbir tereddüt duymaz, bunu yaparken de hayâ edilmesi ya da utanılması gereken bir konu olarak görmezdi. O, Peygamber'in şu hadisini uygular gibiydi; *"İlmi şayet hat etmeyen birisine verirsen, bu, domuzun boynuna gerdanlık takmak gibidir."* İşte bu da dinde bilinmesi gereken önemli bir kaidedir. Bunun içindir ki, Abdullah bin Yasin ölçülere, kural ve kaidelere uymayan birini kendinden ve cemaatinden uzaklaştırırdı.

4) Abdullah bin Yasin'in bizzat kendisinin yetiştirdiği insanlarla, ölümünden sonra yetişen insanların arasındaki fark da bizim için çıkarılması gereken önemli bir derstir. İlkler yetiştirildiği ilkelere bağlı kaldıkları için Allah *subhanehu ve teâlâ* onları çok bereketli topraklara vâris kıldı. Sonrakiler ise güce, kuvvete, asalete, zevk ve sefaya daldıkları için hem kendileri hem de devletleri yok olup gitti.

5) Bir hareket içerisinde insan iki şekilde pişer; Kevnî imtahanlar[5] ve yapının insanı olgunlaştırması.[6] Buna Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* hayatıdan şöyle bir örnek verebiliriz; Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Abdullah bin Cahş'ı *radıyallahu anh* bir sefere gönderiyor ve ona bir mektup veriyor. *"...Onu şimdi açma, bir müddet ilerledikten sonra aç ve oku!..."* diyor. Burada itaat, gizlilik ve sırrın açığa çıkmaması konusunda bir sınama vardır.

6) Abdullah bin Yasin bir yere emir atanacaksa muhakkak surette kendi yetiştirdiği adamlardan seçerdi ki bu da sünnete uygun olandır, tıpkı Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem*, Ebubekir ve Ömer'i *radıyallahu anhuma*, öne çıkardğı gibi.

7) Abdullah bin Yasin'in kurmuş olduğu bu hareket iki yıl gibi kısa bir zamanda sayıları iki bini bulan bir kitleye ulaşmıştır. Zaman zaman bunları idare etmede bir hayli zorlanıyordu. Bu; 100 kg. bir ağırlğı kaldıracak kapasitesi olan kasaya 500 kg. doldurmak gibi bir şeydi. İki yılda kurulan bu devlet , ancak yirmi beş yıl ayakta durabildi.

8) Allah *subhanehu ve teâlâ* her yüzyılda bir bir müceddid gönderir. Bu her topluma nasip olmaz. İnsan ya lokomotiftir ya da vagondur. Bu, Hicri 500'lü yıllarda Murabıtlar Devleti'ne nasip oldu denilebilir.

Yusuf bin Taşfin döneminden ise şu dersleri çıkartabiliriz:

9) Yusuf bin Taşfin verdiği sözlere bağlılığı ve yaptığı anlaşmalara uymasıyla tanınırdı. Dünyalık hırslardan son derece uzaktı.

---

5. *Hicret, zindan ve zulüm görmek gibi... İslami hareketin buna yapacağı bir şey yoktur.*
6. *İtaat, fedakarlık ve ciddiyet gibi ahlaklarını sınamak, hem de varsa eksikleri gidermek amaçlı bir takım sorumluluklar yüklemek.*

10) Hem Yusuf bin Taşfin hem de Ali bin Yusuf'un son dönemlerine kadar ulemanın Murabıtlar üzerinde etkisi görülmektedir.

11) Yusuf bin Taşfin döneminde Murabıtlar Devleti bütün kurum ve kuruluşlarda, artık oturmuş bir devlet görünümünde idi. Özellikle de istihbarat alanı iyice oturmuştu. Öyle ki kendisine gelen istihbari bilgiler neticesinde Fas şehrini savaşmaksızın fethetmeyi başardı. Çünkü aslolan mücahidlerin can güvenliğini sağlamaktır. Bir hadiste; *"Allah subhanehu ve teâlâ bir müslümanın öldürülmesinden ise Kabe'nin yıkılmasını tercih eder."* buyrulmaktadır.

12) Murabıtlar Devleti'nin son dönemi hariç alimler davet sahasında önde oldukları gibi savaş meydanlarında da öndelerdi. Mücahidlere hep cesaret ve sebat telkin ederlerdi.

13) Murabıtlar fethettikleri yerlerde Allah'ın subhanehu ve teâlâ hükümlerini hemen tatbik ederlerdi, tabi öncelikle kendileri bunlara uyarlardı.

Yenilginin büyük bir ihtimal olduğu savaşlarda ısrar etmek, büyük zararlara yol açar. Bazen geri çekilmek de bir zaferdir. Aynen Halit bin Velid'in orduyu geri çekip Medine'ye dönmesi gibi. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Halid bin Velid'in bu kararına fetih demiştir.

14) Tarihin her safhasında olduğu gibi, Endülüs beyliklerinden bazıları da koltukları ellerinden gitme korkusu ile Hiristiyanlarla bir olup müslümanlara karşı cephe almışlardır. El-Mutemid bin Abbad bunlardan biridir. O ki, İspanya'nın çeyrek asırlık geleceğine yön vermiş, adanın güneyine hükmetmiş, çok şa'şâlı bir hayat sürmüştür. Hükümdarlığından şöyle bir hatıra anlatılır. Kızları dışarda dolaşmak istediğinde ayakları tozlanmasın diye dolaştıkları yerlere halılar serer öyle gezerlerdi. Ne yazık ki bu şımarıklık Yusuf bin Taşfin'in onun bölgesini fethetmesiyle son bulur ve İbni Abbad ve ailesi esir alınıp Merakeş'e sürülür. İbni Abbad zindana atılır. Bir gün kızları perişan bir hâlde babalarını ziyarete gelirler. Üstleri yırtık pırtıktır ve ayakkabıları dahi yoktur. Ne de garip bir dünya, ayakları tozlanmasın diye yerlere halılar serilen kızların, ayaklarına giyebilecekleri ayakkabıları bile yoktur. İki farklı durum, zenginliğin zirvesi ve fakirliğin zilleti. İşte bu, Allah'ın günleri evirip çevirmesidir.

Konuyla alakalı Ebu Hanzala Hocamız'ın Esmai Hüsna derslerinde El-Melik ismi celiline değinmekte fayda vardır.

"Ey Mülkün sahibi olan Allah'ım! Sen Mülkü dilediğine verirsin..." [7]

Yani yeryüzünde ne kadar zengin varsa Allah'ın subhanehu ve teâlâ El Melik isminin yansımasıdır. Çünkü Allah subhanehu ve teâlâ yanındaki mülkü dilediğine verir. Ayetin devamında *"ve sen istediğinden mülkü çekip alırsın."* yani bir insan ister zengin olsun, ister zenginliğinden sonra fakir olsun, ister rızkı ta başından daraltsın fark etmez.

"Sen dilediğini izzetli kılarsın."

İnsanların çoğu izzetin mülk ile olacağını zannederler. Yani Allah subhanehu ve teâlâ kime mülk vermiş ise onu aziz kılmış, kimden de almış ise onu zelil kılmıştır. Allah bu ayette bu anlayışı yerle bir ediyor ve mülkü vermeyi ayrı, izzeti ise ayrı zikrediyor. İzzetin mülkle hiçbir alakası yoktur. Allah dilediğini malla, ilimle, hâya ve güzel ahlakla ya da takva ile izzetli kılar. O'nun izzetli kılmasının yolu çoktur, çünkü O, El Azizdir.

"Ve sen dilediğini de zelil kılarsın"

İster başından zelil olsun, ister Allah ona önce izzeti, sonra da zilleti tattırsın hiç fark etmez. Çünkü her şey Allah'ın subhanehu ve teâlâ mülküdür ve ayetin devamında *"Hayrın hepsi senin elindedir"* diyor Rabbimiz. Yani kulun hayatına taalluk eden ne kadar hayır varsa ister maddi ister manevî hiç fark etmez bu, Allah'ın subhanehu ve teâlâ El-Melik isminin yeryüzüne tecelli etmesidir.

15) Yusuf bin Taşfin ikinci defa Endülüs'e çağrıldığında yine bu çağrıya müspet cevap verip yardıma gelmiştir ve Hristiyanları büyük bir kuşatma altına almıştır. Lakin beyliklerin birbirlerine ihanet etmesi sonucunda hemen kuşatmayı durdurmuştur ve geri çekilmiştitir. Çünkü yenilginin büyük bir ihtimal olduğu savaşlarda ısrar etmek, büyük zararlara yol açar. Bazen geri çekilmek de bir zaferdir. Aynen Halid bin Velid'in

7. 3/Al'i-İmran, 26

radıyallahu anh orduyu geri çekip Medine'ye dönmesi gibi. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Halid b. Velid'in bu kararına fetih demiştir.

16) Yusuf bin Taşfin İslam tarihinde yapılan yanlışların en büyüğünü yapmıştır. O da şudur: Halifeliği saltanata dönüştürmek. Kedinden sonra oğlu Ali bin Taşfin'i saltanata getirmiş, böylece Murabıtlar'da babadan oğula geçen bir saltanat dönemi başlamıştır. Ali bin Taşfin de oğlu Taşfin b. Ali'yi saltanata getirir, artık bu dönemler Murabıtlar'ın sonu olmuştur. Çünkü emanetler ehil olmayana verildiği takdirde ya ekin ya da nesil yok olur.

17) Ali bin Yusuf iki defa Muvahhidler'in kurucusu olan İbni Tümert ve adamlarını bitirme imkanına sahip olmasına rağmen bu fırsatları değerlediremedi, bu tehlikenin büyüklüğünü fehmedemedi. Babasındaki keskin bakışlılık vasfı kendisinde yoktu diyebiliriz.

18) Murabıtlar döneminde çok iyi alimler yetişmiştir. Bunların önde gelenleri Ebubekir İbnu'l Arabi, Kadı İyaz, Abdullah bin Ali Er-Ruşadi, Ahmet El-Ceyyani, İbni Rüşd'dür.

Belki de Murabıtlar hakkında merak edilen en önemli soru şudur: Murabıtlar devleti sofi akidesine sahip bir devlet miydi? Ali b. Yusuf, kendi döneminde Kelam ve Felsefe'yi yasaklamış başta İmam Gazali'nin İhyâ-u Ulûm'id Dîn'i olmak üzere daha birçok kitabı yaktırmıştır.

Hem elimizdeki bu delil, hem de Murabıtlar içinde yetişen alimleri yan yana getirdiğimizde Murabıtlar'ın sofi bir akideye değil de selef akidesi ve menhecine sahip olduğu rivayeti daha sahih görünüyor. Allah *subhanehu ve teâlâ* en doğrusunu bilir.

19) Murabıtlar birçok yerde Muvahhidler'e yenilip bölgelerini onlara terk erttiklerinde halk, Kadı İyaz'a: *'Bu durumda biz ne yapmalıyız?'* diye şikayete gelirlerdi. Kadı İyaz hem kendi hem de halkı adına kendini Mehdi ilan eden bu sapık Muvahhidlere katılmamak için çok direndi ama bir çıkış yolu da bulamıyordu. Sonuçta daha fazla Müslüman kanı dökülmesin diye Muvahhiddler'e boyun eğmek zorunda kaldı.

20) Murabıtlar devletinden çıkaracağımız derslerden biri de bu devletin yıkılma sebeplerini bilmemiz olacaktır. Bu sebepleri maddeler hâlinde şöyle sırayabiliriz:



- Babadan oğula geçen saltanat geleneği
- Abdullah b. Yasin'in terbiye ve eğitiminden geçen alim ve mücahidlerin ya şehid olmaları ya da vakti gelip ölmeleri ve ehil kişilerin yetiştirilememesi
- Ehil olmayan kadı, emir ve komutanların sorumluluk almaları
- Son dönemlerde alimler, emirler ve komutanların mal, mülk, zevk ve sefa peşine düşmeleri, kendileri ile beraber halkı da ifsada uğratmaları
- Menhecinde cihad olan bu toplumun cihadı terk etmeleri
- Toplumun büyük günahları açıktan işlemeleri
- Yöneticilerin halka zulmetmeleri
- En önemlisi; Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bu topluluktan yardımını çekmesi

mahi@tevhiddergisi.com

Mahi

En Acı Günler

Yakınlarımız kafir de olsalar Allah'ın dini ile savaşmıyorlarsa onlarla iyi ilişkiler içinde olmamızda bir sakınca yoktur. Peygamberimiz, müşrik olmasına rağmen amcasına çok iyi davranmış, ona her fırsatta İslam'ı anlatmayı da ihmal etmemiştir.

Rafi ve arkadaşları eski neşelerine kavuşmuşlardı ama son günlerde yaşananlar her birinde geçmişe dair büyük bir merak uyandırmıştı. Rafi arkadaşlarına boykot yıllarıyla alakalı duyduklarını anlatmıştı. Her biri kulaklarına inanamamış, müşriklerin bu kadar acımasız olabileceklerini hayal dahi etmemişlerdi. Artık tüm vakit namazlarını Mescid-i Nebevi'de kılıyorlardı. Bunun sebebi Mekke'de Müslüman olan sahabilerle yakın temas içinde olmaktı. Onlarla aynı safta namaz kılıp, tespih ve duanın hemen ardından geçmişle alakalı hadiseleri soruyorlardı. Bazen saatlerce şaşkınlıktan ağızları açık vaziyette, çıt çıkarmadan anlatılanları dinliyorlardı.

Günlerden Cuma idi. Cuma namazı kılınmış, herkes gibi ufaklıklar da Rasûl'ün hutbesini pür dikkat dinlemişti. Cemaat mescitten yavaş yavaş çıkıyordu ki Bilal bin Rabah'ın bir direğin dibinde ayaklarını uzatarak oturduğunu gördüler. Tam zamanıydı. Hemen yanında durdular.

— Selamun aleykum Bilal amca.

— Aleykum selam çocuklar. Hayrola. Sizi mescide bağlayan şey de ne ? Neden dışarı çıkıp oyun oynamıyorsunuz?

Hubeyb kimseye fırsat vermeden hemen lafa atlamıştı:

— Biz bir araştırma yapıyoruz.

— Ne araştırması bu? Merak ettim doğrusu.

Rafi ve Salim bön bön Hubeyb'e bakıyordu. Acaba ne söyleyecek, nasıl bir manevra yapacaktı?

— Tarih araştırması Bilal amca. Geçmişte neler yaşanmış merak ediyoruz. Bu nedenle de en hayırlı arkadaşlara anılarını anlattırıyoruz.

— En son ne dinlediniz?

— Boykot yıllarını.

— Tamam, yarın sabah namazından sonra burada buluşalım. Ama sizi biraz üzeceğim.

— Yine mi hüzün?

Malesef, demekle yetindi Bilal ve uzandığı yerden kalktı, selam vererek uzaklaştı.

Medine'nin hareketli sokaklarına çıktı çocuklar. Akşama kadar oyun oynadılar. Tabi vakit namazlarını kaçırmadılar. Akşam namazının ardından evlerine çekildi her biri. Rafi yatsı için mescide gitmedi, biraz ateşi vardı. Annesi birkaç otu karıştırarak içirdi ve derin bir uykuya daldı. Zaten bu otların rahatlatıcı etkisi olmasaydı uyuması mümkün değildi. Her zamanki gibi yarın Bilal bin Rabah'tan neler duyacağı konusunda hayal kuracaktı. Neyse ki tatlı bir uyku ona engel oldu. Bu sayede iyice dinlenmişti. Vücudundaki kırgınlık gitmiş, canlanmıştı. Sabah namazı için abdest aldı. İki rekat sünnet namazı kılmıştı. Annesi onu izliyordu. Tekbir almasıyla selam vermesi bir olmuştu.

— Hayırdır evlat, bu ne acele? Namaz mı kıldın, tavuklar gibi yem mi topladın belli değil.

— Anne acelem var. Namaza yetişeceğim.

— Sakin ol oğlum. Namaza giderken ağır hareket etmelisin. Peygamberimiz öyle öğretiyor.

— Tamam anne… Ben çıktım.

— Babanı beklemeyecek misin?

— Görüşürüz anneeee…

Koşarak evden çıktı Rafi…Anlatılacakları çok merak ediyordu doğrusu. Peygamberin eşliğinde sabah namazını kıldılar. Herkes bir köşeye çekilmiş sabah zikirlerini yapıyordu. Üç arkadaş bir yandan elleriyle tesbih çekiyor, bir yandan da fıldır fıldır gözlerle Bilal'i arıyorlardı. Nihayet onu dün uzandığı direğin altında görmüştü Salim.

— Haydi avımızı buldum arkadaşlar, direğin dibinde, dedi.

Hep berber Bilal'e doğru yöneldiler. Bilal çocukları güler yüzle karşıladı. Yer verdi ve başladı anlatmaya:

— Boykot yıllarının hemen ardından çok geçmedi ki canımız Peygamberimiz 'in amcası Ebu Talip hastalandı. Peygamberimiz bu duruma çok üzülmüştü. Çünkü amcası İslam davetinin ilk gününden beri onu korumuş, ona yardımcı olmuştu. Müşriklere karşı en büyük desteği amcasından görmüştü. Şimdi ise o çok hastaydı.



Peygamberimiz'i üzen bir başka durum ise tüm ısrarlarına rağmen amcası iman etmemişti. Sanki etmeye de pek niyetli değildi. Onu imandan alıkoyan şey kınanma duygusuydu. *'Ebu Talib yeğeninin dinine girmiş, atalarının dinini terk etmiş.'* dedirtmek istemiyordu.

Mekkeli müşrikler Ebu Talib'in vefat edeceğini anlayınca yanına gittiler. Peygamberimiz'le kendi aralarında anlaşma sağlamasını istediler. Ancak Peygamberimiz, Allah'a iman etmedikçe onlarla anlaşmayacağını söyledi. Çok geçmedi ki amca Ebu Talib vefat etti. Peygamberimiz onun vefatına çok ama çok üzülmüştü. Düşünsenize çocuklar insanların çoğuna rahmet kapılarının açılmasına vesile olmuştu Peygamberimiz. Ama çok sevdiği amcası kafir olarak ölmüştü. Bu Nebi'ye çok acı vermişti. Hem biliyorsunuz Peygamberimiz'in babası daha o doğmadan vefat etmiş, altı yaşındayken de annesini kaybetmiş, dedesi ile yaşamıştı. İki yıl sonra o da ölünce amcasına teslim etmişlerdi küçük Muhammed'i. Sekiz yaşından bu zamana kadar hep onun yanındaydı. Bu yüzden de amcasının vefatı Nebi'yi sarstı.

Aslında Allah, Peygamberimiz ve amcası arasındaki bağ ile bize şunu öğretmişti: Yakınlarımız kafir de olsalar Allah'ın dini ile savaşmıyorlarsa onlarla iyi ilişkiler içinde olmamızda bir sakınca yoktur. Peygamberimiz, müşrik olmasına rağmen amcasına çok iyi davranmış, ona her fırsatta İslam'ı anlatmayı da ihmal etmemiştir.

Tam bu sırada Rasûlümüz'ün sevgili eşi Hatice



de hastalandı. Peygamberimiz o zamana kadar tek eşliydi. Hatice'yle çok genç yaşta evlenmişti. Onu çok seviyordu. Sevgisinin en temel sebebi de Hatice annemizin ilk iman eden kişi olmasıydı. Nebi hep şöyle söylerdi bize:

"İnsanlar beni inkar ettiğinde, o bana iman etti. İnsanlar beni yalanladığında, o beni tasdik etti. İnsanlar beni engellediklerinde, o beni malına ortak etti. Yüce Allah onun çocuklarıyla beni rızıklandırdı."

Ve biliyor musunuz çocuklar, bir gün Cebrail gelmiş ve Peygamberimiz'e;

"Ey Allah'ın elçisi! Hatice'ye söyle Rabbin sana selam etti. Sana cennette içinde hiçbir gürültünün ve yorgunluğun olmadığı bir köşk hazırladı." demiş.

— Subhanallah… Bilal amca, bunu hayal etmek bile zor…Allah sana en büyük meleği ile selam yollayacak, dedi Rafi.

— Ve sana mükemmel bir köşk hazırlayacak, diye ekledi Salim.

— Evet çocuklar. Hatice annemiz iyi bir Müslümandı. Zengin bir kadındı ve tüm malını Rasûl'ün davası uğruna harcadı. Allah katında bu kadar değerli olan bir kadın, Peygamberimiz'in yanında da çok değerliydi tabi. O hastalanınca Rasûl'ün hüznü arttı. Çünkü bu hastalık ağırdı ve Hatice annemizin zayıf bedeni daha fazla dayanamadı, vefat etti.

— Peygamberimiz yalnız kaldı yani.

— Hep erkekler ölüyor, kadınlar yalnız kalıyordu. Buna alışmıştık da… Kadının ölmesi ve Peygamberimiz'in yalnız kalması gerçekten zor olsa gerek değil mi Bilal amca?

— Bilal amca, Müslümanlar hep acı çekiyor. Ya kafirlerden eziyet görüyor ya sevdiklerini kaybediyor … Bu nasıl bir imtihan?

— Bakın çocuklar. Medine çarşısına gittiğinizde iyi bir elbiseyi almak için en az ne kadar para harcarsınız?

— İyi bir elbise en az 60 dirhemdir.

— Bence yüz…

— Bahreyn malı bir elbise Medine çarşısında en az yüz dirhemdir. Doğru. Basit bir dünyalığı almak için bu kadar çok para ödüyoruz, cennet gibi paha biçilmez bir nimet için daha çok bedel ödemeliyiz değil mi?

— Yani cennet pahalı… Sıkıntılar da cenneti satın almak için ödediğimiz bedel öyle mi?

— Evet öyle. Hiçbir değerli eşya ucuz değil ki cennet ucuz olsun…

— Haydi, benim şimdi gitmem lazım küçük tarihçiler. Size bir tavsiyede bulunayım, Zeyd'i bulun. Zeyd bin Harise. Ona Rasûl'ün Taif seferini sorun. Çünkü o, seferde Nebi'nin yanındaydı.

Bilal son cümlesini de tamamlayıp selam vererek ayrıldı mescitten. Anlatılanlar onları üzmüştü ama Bilal'in son cümlesi ile kendilerine gelmişlerdi. Çünkü Taif seferini birinci ağızdan dinleyebileceklerdi. Şimdi Zeyd'i aramaya başlamalıydılar.

Çocukluk Dönemi Aşı ve Hastalıkları

Dünya Sağlık Örgütünün neredeyse her yıl milyon dolar değerinde aşıları Afrika, Hindistan gibi ülkelerdeki çocuklara insanlığın salahiyeti(!) adına ulaştırıldığını görebiliyoruz. Ama Afrika'da 300 milyondan fazla insanın en temel ihtiyacı olan içme suyuna yönelik; su havzaları açma veya su problemini bir şekilde gidermeye dönük bir girişimde bulunduğunu görmedik.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Allah *subhanehu ve teala*, peygamberlerin sonuncusu olan Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem*, bütün Nebilere ve Rasûllere salât eylesin.

Amerika Birleşik Devletleri, Hastalıkları Kontrol Merkezi'nin (CDC); dünyanın salahiyetini(!) sağlamak adına 20. yüzyılın en önemli *'sağlık zaferi'* olarak tanımladığı; yazı serimizin de konusu olan çocukluk dönemi aşıları, ayrıca diğer bakteri, virüs, parazit, mantar, yetişkin hastalıkları ve kanser aşıları gibi onlarca aşı mevcuttur.

Aşı firmaları ve bunu uygulayan hekimler aşıların oluşturduğu ölüm de dahil olmak üzere hiçbir istenmeyen etkiye karşı hukuki sorumluluk taşımazlar. Bununla beraber tüm bu aşıların daha fazla insana ulaştırılması ve aşılar uygulanırken rahat uygulanabilmesi için farklı alternatifler üzerinde çalışmaktalar. Genetik mühendislerinin çalışmaları sonucu; burun spreyi şeklinde yendiğinde vücutta etkisini gösteren muz ve patatesten aşılar geliştirilmiş[1] ve daha ilginç olanı, uçan aşı adıyla da genetiği üzerinde oynanmış kendileri aşı olmuş olan sivrisinekler üzerinde çalışılıyor.

Gerekli gördükleri durumlarda, geliştirdikleri bu ve benzeri yöntemleri kullanarak aşı yaptırma için insanların rızaları alınmadan, bilgileri dışında, kontrolsüz ve aynı zamanda dozun ayarlanmasının imkansız olduğu bir aşılama yaşanabilir.[2]

Aşı Tespitleri

Normal bir gelişim için hayatlarının ilk iki yılında emzirilmesi gereken bebeklerin savunma sistemleri de aynı paralellikte ve süreçte (ilk iki yılda) tamamlandığı düşünülmektedir. Kendileri

1. *Aşı firması olan Sanofi Pasteur'un; Aşı kitabı*
2. *http://www.turkiyegazetesi.com.tr/Genel/a437235.aspx*

adına sağlık zaferi olan ama insanlık adına tam bir hezimet olan bu aşıların, bebeklerin hayatlarının ilk iki yılına sığdırılmış olması ise düşünülmesi gereken önemli bir husustur.

Savunma sistemi, vücuda dahil olan hastalık etkenlerine veya kendisine yabancı olan herhangi bir maddeye karşı, gücü nisbetinde saldırıya geçer. Henüz yeni doğmuş bebeğin, olgunlaşmamış olan bu sistemi ilk aşıyla ilk darbeyi almış olur. Aşı takvimini takiben, periyodik olarak tekrar tekrar uygulanan ve sürekli farklı ajanlara maruz kalması, bağışıklık sistemini tamamen zayıflatır. Bu da savunma sisteminin olgunlaşmasına, normal gelişim sürecinin tamamlanmasına bir engeldir.

Nisa Suresi 119. ayetinde Allah *subhanehu ve teala*; şeytanın yaratılışa müdahale edip insan fıtratını değiştirmelerini tabiilerine emredeceğini bize bildiriyor.

Aşılarla ilgili ilk yazımızda bağışıklık sistemini anlatırken aşıların aslında hastalığa karşı bağışıklık oluşturmadığını, yani tam bir koruma sağlamadığını ele almıştık. Esasen modern tıpta aşıların koruduğunu söylemelerindeki asıl kasıtları, aşıdan sonra vücutta antikorun oluşmasıdır ve bu durumu da aşının hastalığa karşı aktif bağışıklanmış olması ile denk tutmaktadırlar.

Çocuklarımızın hastalık etkeniyle karşılaşmaması için aldığımız tedbirler ve yoğun dikkatimize rağmen hastalanıyor olmaları elbette ki bizim için Allah'ın subhanehu ve teala takdiridir, her duruma Müslüman şuuruyla bakmak zorunda olduğumuzun bilincinde olmalıyız.

Vücutta antikor oluşumunun tek anlamı vardır, o da bir hastalık etmeniyle karşılaşmış olduğudur.

Doğal yoldan geçirilen hastalıklarda bağışıklık sistemi bütünüyle uyarılır ve ancak bu şekilde vücudun gerçek koruyucu bağışıklığı oluşur, antikor oluşumu ise koruyucu bağışıklığın oluşmasından sonraki sürecin sadece sonuçlarından biridir.

Aşılarla bağışıklık sistemimizin yalnızca bir kısmı uyarılmakta, bu da bağışıklık sisteminin tüm elemanlarının devreye girmediğini ve hâliyle oluşan bu antikorun etkin bir bağışıklık kazandırmadığını görmekteyiz.

Tam aksine aşı olunduğu zaman bağışıklık sistemini zedelemiş, tahrip etmiş oluruz; bu tahribat bazen kendini bir reaksiyon olarak gösterir bazen de hiç göstermez. Çoğunlukla aşılanmayı takiben huzursuzluk, kulak enfeksiyonları, cilt enfeksiyonları, vücut kaslarının gevşek bir hâl alması (flask) ve benzeri rahatsızlıklarla karşılaşılması bundandır. Ve tabii bu hastalık sürecinin her aşamasında kullanılan antibiyotikler bağışıklık sistemini daha da çökertir. Bunu takiben de artık vücut başka hastalıklara karşı kendini savunamaz bir hâle gelir.

Aşılar ve Çelişkiler

Yeni nesillerin daha sağlıklı olması bahanesiyle ve kendilerinin yalnızca ıslah ediciler olduklarının iddiasıyla, dünyanın her yerine aşılar ulaştırılarak ücret dahi talep etmeden bilhassa çocuklara uygulanmaktadır.

Tüm gizleme, örtme, manipüle etmelere rağmen kendi elleriyle yazdıkları yığınca doküman ve belgelerde hakikatte aşıların iddia edildiği gibi olmadığını görebiliyoruz.

Verem aşısı BCG, rutin olarak doğumdan itibaren 2. ayın sonunda tek doz olarak yapılan canlı viral bir aşıdır.

Bugün verem, tüm aşılara rağmen dünyanın bazı bölgeleri için ciddi sorun teşkil etmekte, yılda yaklaşık 8 milyon yeni verem vakası saptanmaktadır.

2005 yılında Afrika'da verem insidansı 100,000 kişide 343 iken, 2005 yılı için Amerika'da verem insidansı 100,000 kişide 5'in altında seyretmiş, 2010 verilerine göre ise Türkiye'de verem insidansı 100.000'de 28'dir. Tüm dünyada hastalığın görüldüğü ortalama yaş aralığı 25-44'tür ve vereme bağlı ölüm hızı ise 2008 yılındaki verilere göre 1 milyon hastada 6 olarak kayıtlara geçmiştir. Çoğu kez hastalığı yeni kapmış kişiler hiçbir belirti vermez; verem mikrobunu kapmış kişilerin ancak %10'u gerçek manada hastalık geçirmektedir.

Toplumda bazı kesimlerin vereme yakalanma riski daha yüksektir, AIDS pozitif veya başka nedenlerle bağışıklık sistemi zayıflamış olanlar, veremli kişilerle yakın temas hâlinde yaşayanlar,

evsizler, gecekondu mahallesi sakinleri, veremin yaygın görüldüğü ülkelerden gelenler, bakım evi sakinleri ve hapishane mahkumları, uyuşturucu şırınga edenler, kronik diyabet veya kanser hastalarıdır. Bunların hepsi göz ardı edilerek hayatlarının ikinci ayında tüm bebeklere uygulanmaktadır.

Dünya Sağlık Örgütü'ne üye ülkelerin 158'inde (%82) bebeklik dönemi BCG aşısı rutin uygulanan ulusal programlarda yer almaktadır. Amerika Birleşik Deletleri, Hollanda, Finlandiya, İsveç, İsviçre, Avusturya, Danimarka, İsrail, İtalya, Japonya, Malta ve diğer bazı ülkeler ile beraber toplam 36 ülkede verem aşısı rutin uygulamadan kaldırılmıştır.

Verem, temizliğin dikkat edilmediği kötü yaşam koşulları, kalabalık haneler ve yetersiz havalandırma gibi nedenlerle ilişkilendirilmektedir. Aktif verem hastası olan kişinin öksürük veya hapşırığı sonucu havaya saçılan su damlacıklarıyla yayılır, ancak bulaşma çoğunlukla hastayla uzun süre vakit geçirildiği takdirde gerçekleşir.

Hastalığın seyrini ve bulaşmaması için gereken temel düzeydeki önlemler bile hiçbir şekilde anlatılmadan, doğrudan aşılar uygulanmaktadır.

Dünya Sağlık Örgütü'nün neredeyse her yıl milyon dolar değerinde aşıları Afrika, Hindistan gibi ülkelerdeki çocuklara insanlığın salahiyeti(!) adına ulaştırıldığını görebiliyoruz. Ama Afrika'da 300 milyondan fazla insanın en temel ihtiyacı olan içme suyuna yönelik; su havzaları açma veya su problemini bir şekilde gidermeye dönük bir girişimde bulunduğunu görmedik.

Hindistan'da hijyenin ne demek olduğunu dahi duymayan ve tuvaletini dışarıda yapan 620 milyon tuvaletsiz kişiye enfeksiyonların bulaşmasını engellemek adına hijyen sorununu çözmeye yönelik bir yaptırım olmadan direkt aşının yapılmaya çalışılması da tam bir ironi...

Aşıların ilk dönemlerinde daha objektif olarak tutulan tutanaklarda, arşivlerde şu tabloları görüyoruz;

- 1930'da Fransa'dan alınan BCG aşısı, Almanya'daki bir klinikte 251 çocuğa uygulanıyor; çocukların büyük bir kısmı ciddi bir şekilde hastalanıyor ve 77'si de ölüyor.[3]



- Dünya Sağlık Örgütü; Güney Hindistan'da verem önleme çalışmaları kapsamında BCG aşıları ile ilgili yaptığı deneyde; Hindistan'ın Madras kentinde 1 aydan küçük bebekler dışında, 364,000'lik nüfusun tamamı verem aşısı BCG ile aşılanıyor. Aynı zamanda, benzer nüfusa sahip bir başka şehir de kontrol grubu olarak kullanılıyor, bunlardan da hiç kimseye BCG aşısı vurulmuyor. Yapılan çalışmadan 11 yıl sonra Dünya Sağlık Örgütü sonuçları şöyle açıklıyor: *'Uygun koşullar altında yürütülmüş olan saha çalışmasında BCG aşısının herhangi bir koruyucu etkisi tespit edilemedi.'* [4]

Bugün; Türkiye, Etiyopya, Hindistan, Pakistan ve Afganistan gibi ülkelerde; ağza damlatılarak, uygulama kolaylığı ve ucuz olması nedeniyle kullanılan OPA aşısı Türkiye'de altıncı ve on sekizinci ayların sonunda uygulanmaktadır, bu aşının bizzat kendisi çocuk felcine yol açtığı ve uzun yıllardır doğal polio virüsüne bağlı bir bildirim olmamasına rağmen uygulandığı için oluşturduğu felç vakaları sebebiyle zararı açıkça faydasından fazla olduğundan 2000'de ABD tarafından kullanımına son verilen[5] OPA aşılarının, bazı bölgelerde çocuklara bağışıklık durumuna bakılmaksızın tekrar tekrar kampanyalarla uygulanması açıklanamayan bir çelişkidir.

Aşılar uygulanmadan önce bu hastalıklara bağlı ölümlerin dünyada ciddi oranlarda olduğunu, aşıların uygulamaya girmeleri sonucu bu hastalıkların görülme ve ölüm oranlarında ciddi bir düşüş gösterdiğini söyleyerek, kendi uydurdukları ve insanların çoğunluğunu da inandırarak

3. *http://www.whale.to/vaccine/buchwald_b2.html kitabın sayfa 53-54'te*
4. *http://cid.oxfordjournals.org/content/31/Supplement_3/S77.full*
5. *Polio Vaccination, http://www.cdc.gov/vaccines/vpd-vac/polio/*



bir takım bilimsel olmayan görüşleri öne sürerler. Hâlbuki aşıların ortaya çıktıkları tarihlerden 15-20 yıl önceki istatistiklere bakıldığında bu hastalıklara bağlı ölümlerin zaten çok ciddi ve hızlı bir seyirle azaldığını görebilmekteyiz.[6]

Bir diğer önemli husus; aşıların içeriğinde bulunan Alüminyumun, insan vücuduna zarar vermeyecek mikrogramlarla ifade edilen, küçük boyutlarda olduğunu söylemelerinin hiçbir bilimsel dayanağı yoktur. Çünkü 2 yaşına kadar onlarca doz aşıya maruz kalan küçük bir bebeğin kanına tüm aşılarda bulunan Alüminyum hesaplandığında çocuklarımızı 5-6 mg. gibi şaşırtıcı derecede yoğun bir metale maruz bırakmış oluruz.

Alüminyum çok küçük miktarlarda bile beyin ve sinir sistemine etki gösteren bir metaldir ve zararları uzun zamandan beri bilinmektedir.[7]

Sonuç olarak;

Tek bir elin kontrolü ile özellikle son yarım asırdır dünyanın her yerinde uygulanmakta olan bu aşılarda, modern tıbbın sahip olduğu bazı dar anlayışlar ile şuan gelinen noktada; yetişkin ve çocuklarda, vücudun hastalığın kendisiyle savaşarak rahat geçirilebilen birtakım hastalıkların yerine muazzam oranlara ulaşan ve aynı zamanda asıl tehlike arzeden kronik, ölümcül ve daha adı dahi konulamayan bir yığın hastalıkları edinmiş bulunuyoruz.

Hastalıklardan korkmayı bırakıp çocuklarımızın bağışıklık sistemini güçlendirmenin yollarını öğrenmeye başlamamız lazım. Bunun için çocuğumuzu iki yıl boyunca anne sütü, saf/temiz su ve organik gıda ile beslemek, sağlıklı büyütebileceğimiz bir yaşam alanı ile huzurlu bir aile ortamını sağlamaya çalışmamız lazım.

"(Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için) Anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler." [8]

Çocuğunuz için yapabileceğiniz en iyi şey budur, bu şekilde desteklenmiş bir çocuk biiznillah karşılaştığı hastalıkları da büyük oranda sorunsuz şekilde atlatacaktır.

Bakteri ve virüslerle sürekli olarak hepimizin temasta olduğunu, ancak bunların nadiren bizi hasta ettiğini hatırlamamız lazım.

Biz zaten güçsüzsek ve bağışıklık sistemi de zayıfsa o zaman bu mikroplar gerçek manada hastalığa yol açacaktır.

Çocuklarımızın hastalık etkeniyle karşılaşmaması için aldığımız tedbirler ve yoğun dikkatimize rağmen hastalanıyor olmaları elbette ki bizim için Allah'ın *subhanehu ve teala* takdiridir, her duruma Müslüman şuuruyla bakmak zorunda olduğumuzun bilincinde olmalıyız.

Hastalığı farkettiğimiz ilk andan itibaren tedavi ve şifa yollarını mubah yollarla aramakla yükümlüyüz.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

6. *http://healthsentinel.com/joomla/index.php?option=com_content&view=article&id=2654:united-states-disease-death-rates&catid=55:united-states-deaths-from-diseases&Itemid=55*

7. *http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/24202577*

8. *2/Bakara, 233*

Ömer Akduman

Cennete Özlem

Cennete özlem duymak; zor zamanlarında davayı omuzlayabilmektir. Cennete özlem duymak; küçük-büyük fark etmez, hayırlarda yarışmaktır. Cennete özlem duymak; her anında din için vereceği bir şeyleri olmaktır.

Her birimiz kendi nefsimizin en iyi gözcüleriyiz. Hangi konuda ilerde veya geride olduğumuzu da en iyi kendimiz biliriz. Sorumluluğumuzun başladığı ilk alan nefsimizdir. O zaman nasihatleri de nefsimiz üzerinden düşünelim ki dar-u selama yol bulabilelim.

Allah *subhanehu ve teala*, insanlığın kaderi olarak cenneti veya cehennemi bir son kılmıştır. Cennetin etrafı bela, imtihan ve fitnelerle çevrilmiş, cehennemin etrafı ise şehvetlerle çevrilmiştir. Bundan dolayı şeytanın insanoğlunun ayağını kaydırması kolaylaşmıştır. O halde her birimizin kendimizi sıklıkla muhasebeye çekmemiz lazım. Cennetin yolu üzere miyim yoksa cehennemin mi?

Cennete olan özlemimiz de aslında bizim hangi çizgi üzere yol izlediğimizi gösterebilir. Peki nedir bizim cennete özlemimiz?

Cennete özlem duymak; sözlerle ispatlanabilecek bir şey değildir.

Cennete özlem duymak; geçimimizi nasıl sağlayacağımızı düşünürken namazımızı tavuğun yemini gagalaması gibi kılmamız mıdır?

Cennete özlem duymak; giysimize, arabamızın modeline, süsüne, evimizin eksiklerine kafamızı takıp onları mı dert edinmemizdir?

Saatimizin kalitesi, arabamızın kalitesi ve evimizin dekoru Firdevs cennetlerine duyduğumuz özlemin dışımıza yansıttığımız halidir galiba..!

Hah! Kuran okumayı terk edip ne dediğini bilmez zevatın bilmem ne habere yazdığı yorumları takip etmek cennet özlemi bu olsa gerek..!

Ya da üç beş arkadaşımızla bir araya gelip kocakarılar gibi onun gıybeti, bunun hatası, şunun yaptığı kardeşliğe uymaz, ben kötülük yapmam ama onlar... Evet onlar... Herhalde cennet özlemi dediniz mi bu âlâsıdır..!



Aslında cennet gibi bahçelerde, yazlıklarda, orada burada eğlenebilmektir cennet özlemi?

Ya da bütün bunlar şeytanın aldatmasıdır.

Cennet özlemi dediniz mi bunu en güzel anlatacak olan bu ümmetin yıldızları olan sahabelerin siretleridir. Onlar cennete en fazla özlem duyan ve bu uğurda en fazla çalışan insanlardır.

Cennete özlem duymak; zor zamanlarında davayı omuzlayabilmektir. Cennete özlem duymak; küçük-büyük fark etmez, hayırlarda yarışmaktır. Cennete özlem duymak; her anında din için vereceği bir şeyleri olmaktır.

Cennete özlem duymak; zindanlarda, esaret altında ve sıkıntılara gark olmuş Müslümanların ensarı olabilmektir.

Cennete özlem duymak; nifak kelimesini duyunca vücuttan terlerin boşalması, titremesidir.

Cennet özlemi; iki kelimeyi bir araya getiremeyen, kapılardan kovulan ve istediğinde verilmeyen Müslümanların ihlaslarıdır.

Cennete özlem duymak; fuhşiyatın her türlüsünün yayıldığı, gözün baktığı her yeri haramların bürüdüğü zamanda *"Allah'a sığınırım!"* diyebilmektir Yusuf *aleyhisselam* misali.

Ya da cennet özlemi; *"Ey Allah'ın Rasûlu! Vallahi sen denize dahi dalsan, biz de seninle beraber dalarız..."* diyebilmektir.

Cennet özlemi; zulüm, imtihan ve baskılara sabredip, gecelerimizi dualarla geçirebilmektir.

Cennet özlemi; zindanlarda ehli küfür gibi kavga etmek değil, Firdevs-i Âlâ'yı hayal etmektir.

Cennet özlemi; davanın izzetini gönderde tutmak için kendine sadece Allah'ı ve Rasûlü'nü bırakabilmektir.

Ama herkes cennete özlem duymaz. Kimi bahtiyarlar vardır ki, özlemleri gerçektir. Cennetler de onları özlemektedir. Ali gibi, Selman gibi, Ammar *radıyallahu anhuma* gibi yiğitler... Ellerinde kılıçları, sırtlarında hayatlarıyla... Cenneti dahi özletmekteler... Vallahi ağlasak halimize azdır.

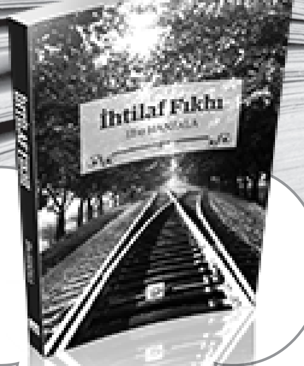
Gece gündüz ağlasak azdır
İmkânımız mı yok onlar gibi mücadeleye
Adanmışlığa ve hizmete...
Yalandır *'yok imkânımız'* dersek
Yalan olur nimetleri inkâr edersek
Ama aramızdaki fark gerçek
Biz cenneti özlediğimizi zannedenler
Onlar gerçekten cenneti özletmişler

Ne buyuruyordu Allah Rasûlü: *"Şüphesiz cennet şu üç kişiye özlem duymaktadır; Ali, Ammar ve Selman..."*

Bu hadisten sonra söze ne hacet...

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

veyselturk@tevhiddergisi.com



İhtilaf Fıkhı

Ebu HANZALA

Kitap: İhtilaf Fıkhı

Yazar: Ebu Hanzala

Yayın Evi: Furkan Basım ve Yayınevi

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Ancak O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir ve ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve elçisidir.

"Bu, Allah'ın kitabı şüphesiz hak olarak indirilmesindendir. Kitap konusunda ihtilafa düşenler ise uzak bir ayrılık içerisindedir." [1]

"Hakikaten biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü misali sayıp dökmüşüzdür. Fakat tartışmaya en çok düşkün varlık insandır." [2]

"Biz kitabı ancak hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaman ve inanan bir kavme rahmet ve hidayet olması dışında başka bir amaçla indirmedik." [3]

Bu ay tanıtımını yapacağımız eser, *'İhtilaf Fıkhı'* adlı eserimiz olacaktır. Kitabımız Ebu Hanzala Hocamız'ın Tevhid Dergisi'nde yayınlanan yazı dizisinden derlenmiştir.

Fıtratımızda var olan tartışmacılık hasletinin en belirgin özelliği insanoğlunun ihtilaf içinde olmasıdır. Tabiî olarak bu insanlar arasındaki ilişkileri temelden etkileyen bir durumdur. Yaşadığımız bu çağda bu ihtilaftan en çok etkilenen kesimlerden biri de İslami kesimdir. Özellikle de İslami bir yönetimde Müslümanların birliğini korumak ve ihtilafa ve ayrılığa son vermek için alimlerin sarf ettiği sözler, bugün Rasûllerin dahi şerrinden Allah'a sığındığı bir zaman dilimine hamlediliyor.

Bugün insanlar dinin aslından olan meselelerde ihtilafı görmemezlikten gelip, adına vahdet dedikleri çarpık bir çoğulculuğa davet ediliyorlar. Kimi yaşama hakkını Allah'tan alıp kullara verenlerle, kimi taştan ağaçlara ibadet edenlerle, kimi tuva dinlerin hak olduğunu iddia edenlerle ya da İslam'ın şiarlarını açık inkar edenlerle beraber olmayı, vahdet diye takdim ediyorlar.

Bunu yaparken de İslam alimlerinin belli bir zaman diliminde ve muayyen meselelere kast ederek, ihtilaf fıkhına dair zikrettikleri sözleri kalkan olarak kullanıyorlar. İhtilafın fıkhını ve adabını bilmemek kişiyi ifrat ve tefritin pençesine düşürür. Bu hâl, şeytanın kuldan elde etmek istediği durumdur. Oysa ihtilaf fıkhını bilmek kişinin dininde basiret üzere olmasını sağlar.

Bu ay tanıtımını yaptığımız kitabımızın her bir kısmı Kitap, Sünnet ve Selefimizin anlayışı üzere ihtilaf fıkhını üç kısımda açıklamaktadır.

1. İtikatta ihtilaf

2. Fıkhi ve ameli konularda ihtilaf

3. Menheci ihtilaflar

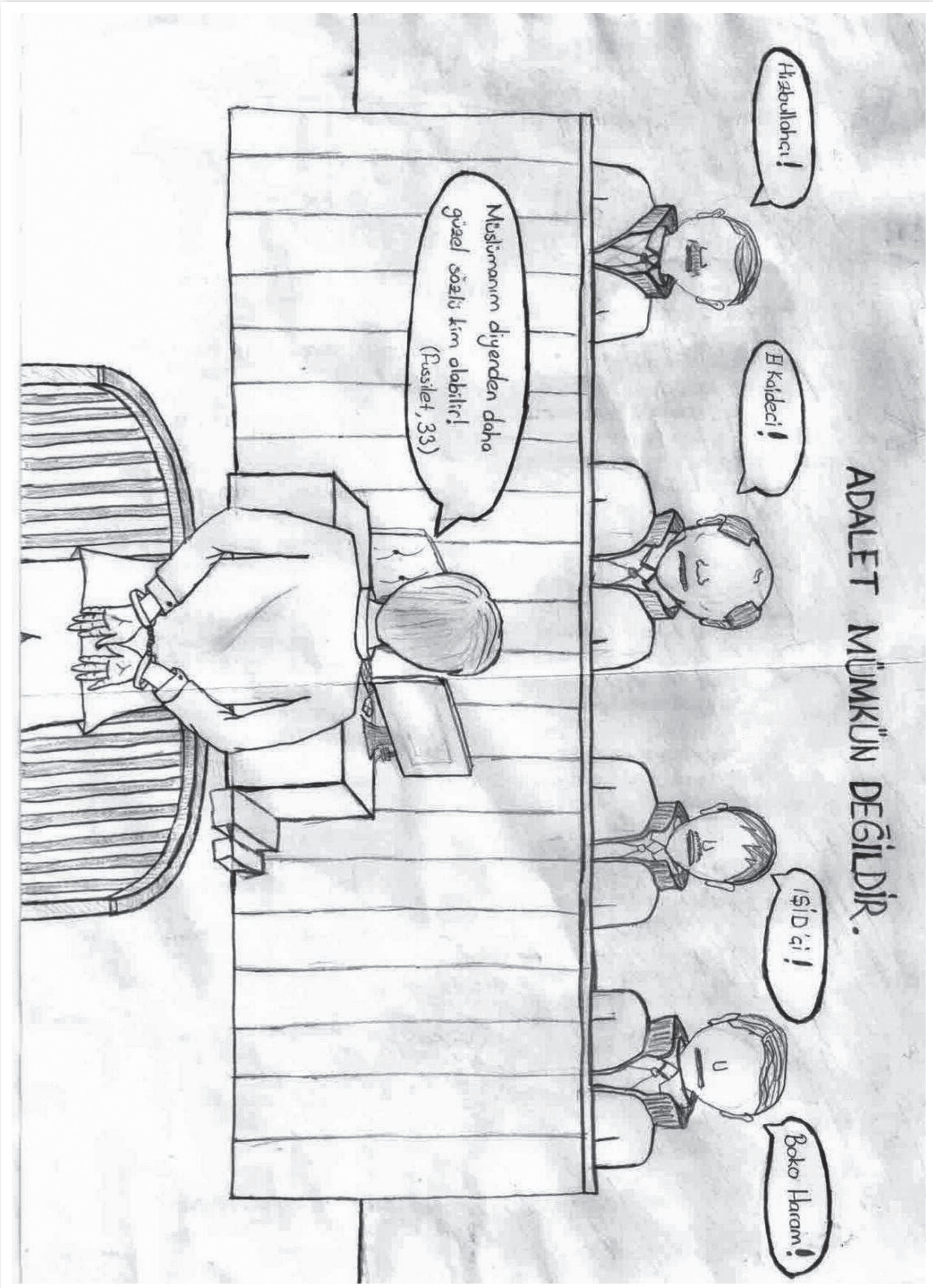
Temennimiz tüm Müslümanlar'ın ihtilaf fıkhını kavrayıp, sahte din adamlarının çarpık vahdet anlayışından kurtulmaları, Kur'an ve Sünnet çerçevesinde bir araya gelmeleridir.

Duamızın sonu Allah'a hamd etmektir.

---

1. *2/Bakara, 176*
2. *18/Kehf, 54*
3. *16/Nahl, 64*

KARİKATÜR


ADALET MÜMKÜN DEĞİLDİR.
Hizbullahçı!
El Kaideci!
IŞİD'çi!
Boko Haram!
Müslümanım diyenden daha güzel sözlü kim olabilir! (Fussilet, 33)



Bizleri Sosyal Medyadan da Takip Edebilirsiniz
Yeni Sosyal Medya Adreslerimiz...

- facebook.com/tevhiddersleriebuhanzalahoca
- facebook.com/tevhiddersleri1
- facebook.com/tevhidergisi
- facebook.com/tevhidigundemcom
- facebook.com/radyotevhid

- twitter.com/EbuHanzala_Hoca
- twitter.com/Tevhid_Dersleri
- twitter.com/Tevhid__Dergisi
- twitter.com/tevhidi_gundem
- twitter.com/radyotevhid

"Tağuta Kulluk Etmekten Kaçınıp, Allah'a Yönelenlere Müjde Vardır. Kullarımı Müjdele!" (39/Zümer, 17)



ABONELİK: 0 545 762 15 15

info@tevhiddergisi.com • www.tevhiddergisi.com